Name of Hara encompass; World be free from suffering
Shaivam.org

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
MADRAS.

சங்கரநாராயணசாமி
கோயிற் புராணம்

இது

வமைாறபாண்டியனால் அருளிச்செய்யப்பெற்ற

ஊற்றுமலைச்சமஸ்தான வித்துவான்

புளியங்குடி

முத்துவீரக்கவிராயர் செய்த

மூன்று சருக்கமும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தூ.பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய

அரும்பதவுரையும், சருக்கவசனமும்

ஒருங்குசேர்த்து

சங்கரநாராயணசாமிகோயில் தருமகர்த்தர்களாகிய

ஸ்ரீமான்

எஸ். ப. வி. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

ஸ்ரீமான்

வி. திருவேங்கடம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1909

(இரண்டாம் பதிப்பு)

Copy Right Registered

உ

சிவமயம்

முகவுரை.

உலகம் பலவற்றுள் இந்நிலவுலகம் ஏழு தீவும் ஒன்பது கண்டமுமெனப் பெயரிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவற்றுள் சம்புத்தீவிலுள்ள இப்பரதகண்டம் பல சிறு பகுப்புகளாகப் பகுக்கப்பெறும். இதில் சேர சோழ பாண்டியர்களால் அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற தமிழ்நாடு மூன்றனுள் பாண்டிநாடு அனாதிமுத்த சித்துருவாகிய பார்வதி, பரமேசுரன், குமாரக்கடவுளாகிய மூவரு தெய்வங்களுஞ் செங்கோல் செலுத்தி, ஆண்டுவந்தமையா லெல்லா நாட்டினு முயர்ந்த தெய்வநாடென்று சொல்லுதற்கு ஐயமொருசிறிதுமில்லை, இத்தகைய பாண்டிநாட்டில் ஆண்மைநாடு, முள்ளிநாடு ஆரியநாடு முதலிய உட்பிரிவுகள் சிலவுள்ளன, இவற்றுள் ஆண்மைநாடு சேறை (சேற்றூர்) முதலியநகரங்களை யுடையது முள்ளிநாடு பாவநாசமுதலிய தலங்களை யுடையது ஆரியநாடு. திருக்குற்றாலமாகிய க்ஷேத்திரங்களையுடையது, அவற்றுள் புன்னைவன க்ஷேத்திரமுமொன்று, இந்த க்ஷேத்திரம் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னு மூவகை ஆன்மாக்களுக்கு முறையே அருவத் திருமேனியாலும், உருவத்திருமேனியாலும், அருவுருவத் திருமேனியாலுந் திருவருள்செய்யுஞ் சிவபிரான் கடம்பவன க்ஷேத்திரமென்னும் மதுராநகரத்தைப்போல வேணுவன க்ஷேத்திரமாகிய திருநெல்வேலிக்குச் சமீபமான செப்பறைப்பதிக்கடுத்த மணலூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களை இராசதானிகளாகக் கொண்டிருந்த உக்கிரபாண்டிய ராசாவின் பொருட்டுத், தன்னிடத்திலுள்ள பிருதிவியால் மங்க ஒரு புற்றினடியிலே அருவுருவமாகிய சிவலிங்கவடிவாய்த் தாமே யெழுந்தருளி (சுயம்புவாய்) இருக்கப்பெற்ற மான்மியமுள்ளது, இஃதன்றி உமாதேவி யாருந்தும், சங்கன், பதுமனென்னு நாகராசாக்க ளிருவருந்

ரும் அரியும் அரனும் பேதமாயிருந்தாலும் ஐக்கத்தில் அபேதமென்று காட்டியருளிய அற்புத விசேடமுமானது.

ஆதலால் இந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச் * சங்கரநாராயணர் கோயிலென்று பிரசித்திபெற்ற திருநாமம் வந்தது. இம்மட்டோ! இன்னும் பற்பல மான்மியங்கள் பொதிந்த இத்தல புராண சரித்திரம் வடமொழியிலுள்ளது. அதைச் சீவலமாற பாண்டியனார் நம்போன்றவர் உய்தல் காரணமாகத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பாடியருளினார். இப்புராணத்துள் நதிச்சருக்கம், நாட்டுச்சருக்கம், நகரச்சருக்கம், தலவிசேடச்சருக்கம், தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம், மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் என்னும் ஆறு சருக்கங்களும், கடவுள் வாழ்த்துள் 3 கவிகளும், புராணவரலாற்றுள் 2 கவிகளும், திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஊற்றுமலைச் சமஸ்தான வித்துவானாயிருந்த புளியங்குடி முத்துவீரக்கவிராயரால் இற்றைக்கு 20 வருடங்கட்கு முன் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது இதற்கு முந்திய பதிப்புப் புத்தகத்தால் தெரியவருகிறது. நதி, நாடு, நகரங்களைப்பற்றிய விசேடணங்களைத் தனித்தனியே கூறுதல் சமஸ்கிருத முறைப்படி பண்டைநூலாசிரியர் வழக்கமின்மையால் அங்ஙனமே சீவலமாற பாண்டியனார் நதி நாடு நகரம் மூன்றையுங் கூறாது விடுத்துத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களைச் சருக்கந்தோறும் வேண்டுமிடமெல்லாம் விளக்கக்கூறியிருக்கின்றார்.

இனி, சீவலமாற பாண்டியனார் காலமின்னதென ஒருவாற்றானும் தெரிந்திலது. ஒரு நூலைப்பாடினோர் அப்பாட்டுடைத்தலைவன் முன்னர் அரங்கேற்றுதல் மரபாதலின், இந்நூலரங்கேற்றிடம் சங்கரநாராயணர் ஆலயமென்றே சொல்லலாகும். அதுபோல் நூல் பாடப்பெற்றதற்குக் காரணம் நம்போலியர் உய்தலன்றி வேறொன்றும் தெரிகின்றிலை. புராணமு

* இது இக்காலத்துச் சங்கநயினார்கோயிலென்றும், சங்கரநயினார் கோயிலென்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

பூர்வமும் உயர்ந்துள்ளருக்கால் அரியசொற்பொருட் பிரயோ*
கங்களும் விசேடண விசேடியங்களும் சிறந்து விட்டப
டோடு, பத்திரசம்பாத்திகைச் சுருக்கச் செல்லல் விசேகளை
கதல் முதலிய வனப்புக்களும் வாய்ந்திருக்கின்றன.

இவ்வருமைப் பெருமைக ளெல்லா மமைந்துள்ளவாறு
ணர்ந்து சங்கரநாராயணர் கோயிலுக்குத் தருமகர்த்தரா
யிருக்கின்ற திருநெல்வேலிப் பசசாரக்க வண்ணார்பேட்டை
யில் வசிக்கும் ஜமீந்தார் வக்கீல் ஸ்ரீமான் என். ஏ. வி.
சோமசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் கற்றாரு மற்றாரும் எளிதி
னறியும்பொருட்டு ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவிலு ஞ
சுருக்கப் பொருளெழுதிச் சேர்த்து, இப்புராணத்தைப் பிரசுர
மாக்கிப் பிரசித்தஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று பரோபகார
சிந்தையராய் என் கனிட்ட சகோதரர் மதுரை விசுவநாதபிள்ளை
யவர்களிடம் ஸ்ரீ கந்தசாமிக்கவிராயருக்கு விருப்பமெழுதி
விடுத்ததுடன் ஒரு அச்சுப்பிரதிப் புத்தகமும் அனுப்பினார்
கள். அவர் தமக்கிருந்த வேறு பல பிரவிருத்திகளின் நி
மித்தமாய் என்னை யிவ்வேலையைச் செய்து முடிக்கும்படி
கேட்டுக்கொண்டனர். அதன்மேல் அவ்வச்சுப்பிரதியில்
எழுதுவோராலும் பதிப்பித்தோராலும் நேர்ந்த பிழைகளை
யெல்லாந் திருத்திக் கொடுத்தும் திருத்தஞ்செய்து வைத்துக்
கொண்டு, சில மாதங்களுக்குமுன் செய்த* சுயம்புருவாகிய
கையெழுத்துப் பிரதியொன்று செங்கமிழ் நிலையமாகிய திரு
வாவடுதுறை யாதீனத்திலிருந்து சீகாழி கு. ஆ. கூல
கம்பிள்ளை யவர்கள் ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளைகளால் வரவ
ழைத்து, அதனோடு மொப்புநோக்கிச் சருக்கந்தோறு
முள்ள நூல்களின் சுருக்கவசனமாக எழுதியதுடன் சதி
ராதி முதலாகிய ஆறு சருக்கங்களுக்கு உரையெழுதா
மல் விடப்பட்டிருக்கவில் அவற்றிற் படாதென அரும்
பதவுரை யெழுதிச் சேர்த்து மதுரை விவேகபாநு அச்சி

---

* சுயம்பு கையினமை

யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்துள்ளேன். அறிவுடையோர் அங்கீகரிப்பாராக.

"செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றதற்கேற்ப இங்ஙனஞ் செய்வித்த சிவநேசச் செல்வராகிய ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைப்போல மற்றைத் தேவஸ்தான தருமகர்த்தர்களும் அவரவர் பரிபாலனத்துக்குட்பட்ட தலபுராணங்களை இலைமறை காய்போல் மறைந்துகிடவாமல் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்குமாறு, தமிழ்சுருங்கிய இக்காலத்துக்குத்தக்கபடி, எல்லாரு மொருவருதவியின்றித் தாமே தெரிந்துகொள்ளச் சுருக்க வசனமாகவெழுதி அவ்வச் சுருக்கங்களிற்றிருத்திப்பிற்சோதித்து ஆயிரக்கணக்காக அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினால் எல்லாருஞ் சிவபத்தி முதிர்ச்சியடைந்து வழிபாடுசெய்து இம்மை மறுமைப்பயன்களைப் பெறுவார்களென்பது திண்ணமாம்.

சங்கரேசர் திருவடி வாழ்க.

இங்ஙனம்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

சிவமயம்

மதுரை வித்தியாபாநுப பத்திராதிபர்
ஸ்ரீ ரா கந்தசாமிக்கவிராயரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னிமய மலையாரம் பூரணியும் பெ
புனிதராதாரமும், மனனுமலை தொறுமேவும் வானிமண வாள
னுருமன மெனவிருடி, நன்னரச சாட்சிபுரி பொதியவரைக்
கென்னுடைய எண்ணக் கூறு; வுள்ளன்னிரு செவிகேட்க வுடன
ரிய பேரழகு சுதவுந் தானம் (௧)

ஆயவர ராசைசுக மானமியக்கை வடமொழிபி மைம
வுக சேறபக, தூயதமிழ மொழிக்கவியாக சிவலமா றகசோ
ரான சொன்னுன முனன, கேபமுடன முகதுவி ரகக்கிழ
விருசருகக கிகழத்தி யிநசா, ளேயவைத்தா னித்தகுநான
முகறபதிபபொன நசசெழுத்தி லீமயக்க துணடால (௨)

உனடெனிலும கிடைபபரிதா முதுமேரகஙிய பலருமு
ணாந ஆயபு மாபு, கொண்டேனய கலதகரும கருத்தமுறை ந
ாடத்துரிமை குலவ ாயமோ
காவாயல சிவசேயன கருத்துக ந டிசையும புகழ
சோம சுநதரமான நீடிமசி விடுகற குனனி (௩)

மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூறபரிசோ தனையுஞ்சுறி
மனனுமெனமுன, ஞமமலி தருமருளு சங்கக்விநற கொண
கெறபார நலிவு திரடபா னேமமுற வருமபதஙகட கியலபொ
ருஞ்ஞு சருக்ககக விறறி னஙகஙு, காமரிய கைசகருகக
வசனமுநா கெழுத்விககொள முகச சோகசே (௪)

எழுகாக வெழுச்சினி ரா யிரமபுக சுகமாகக் பெவா
கரு மீகசே கொழுகாருமு புகழுகருமு கருகதாவா முறை
ாகு கோனநச செயதான, படிகாகா திவலைகநால வீா
கதுரிக் ல நசமயம பலகு மாறறன, முழுதாயநது புரி
சோம சுநதரசோ பேரருளின முதிரசசி நமசே (௫)

சருக்க அட்டவணை.

நம்பர்.	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்
க	காப்பு	க
உ.	பாயிரம்	உ
ங	திருநதிச்சருக்கம்	எ
ச	திருநாட்டுச்சருக்கம்	கச
ரு	திருநகரச்சருக்கம்	உஅ
சா	புராணவரலாறு	ருச
எ	தலவிசேடச்சருக்கம்	ருசா
அ	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	சாச
கூ	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	எ0
க0	சங்கரநாராயணரானசருக்கம்	எகூ
கக	உக்கிரன் வழிபடுசருக்கம்	கூசா
கஉ	தக்கன்தவம்புரிசருக்கம்	க0ரு
கங	வீரசேனன் பிணிதீர்ந்தசருக்கம்	ககங
கச	சயந்தன் வினைதீர்த்தசருக்கம்	கஉசா
கரு	கானவன் வீடுபெற்ற சருக்கம்	கங0
கசா	கன்மாடச்சருக்கம்	கஙஉ

உ

கணபதி துணை

சங்கர நாராயணசாமி

கோயிற்புராணம்

காப்பு.

விநாயகர்

பைவிரிகட் டொழுதேத்தப் பாம்பின்மேல் அறிதுயிலும் பிறந்து
கீழ்ந்தே ஞானமும், புராணமும் வேதமும் புராதனன்
சொன்ன நூல்வேட்டலைப் புரிந்து கூற, மரகதத் தடங்கிரிநத்தி
மலைமடந்தைத் திருவயிறு வாய்ப்ப வந்த, ஐங்கரப் பகவு
குழவி காமருசீர் அடிக்கமலம் கருத்துள் வைப்பாம் (க)

* முமமைபப புலன் முழுதினற முதலவி யோகிம விரடப்
பாக, ஐயம் தருக முதல்வென் வரைமாபா ளாங்கே இரித்
தன்று, தபமின் முகத்த கொளவேர்கமின் சறறு நின்தக்கருட

(அரும்பத வுரை) 1 பை - படம் அவிழ்ந்த - விரிந்த
புராணகம் - புனிதமான பழைமை அநாதியேயுள்ள சிவபிரானை
சொன்ன நூல் படைநூல் விதிப்படி வேட்டல் - புணர்ச்சியை
புரிந்து - விரும்பி கூற (ஒரு புத்திரனைப் பெறவேணுமென்று)
சொல்ல மரகதம் - மரகதம்போலும் மலை - இமயமலை மடந்
தை (உமையம்மையாகிய) பார்வதி வயிறு வாய்ப்ப கருப்பங்
கொள்ள வந்த - (அக்கருப்பத்தினின்று) தோன்றிய ஐங்கரன்
- யானை காமரு - அழகிய

* இவ்வுரையாமிட்ட பாடல்களும் சருக்கங்களும் ஊற்று
மலைச்சமஸ்தான வித்துவான் புலியூர்த்தாழ்ந்த வீரக்கவிராயரால்
இயற்றப் பாடிச் சேர்க்கப்பெற்றவை

பேறுபுகார், செம்மை முளரித் திருத்தாளென்று சென்னி
மசைபிற புனைவாமே (௨)

சாரானை வலமாவென் றிசைக்குமெழிற் கருங்கூந்தற்
சாந்து விமலி, வாரானை புடைமருவு வாரதாகக்கோ மதி
மலைத்து வேதாய மனனும், பேரானை மலைமகளே சர
நக்க சேசாபுகழ் பேசச் செல்வச், சீரானைத் திருக்காவாழ்
சிந்துரமா முகனாதிருத்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம், (௩)

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்

சங்கரலிங்கம்

நீர்கொண்ட செழுஞ்சடைமே னிலவுமிழ்வெண் பிறை
யையாக வெடுவான பூத்த, லேர்கொண்ட தாரகைபி னிடை
யிடையே தவழுமுகை யிற்றுத் தோன்ற, கார்கொண்ட
மணிவனக் காமுறு வாழ்கருணைக் கடலை மலைற, சீர்
கொண்ட சீராமைத் திருக்காவாழ் சிவக்கொழுந்தைச் சிர
மேற் செய்வாம் (௪)

ஆவுடையம்மை

வேறு

பூவிற்றிற பாவிப பாகா னைகமழ் நறுநதண போது
நகைமிழ் திறைஞ்ச நாகச சூடடொளிர் மணியினை சோதி

---

2 மும்மம - மூன்று விடையபாகன - இடபவாகனத்தை
யுகைநற சிவபிரான அமம அாசை தமமின தலைகுகுதா
முதர சல்கொள - முததிகொளா நகைக்குய பிரிகரும

3 காரா - மேகமா சைவலமா - பாசிக்கொத்தா போ
பெரிப ஆரசமலை - பொனனிறமலை, இமயமலை வீராமுதைசநகர் -
புதுயோவனமாகிய நலம சிந்தூரம - யானை

4 நிலவு உமிழ - நிலாவைக் கக்கினற வெணகு - வீரிக
யா - அருக தாரகை நக்ஷத்திரங்கள தகைமுகை மெய
கட அருமபுகா காா - கருநிறம மலலல வாரம

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
பாயிரம MA [illegible]

மேயாறு பதுசி பூட்டு விராவிய வராஙக காட்டு
பாவடை மாது செம்பொ னடிக்கமலஞ் சென்னி வைப்பாம்

விநாயகர்

ஒரு நாழிகை சாரந்த சேபார் துணைப்புழி மழலைக் கருசோன
புருகளுக்கு கெகைகோவின் றமுதலினைக் திருக்க மந்தக்
திருமலை வருவி வானபோற்றிராபுழுக கரகதா ஆனாறும்
வாரிதைக் கனிறறின் செக்கர் மாரபடி வணைகுவாமே (௫)

சுப்பிரமணியர்

மாமுத றடிதாக வெளவேல் வைத்தகை யிரு தாள கோடு
காமா யான் மொழியு கந்த கதிர்முலை வாரி மைக்கட
டாமவேல் புராணர் தோழந் தணதுரய குழுறு செவ்வே
டேமரு கமல மன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம். (௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

இழிதொழிலமணமொனவிருளகெடுத்திமையோர்போற்றப்
பழுத்த நின்ற தொல்லை பரமபொருள் விளக்கச் செய்த

---

5 நிலை - விரியும் பருவமுளான அருகாபும நதுாட நல
துணை - குளிர்ச்சி போது - மலரும காலம பாமபு சூடு உச
சியில ஒ ரிரமணியினசோதி - பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின ஒளி
காந்தி பசுசி - செம்பசுக்குழம்பு

6 சாரந்த - பெருகிய உணைபுழி - உணணுமிடத்து வரு
வோனை - தடவுதல (வானை - தொழிற்பெயர் விகுதி) புழைக்கர
த்தால - துவாரம பொருந்திய துதிக்கையினால வரி - இரேகை.
(குழந்தைகள பாலருந்துமபோது மற்றொருத்தனத்தைக் கையா
லைத்தல வழக்கிறகாணக)

7 மாமுதல - (சூரபனமனாகிய) மாமரத்தின் அடி
நுரி வைத்தன - வெறியுடையன காமா - அழகு கதிர் -
பிரகாசம கணதாமவேல - கணணியக் கூரிய வேல தேம தேன
மரு வாசனை

பொழிகதிரிரவி தன்னிற் பொழில்புனை புகலி வாழும்
வழிமுதற் கமலப் பைந்தார் வள்ளலை வணங்கல் செய்வாம் ()

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

கரைபொரு திரையிரைக்கு விரிதிரைக் கடலிற் கட்டின ரிட்டகற் றிரளே, பரிவுறு புணையா வதனிலவிற் றிருந்து பழுத்த தவமணம் விழுநறவணி யினமார், முருகவிழ்ந்த தொடைச் சடைமுடித் தமுதல்வனை வழுத்திய கோமான், மருவுயிர்க்க இனிய முருகுகொப் பளிக்கு மரலடி வணங்குதல்செய்வாம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

வேறு

ஏனமாய்ப் போன வேலை யிருநிலங் கீண்டுங் காணாத்
தேனவிழ் கமல மன்னன் சேவடி படியிற் றேடப்
நானவார் குழலி பாகரைத் தூது விட்ட
வானுலாம் பொழில்சூழ் நாவன் மன்னனை வணங்கல் செய்வாம்

---

8 தொல்லைப் பழம்பொருள் - அநாதியாகிய சிவபிரானை விளங்க - தெரிய கதிர்பொழி - கிரணத்தைச் சொரிகின்ற இரவியின் - சூரியனைப்போலும் புகலி - சீகாழி வள்ளல் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

9 பொருது - மோதி இரைக்கு - முழங்குகின்ற கட்டினர் - கட்டினவராகி திரள்கல்லே - திரண்டகல்லே பரிவு - அன்பு புணை - தெப்பம், தோணி பழுத்த - முதிர்ந்த முருகு - வாசனை அவிழ் விரிந்த மரு - வாசனை உயிர்த்து - தந்து முருகு - தேன்

10 ஏனம் - பன்றி வேலை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இரு - பெரிய கீண்டும் - கிழித்தும் படியில் - பூமியில் தேட - பட நானம் - கஸ்தூரி நாவல் திருநாவலூர்

பாயிரம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

வேறு

கானா யாறு களிக்கும் வரிச்சிறைப்
புள்ளார் செம்பொழிற் புனைவாதவூர்
வள்ளல் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
உள்ளம் ஆர்புனைந் தருக வணங்குவாம். (கக)

அகோரசிவாசாரியர்

பாயு மாலவிடைப் பாக னருளிய
தூய வாகம நூற்றுறை போயமா
ஆயுநர் மேவி அகோர சிவனடிச்
சேய தாமரை சென்னிமேற் சூடுவாம். (கஉ)

அவையடக்கம்

வேறு

*கடகரி புரக்கக் கடவுளமரா வியந்தனைக் கவின்பெறு பாண்டிக் கடிகையாம், வடமொழி தன்னிற் பவுடியோத் தந் பாகுராணத்தின் வருத்தகலை யதினை, மடமையேன் தமிழாற் சொல்லுதல் தெய்வ மாதிக் கெதிர்கிறு வயப்பா விடை வருபுன் மொழி பொன்னினும் பெரியோர் திகழ்ந்திடார் ஈசனகா தையினால் (கங)

---

11 அயின்று - உண்டு வரி - சிறை புள் - வண்டு புனை - அலங்கரிக்கின்ற

12 மாலவிடை - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனம் அருளிய - சொல்லிய நூற்றுறை - நூல்வழி போய - சென்று மேவி - கலவி சேய - சிவந்த

13 கடகரி - மதயானை கவின் - அழகு ஒருத்தனை - பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதை மடமையேன் இளமைப்பருவத்தை யுடையேன் (சிறியேனென்றபடி)

நூலாசிரியர்.

வேறு

எட்டிணைசேர் புயத்தானைத் திருத்தடையார் [illegible]
[illegible] வெழுதா வேத, நாட்டுபொர் சுரனைசால் [illegible] படி செ
[illegible] மைந்து சொன்னோர், கோட்டுவரிச் சிலைதரித்த
[illegible] உழுவை [illegible] குக்கி [illegible], சிட்டுசெழு
[illegible] செவ்வடி [illegible] செழியர் கோவே. (கா)

(கா) எட்டிணை - இருகைகளையுடைய புயங்கொண்டு [illegible]
[illegible] சடை எழுதாவேதம் - ஆரியவேதம் [illegible].
[illegible] விரும்பி கோட்டுவரிச்சிலை - வளைவாகிய வரி [illegible]
[illegible] குனிந்து - வளைந்து கோள் - வலிமை உழுவை -
[illegible] (ராசனுடைய) புலிக்கொடியை [illegible] (காட்டில்) [illegible]
[illegible] - எழுதினொரு உயர்த்த - மீனக்கொடியை [illegible]
[illegible] செவ்வடிபாவை - [illegible] இயல - [illegible]
[illegible] செழியர்கோ - பாண்டிய அரசர்களுக் குலைவனே

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்

திருநதிச்சருக்கம்.

சனகபதமாகிய தாபதத்தினுக் [illegible]
மெத்த பொசிந்தாக திருவருக் கொண்டு [illegible]
[illegible] மநகிப
பொங்கி பெய்யும் கூழையாறு தனிப்பிணைப் புகலாம் (௧)

முசகுணைதினின் முகிழ்துணர் திரளினவாக முப்[illegible]
புகு நீர் நா திசைக்கடைக் குவமைபோம் புகலு
[illegible] மறிவிடைக் குவிப் பின்னொளி [illegible]
திகழ் மப்பர மும்பரத் தெழுந்து திகழ்ந்தே (௨)

அருகு மம்புலி யாமையோ டணிமுடிக் கணிந்து
செறிமுனிக்குழாத் தொடு [illegible] சிவனையடி [illegible]
மறுவில் திகைதமா போகராய் வானுமோ பலமே
[illegible] வடவியின் [illegible] (௩)

1 சனகபதமா - சனகன் பதுமனென்னும் ராசராஜர்க மனுவார் - தாயகரது கூழைப்பெயரினை கூழையென்னும் நமதை ஆறு அணி - நதியின் முறை

2 முத்தநகுணை திறமாகது - வெண்மை வான - மேகம் முந்நீர் - கடல் கடைக்கு அமைமை - தாமதக்குணமென்று சொல்லு குவ தொகுத்து கருக்கூடி, கருநிறங்கொண்டு இடைக்குடைய இர சதுக்குணத்தின் திறம் (போல) மின்னொளி [illegible] காசம் அம்பரமும் - ஆகாயத்திலும் திகழ்ந்து - விளங்கி

3 அருகும் - சிங்கமும் (அனுகம்புலியும்) அம்புலி - அழகிய புலி (சந்திரன்) ஆமையோடு - ஆகிய அழகுடன் (ஆமையின் ஓடு) அணி - அழகிய முடிக்கு தலையில் செறி செருகிய முனி யானைக்கன்று (இருடி) குமரம் - கூட்டம் - மா - பெரிய பேயா - பேய்கள் நறு - நல்ல அடவி - சோலை

காமுறு முகக்கருஞ் சூல்கனந் தாரகனை குரலிட்
டேழுத லத்திறக் கீழுறு மடப்பணி யுடக்மின் னெறிந்து
சூழும் வானமீன் றவிர்தகனி கதிர்விடுமே தொகைபோல்
வீழும் வெண்ணிறக் காரகள் விரைந்துபெய் தருமே (௪)

ஒன்றின் மீதுபெய் குரியமழை தாரைக ளாறுக
கொண்டும் பயனுடைக் கொண்டபோ லொருவழிக் கொண்டு
பின்றை யவ்வர னருளெனப் பெருமையி னுபாறு
சென்றுக டமைப்பா றெனுந்திருப் பெயர்சிறந் தனவே (௫)

திகிரி வெருநிலை தாங்கியே செவ்விய மானு
மாரவ மீதுற வரவமேற் கொண்டிரு தகின்றான்
ம்ருக ரக்கரை யெறிதலான் மேகினி புரக்கு
மூங்கில் போத்தது முழுங்கிய மூரிநீர் பெருக்கே (௬)

புரமெரித் தவனணிகொடி மரமுமாகப் பெருமைக
கலக மாதரா மருவியே காவினே ருதலா

---

4 காமுறும் — முதிர்ச்சிபொருந்தும் கனந்து — மிகுந்து ஆர — நிறைகின்ற கனைகுரலிட்டு — மிகமுழங்கி ஏழுதலம் — ஏழுலகம் பணி — ஆதிசேடன் உடக — வருந்த மின்னெறிந்து — மின்னலை வீசி வானமீன் — நக்ஷத்திரங்கள் விடுமே கதிர்த்தொகை — விட்டபட்ட கிரணக்கூட்டங்களை (மேகம்)

5 ஒன்றும் — பொருந்தும் பின்றை — பின்னர் திருப்பெயர் — விசேடப்பெயரால் சிறந்தன — சிறப்புற்று விளங்கின.

6 திகிரி — மூங்கில் (சக்கரம்) வெருநிலை — விருப்பத்தையுடைய ஒலி (கொடியவில்) செவ்வியமான — சிவந்தமானகா (சிவந்த இடக்கும்பி) அகலமீது உற — விசாலமாக மேலேபொருந்த (மார்பினமேலே பொருந்த) அரவமேற்கொண்டு — பாம்புகளை மேலேகொண்டு (ஆதிசேடனாகிய பாம்பினமேலிருந்து) மிருமரகக்கரையெறிதல் — மிருதமரங்களையுடைய கரைகளை யழித்தல் (மிருகராக்ஷதரக்களைக் கெடுத்தல்) மூங்கில் — மூங்கில்போன்ற விஷ்ணுவை மூரி — பெரிய பெருக்கு — வெள்ளம்

ஞாலக் கிபாலையு மமைத்தரா வயிற்றினு ளுதவுக்
நிலைமை யாமக ளுமெனக் கனழுத்தகத் நீத்தம் (எ)

உந்தி பூத்தலர்ந் கமண்டலத் துறையையா லெகின
முந்தி யேறலா னாற்றலை முகமுறு வத்து
சிந்து சோசனடை யினைநலை பொருந்தலை யிறந்
கந்த சாணமல ரயனை றனைக் கடுத்தகத் கனீர் (அ)

வேலெடுத்து வினைவேயைப் பனிசு குருவிமேற் கோலஞ்
சால வேயமாதத்தின் சட்டகங் கொண்டேறுந் திரைத்தாற்
பால வேசனத கரனாறு கோழிப்பட பதாகை
நீல மாமயின் முருகனை நிகர்க்கு நீர் வெள்ளம் (௯)

---

7 அலர் - நீர் (பூ) வண்டு அணி - சங்குகளின் வரிசை (வண்டாகிய காணிலே தொங்குகின்ற) கொடிமரமகையில் அமைட- கொடியமாகனை (தன்) இடத்திலபொருந்த (கரும்பாகிய வில் கையினிடத்தடக்க) கலகமாதனை - கலகிடம் பெரியதனை (போரையுடைய பெண்களை) காலின் ஏறுதல் - வாயுக்காலத்தால் சென்று பாய்தல் (தென்றற்காற்றின்மேலேறுதல்) தலைமை - முதன்மை மதன் - மன்மதன் நீத்தம் - வெள்ளம்

8 உந்திபூத்தல்-நீர்ச்சுழிகளைத் தோற்றுதல் (விஷ்ணுவினுடைய உந்தியந்தாமரையிற் பிறத்தலால்) கமண்டலத்துறை கையால - (கம - மேகம்) மேகமண்டலத்தைப் பொருந்துதலினால் (சலபாத்திரத்தைப் பொருந்திய கையினால்) எதிர்முந்தியேறலா ஆற்றலைமுகம் - புரிமாமரங்களை (உகந்தி) செலுத்தி மேலே நீர் செலுத்தலினால் (காலத்தில்) காணுதலையுடைய முகம் (அன்னவாகனத்தை) (முந்தி)முற்பட்டு ஏறுதலான ஆற்றலும் முகம் வலிமையும் அழகும் முகத்தில் கந்தம் - வாசனை கடுத்து - ஒத்து கனீர் - முழக்கத்தையுடைய வெள்ளம்

9 வேல் - வேல்மரங்களை (வேலாயுதத்தை) வினை - மூங்கில் (கிரவுஞ்சமலை) உருவி - சென்று மேற்கோலஞ்சாலவே யுகையின் சட்டகம் - மேலாகிய கமுகமரம் கூட்டமாகியபுலிகளின் கூட்டை (மேன்மையாகிய அழகுமிக்க வேகத்தை மரத்தின் உரு

அருவி யாரமு மடாகினி யாரமும் வரையின்
மருவு காஞ்சன மலர்த்துணர்க் காஞ்சனம் வாரித்
தருவு நரமெனப்புகு தடமலை வரம்பைக் காளிப
பொருவில் திவலைப் பரப்பொடும் பொருந்து வெள்ளம் (௧௦)

பருங்கைக் கத்தியும் பட்டிலை யத்தியும் பணைத்து
பொருந்து கோட்டமு நெடியவாறு கோட்ட நிலை
அருங்க ணாகமுங் கடிமலர் நாகமுங் கடிந்து
சுரும்ப ரார்த்தெழ வெழுந்தது தூயநீர் வெள்ளம் (௧௧)

வேறு

கானவர் சிறுதிற் புக்குக் கிழங்ககழ் கருவி கூடை
தானமாக் கோடு பாயற் சருமமொ டம்சிலைபுஞ் சாடித்
தேனொடு தினையும் வாரிச் செருக்கொடு வெருவ வார்ந்து
கானமுங் கமழச் சென்று பாலையங் கண்ணி நாற்றே (௧௨)

வய) தரம் - தகுதி பால்வேலாசனம் - செறுதிகணை பதாகை - கொடி

10 ஆரமும் - முத்துக்களும் அடாகினி - செருகுகியகினி கருடைய ஆரமும் - சந்தனமரங்களும் வரையினமருவு - மலையினின்று பொருந்திய - காஞ்சனம் பொன் மலர்த்துணர் பூங்கொத்துக்களையுடைய காஞ்சனம் - புன்கமரம் வாரி - அள்ளி தருவு மடையமாகிய வாழை தடமலை - தடாகங்கள் பொருகின்ற வரம்பு - கரை காரி சாடித்து திவலைப்பரப்பு - அலைகளின் வீசி

11 பருங்கை அத்தி பெரியதுதிக்கையுடைய யானை அத்தி அத்திமரம் பணைத்து - பருத்து கோட்டம் - சோலை கோட்டம் - குரங்கு நாகம் - பாம்பு கடி மணம் நாகம் - புன்னைமரம் கடிந்து அழித்து சுரும்பர் - வண்டு

12 கானவர் - குறிஞ்சிநிலமக்கள் சிறுதில் - சிறுகுடில் அகழ் - தோண்டுகின்ற கருவி - மண்வெட்டிமுதலியன தானமா - மதத்தையுடைய யானை கோடு - கொம்பு பாயற்சருமம் - படுக்கையாகிய தோல் சிலை - வில் சாடி, ஜோதி சிறகர் பீர வீசகா கனிவெருவ— பிடப்பட்ட கனம் கண்டார் (வெள்ளம்)

எயினரா றலைப்பறக் கொண்ட பொருளெலா மாளிப் பெறறி
மயிர்நிரை யெயிறுறி மாகா ளுறுத்திய விழிமை யான
அயின்முதற் படையும் வெம்போர்த் துடியுநீர் தடாருடன் கொண்டு
புயனிறத் திருமால் காக்கும் புறவினைத் தடைந்த தன்றே ( )

புல்லினந் தனைப்புரக்கு மண்டார் முல்லைத்தீங் குழலிசைக் கைப்பிவ
மேவிய துடியும் வாயி னூதும்வேய்ங் குழலும் வீழ்த்துக்
கேவிய குறியபால் வெண்ணெய் தயிரெலாங் கொள்ளை கொண்டு
காவிரி பணணை சூழுந்த மருதத்திற் கலந்த தன்றே (கச)

ஐவகை நிலனு நாணீ மகட்டாக் கணவ ரேற்று
செய்யகை யரிந்து போற்றுஞ் செவிலியர் மாந்தத் துறந்த
ஆயபூங் கன்னி செல்லுங் கொள்கைத் துணைவனிற் செய்
வறுபல் லெனநீக்க மெய்க்கவிழ் சாரந்த தன்றே (கரு)

குறிஞ்சியிற் பொருளெலாம் பாலையிற் கொண்டு நுழைந்து
பறந்துசெறி பாலையாவும் பொருளைவார புயலத் தாகசி

---

13 எயினர் பாலைநிலமாக்கள் ஆறலையின் வழிப்பறியின் பட்டு விசி பரிந்திமாதாமாதநிய பாலைநிலப்பெண்கள் (இரு பெயரொட்டு) அயில் - வேல் படை - ஆயுதங்கள் துடி - குறிஞ்சிப்பறை தாரை - இருதலைக்கொம்பு அடல் - பெருக்கிய புயல் - மேகம் புறவு - முல்லைநிலம்.

14 ஆவினம் - பசு, எருமை, ஆடு புரக்கும் - காக்கும் அனார் - இடையர் முல்லைத் தீங் குழல் - இசை வேய் மதுர முழங்குகுழல் விழுந்த அனாரி கோவியர் - இடைச்சியர் காஞ்சி பணை - வயல் மருதம் - மருதநிலம்.

15 ஐவகைநிலன் - குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலங்கள் நதியாகியபெண் போற்றும் - ஆதரிக்கும் செவிலி - செவிலித்தாய் ஆய - பரிசுத்தமுடைய (ஆய என்பது முதல் குறைந்து ஆயமென்றும் பெயரெச்சக்குறிப்பாக நின்று) துணைவரில் காட்டிடத்துக்கு சேதம் கொள்ளும்.

செறிந்திடப் புறவத் தாரார் பொருளெழு மருந்தத் தாக்கி
நிறுவனொ மருத்த ஆரார் செய்தவிற புகுந்து மாதோ (௧௫)

வேறு

காறுமி சைபபெரும் பொருளே காற புருடரல இடினுங்
கோறவெ புககரச குழைபா குணமறவோர் புருடாக
கேற்ற விராமம் களித்தலா பொருளோரா வேகுக்
தோற்ற மாமெனத தொகேடற புகுநதது வொள்ம (௧௬)

நாலவ கைபபெருகு சேனைகா சமாககா கணணிக
காலபெ யாக்கிடி லெருநாறவே லொறாறுடன கலக்கல
போலவ மாகதிணைப பொருளமுதற பொருளெலா மயககி
நீல மாககலி கலககது நிறைநதநீர வெளளம (௧௭)

மீலயி ஞரபும புறவினற றாவபுர வணைநதிட
டலையின மேலவரு நுரைததுகில விரித்துடுக்க தமபொற
சிலபி ஞாசஙக ரேசானெ நாஞரிய காடடுத
தலைமை யாநதி தலைவரூர் கடறழு விய்தே (௧௮)

16 கொணடு - கொணடுபோய அங்கு உயர்த்த அவி டத்துச்சொரிந்து மறம் - வன்மை செறி - நெருங்கிய ஆகலி - சோதது (தாறடிரியம) நிறம - ஒ ளி விரா - விளக்குகின்ற உளள - உடையபொருளகளை புகுததும - புகச்செயயும (வெளளம)

17 காறுபுருடா காரிலகது ஆடவா கோல - வளைந்த தொடி - வளையல் குழையா - பாசிகையர் மறுமோர் - வேறொரு ஏறு - தகக அரிதது - கொடுத்த ஏகும் தோறறம் - செல லுங்காட்சி

18 நாலவகை - ரதகசதுரகபதாதிகள (பதாதி காலாள) சேனை - படை சமாககளம - யுத்தகளம காலபெயாததிடுள - உடகருவகா வரைததிணை - குறிஞசிநிலம மயககி - கலககச் செய்து நீலம - கருநிறம ஆழி - கடல

19 ஆரம - சந்தனம புறவின - முலலைநிலத்துள்ள தளவம முலலமொடா நுரைததுகில - நுரையாகிய சேலை பொறசிலையின

மணிவிரியகன மலரிணை நெருநிடை மகிழ்தூ
தனது கைகளை நீட்டிப்பே தழுவிக்கொள் வதுபோற்
சினைக ளுறவிரிதரக் கரங்காற் கமலமென் முகையெலாம்
புனைந் தனதிணைப் பொருந்திடக் கழுவிய தன்றே (௨௦)

வேறு

அகரமா மெழுத்தென் றூசி பகவமாய் விரிந்து வேறு
தொகைவகை விரியாய் மலிந்த தோன்றிய பகுப்பு போல
மிகுதி யொன்று வேறு வேறாய் யக்காலிற் சென்று
நதிகளாக் கடாக்கப் போனடெய் நந்தியுங் காந்த தன்றே ( )

* திருநந்திச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ- செய்யுள் ௨௧

தேர் - மகரமேருவில்லையுடையார்க்கின்ற தெனை - ஆதற்கு ஆரியரோ ட்டு (பாணடுகாட்டிடிருப்பிரியாளி) ஆரியாட்டில் கலைகளை - முளானம் தலைக்குள் - கீர்யகன்

20 மணிவி - ரேகைகளையுடைய கரி - முழுந்துகின்ற ... ழுந்திரமானது கமலம் - தாமரை முகை - அரும்பு புனை ... கழுவியது (நதியாகிய மனைவியாய) கலந்தது

21 ஒன்று ஏகம் அகரமாய - வீரலமாகி தொகை வகைவிரியாய - தொகுத்தல், வகுத்தல், விரித்தலாகி தொகுத்தலாவது எழுத்தென்றது வகுத்தலாவது - அ உயிரெழுத்து முதல் சார்பென்றது விரித்தலாவது - முதலெழுத்து முப்பதென்றும் சார்பெழுத்து இருநூற்றுப்பத்தொன்பதுமாம் ... நிறைந்து பகுப்பு - பாகுபாடு வாய்க்காலிற்சென்று - வாய்க்கால்கள் வழியாக குளம், தடாகம், ஓடை (ஆய) எங்கும் - எவ்விடத்தும்

இரண்டாவது

* திருநாட்டுச்சருக்கம்.

அலகில் மாமறை பரவிய சங்கரர் அருளா
லுலகை யீரேழுங் கொள்வதற் குறுபய னலகிற்
பலகலைத் திறம்பயின் றறிபபாண் டிநாட் டினுக்குத்
திலக மாயிலங் கியதுதென் னாரிய நாடு (க)

பகர்க றப்புனல் நெறியினை மன்னவர் புரியு
நரிய மறைவேள்வியா னீண்மழை பொழிந்து
கோதிலாப் பெருஞ் செல்வமுங் குறைவறப் பொலிந்தே
போது கலைத்திறம் புரியுமப் பொன்னாரிய நாடு (உ)

கந்த வார்பொழில் கழனிகள் கமலமார் தடங்கள்
சார்ந்த மாமுகில் மடுவிய மாடவர் தீயை
பைந்த னாருமே பான்மைப பிறைசெறு விருந்த
இந்த வாரிய நாட்டினி தெரிந்தவர் இசைப்பாம் (ங)

குரவன் வாய்மையாற் கலைத்துறை முற்றெறி குறவேபோல்
மருத மாநிலத் திடைகளிற் பொருந்திய வாய்த்தால்
விரவு நான்கின் தடங்களின் மேவிய வெள்ளந்
திரமி குமபரின் காமெனத் தெளிவுகாட் டியதே (ச)

---

1 அலகு - எண் கொள்வதற்கு பெறுவதற்கு உறுபயன் பொருந்தியபயன் திலகம் திலதம் பொட்டு தென் அழகு

2 புரியும் செய்யும் வேள்வி - யாகம் பொலிந்து விளங்கி பொன் - அழகிய

3 கந்தம் வாசனை கார் - நீண்ட பொழில் - சோலை கழனி வயல் பான்மை - தன்மை இசை - புகழ்

1 குரவன் - குரு இடை இடத்தில் வெள்ளம் - நீர், தெளிவுகாட்டியது - தெளிந்தது

மத்தப் பிணையைப் பாகர்கள் வசப்படுத்துதல்போற்
கத்தின மேவிய வெள்ளத்தைக் காலகுராங் கழினல்
வித்தகத்திலே செலச் செலுத்தினர் சிறைபுரிந் திரும்பினர்
பத்தர் மள்ளர்க ளுழுதொழின் முயற்சியிற் பயின்றார் (௫)

வேறு

ஏர்தரு சூரி யேறு மிருங்கடா வினமுங் கட்டிக்
கூர்நுதிக் கொழுக்க ளாழ வுழுவற வுழுது கோட்டர்
சீர்தரு நாளில் வானோர்க் கிறைவனுந் தெய்வம் போற்றிக்
கார்நிற மள்ளர் சாலி முளைதெளித் தனர்க் களிப்பால் (௬)

நிலமக ணகையோ வென்ன முளைவெளி தாகி நீண்டே
யலமறு பெரியோ ருள்ளத் தறிவுபோல் வளர்ந்து மாண்ட
கலையுணர் கவிஞர் சொல்லுங் கவியென விதழ்வி ரிந்து
சிலைமகள் வடிவ மென்னப் பச்செனத் திகழ்ந்த தன்றே (௭)

அறநெறி யெய்து செல்வ மாமென வளர்ந்த நாற்றை
மறநெறிக் கூற்ற மன்ன வாள்விழிக் கடைசி மாதர்
முறநெறி செவ்வி யாளை முரணுறு மன்னர் சொல்லாற்
பிறபிறசமயப் பேதம் பிரித்தல்போற் பெயர்த்தா ரன்றே (௮)

---

5 மத்தம் - மதத்தையுடைய கத்தின - வேகத்தோடு வன்சிறை - வலியகாவல் இரும்பினர் - இரும்புபோலும் (வலிய) பத்தர் - கலப்பைகளையுடைய மள்ளர் - உழவர்

6 ஏர்தரு - கலப்பையில் சேர்க்கப்படுகின்ற சூரி - கொடுமை ஏறு - இடபம் இருங்கடா - பெரிய எருமைக்கடா இனம் - கூட்டம் கூர் - கூர்மை நுதி - நுனி கோட்டர் - கொம்புக்கள சீர்தருநாளில் - சிறப்பைக் கொடுக்கும் சுபதினங்களில் கார் - கரிய சாலி - நெல் களிப்பு - மகிழ்ச்சி

7 நிலமகள் பூமிதேவியின் நகை - பல் வெளிது - வெண்மையுடையதாகி அலம் - சஞ்சலம் மாண்கலை - பெருமையுடைய கல்வியால் இதழ் - தோகை சிலைமகள் - பார்வதி பச்சென - பசியநிறமாக

8 அறநெறி - தருமவழியால் மறநெறி - வஞ்சகவழி முற

பெயர்த்தனைத் தாவீரர் கூட்டம் பெயரினுஞ் சோதகப்பால்
வயத்திடைக் குப்பஞ் செய்தார் குழிதனிற் சேறு நாற
பயத்தமழ் புரவகளேற்றி நாற்முடி கைக்கொண் டேத்தி
வயற்றலைச் செந்நெல் நட்ட வாழ்த்திப்பொட்டுச்செய்தார் (௯)

பதித்திடு நாறு வீறி பெழுந்திடும் பருவ நோக்கி
மதித்திடு மாதர் சொற்கள் மானிய செல்லாம் கூடிக்
குதித்திடுஞ் சேல்கள் கூர்வேல் கொல்லிவிழிக் கருகி போட
வதித்திடும் பணைக்கே போற்றே முழுவைகளைக் களைந்து நூற்றார் (௧0)

மரகத நிறங்கொண் டோங்கி வளர்ந்திடு பைங்கூழ் சூலாய்
பிரபல மகப் பிரகம் முதிர்ந்துதோ டகன்று பீனைக
குரங்க முகம்போற் றங்கா ளேக்கியே கலைந்து சாய்ந்து
தரையெனுங் காலைப்போற்றந் தனைப்போணி நற்றனரே (௧௧)

ஞானியர் எழுந்த தூறி விளைந்துபொற் சோதி யாக
மணிய செந்நெ னணுடை கதிர்கொண்டு மதர்ந்து நிற்ப
கனணிய தலையை யான குயங்கள் வளைந்து கட்டி
நானிலப் புறமதுட்க நகர்களைப் போற்பொலிந்தாரே (௧௨)

ம - களங்கு போன்ற நெறி - ஒழுங்குள்ள செவி - காதுகளையு டைய யானைமுகம் - யானையினது விசையை பிற - அசை பிறசமயம் அன்னியமதத்தின் பேதம் - வேறுபாட்டை பெயர்த்தார் - வேறுபடுத்தினார் பிரித்தினார்

9 பெயரினும் - பிரிந்தாலும் குப்பம் மேட்டுநிலம் கொழுஞ் சேறு - கொழுத்தசேறு நாற - உண்டாக நடத்தலைப் பொலங் குழை முடி - நாற்றுமுடி வதி - தெய்வம்பராவி

10 பீலி உயர்ந்து மாதியர் மாளப்பெண்கள் அருகி அயர்ந்து உதித்திடு - உண்டாகின்ற

11 பைங்கூழ் - பயிர் சூலாய் - வீங்கி பீள் - கரு தோடகன்று - தோகைவிரிந்து குரங்கம் - குதிரை குனிந்து - வளைந்து

12 ஞானி - நெருங்கி பொற்சோதி - பொன்னிறம் மணிய - நிலைத்த நல தவ நாள் நகுந்திரத்தில் கதிர்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - [illegible] தல செறி குயமடஆரிகாள் அரித்து அறுத்து புறம் - முதுகு உடக வருந்த ...

13 கா - மேகம் துதி - தன ... போர் - செற்போர் பதடி பதா பார் - உலகம் கலேசா - விநாயகா

14 அரிகரபுத்திரன் - ஐயனார், சாத்தா புரவலர் - அரசர் ... கலபையில பூணப ... அணியப்படுவதாகிய கொ முதல்முதலிய சகலமான பொருள்களும் உரியவாக - உரிமையுடை யவராக நவஞ்சேவார் - தொடுபபவராகிய கொல்லன், தச்சன், சங்கிலியன் ... அறுதியட்டவிதம் இரவலர் - யாசகர் இரத்த - (செந்த) இருக்க

15 பணடிகள் - வணடிகள் இல் வீடு குதிர் - நெற் பெய்குடு தணடிலே - சோலை வரை - மலை புறவம் - முல்லை நிலம் பாணடம் - பாத்திரம், பொருள்

16 சிற்றுண்டி - பலகாரம் தீபம் - இலவ முப்பலும்

வேறு

சந்து லாவிய வாவியிற் கின்னர மன்னு நாரியர் பாடுவா
கின்னரம், பந்து சோலைய மாதர் பயோதரம் பருவரக்
கண்டு பொழிய பயோதரம், இந்து தேரைக் கடிப்பன வில
லமே மீசன பூசைக் கேற்பன வில்லமே, மந்தி பூகத்தின
மீக்கித் திக்கருமே வயலக் கெழுக்குமே வாரிக் குதிக்குமே ( )

போனகக் கலங்கள் பொருந்துவ சத்திரம் பூவை பன்னவர்
போரவிழ் சத்திரம், வான நாட்டை மருவுமிற் கேதனம் வா
ரிமீவா ளதியர்க் கேதனம், காய மெய்த்துற காய்கனி மூல
மே கருத்தி லுன்னலென் சாக்கர மூலமே, மோன யோசா
மடங்களின் ஞானமே முயல்வ தாற்கெடு மோகவஞ் ஞா
னமே (௧௮)

பங்கயத்தின் மருவு பாலன்னம் பத்தர்க்கு இப்புரி வார்புரி
யாரொடு, சங்க ரன்னர் வசக்கின்ற தானமே தானஞ்செய வார்
நடைப்புயாசா தானமே, பொருளும் மீக்கும் வெள்ளப்பல நதி
பெய்சென் னாரத்த கெழுவன நதிபே, பங்கலத்தொண்டா வா
யசசொற்ற வாரமே மாந்தர் நெஞ்சினில்லைபபத்த வாரமே

முக்கனி நால் உணவு - நால்வகையுணவு உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன அன்னம் - சோறு இறை - சிவபிரான் முகமன் - உபசாரவார்த்தை கோத்து - உடன்பட்டு

17 சந்து - சந்து வாவி - தடாகம் கின்னரம் ஒர் பறவை (வசிக்கும்) கின்னரம் - வீணை, சோலை - ஒப்புள பயோதரம் - கொங்கைகள் பயோதரம் - மேகங்கள் இந்து - சந்திரன் இல்லம் - வீடுகள் வில்லம் - வில்வங்கள் மந்தி - குரங்குகள் பூகம் - கமுகமரம் இக்கு - கரும்பு உதிக்கும் - தோன்றும்

18 போனகம் - சோறு சத்திரம் - வேலாயுதம் இறகேதனம் - வீட்டிற் கட்டிய கொடிகள் தனம் - பொன் மூலம் - கிழங்கு மூலம் - பிரணவமந்திரம், உன்னல் - நினைத்தல் மோனம் - மௌனம், முயல்வதால் - முயன்று செய்வதால்

19 பால் அன்னம் - வெளிய அன்னப்பறவை புரிவார் -

மோகமாக நார் கருவுற்ற முத்தமே மூரி நந்து கருவுற்ற முத்தமே, பாகமாகப் படிப்பதி ராகமே பற்று நுக்கவா நீப்பதி ராகமே, வாகு சேர்பட வாரகை முலையே வண்ட பிரமப வழுவாது வ முலையே, தோகை யாடுவ சோலைய ரங்கமே தொன்ன நேருவ தோகைய ரங்கமே (௨0)

மன்னர் ஏறுவ மாவிர தங்களே மகான்கள் செய்வது மாவிர தங்களே, பொன்னினானனைய பூவை சந்தமே புனைந்து வீசல பொதிய சந்தமே, தென்னை வாழை தருக்கை காமரந் தோய்ந்து வண்டுகள் செப்புவ காமரம், கன்னலின்ன கட்டுடன காதையே கருதுத கேள்வியில் வைப்பர் தம் காதையே (௨௧)

வேறு

பாவலர் தம் நாவும் பணிலம் ஈன்ற தாழ் அடையும்
மேவுவன செஞ்சொல்லை விரிந்த பூஞ் சோலையினும்

செய்வார் பரிபாலனம் - பாதுகாப்பு அரசச்சனை - ராசசபைத் தீர்த்தம் தானம் - ஸ்நானம் சந்தானம் - வமிசம் நந்தி - சிறப்பு, ஓர் வாசகியம் நந்தி - இடபவாகனத்தை அண்ணல் விமானமாகிய இடபம், தருமமாகிய இடபம் வாரம் - அன்பு

20 மூரி நந்து - வலியசங்கு முத்தம் - முத்து இராகம் - இசை நுவா - முனிவர் நீப்பது - நாலுவது இராகம் - ஆசை வாகு - அழகு நகை - பல் முலை - முலையரும்பு முல்லை - முல்லைநிலங்கள் தோகை - மயில் அரங்கம் - சபை நேருவ - ஒப்பன தோகையர் - பெண்கள் அங்கம் - சரீரங்கள்

21 மா இரதங்கள் - குதிரைகட்டியதேர்கள் மா - பெரிய பொன்னின் - இலக்குமியை சந்தம் - சந்தனம் வீசல் வீசி பரப்புதல் பொதியம் - பொதிகைமலை வசந்தம் - தென்றற் காற்று தருக்கை - பலா கா - சோலை மரம், இதனை வாழை முதலியவற்றிற் சேர்க்க செப்புவ - பாடுவன காமரம் - ஓரிசைப் பாட்டு கன்னல் - கரும்பு காதை மாணப்பியம் கேள்வியில் - கேட்டலில் காதை - செவியை

வாரிநின்று மாமழைமேம் படமாதர் தடமாபுய
கே வியன்ன முனறிகருவ குவிந்திரு செழுங்காமே ()

கோடனாபர் கிகதுவைக்கள மேனிவிளை ய வொத்து
பாடகப்பொற் சொழுமணிபா ரவிழ்ந்தும் பதாம்மே
நீடுபெருஞ் சோலையினு மிறுப்பாடுயர நெருக்கத்தாற்
கூடுவது கனைமுகஞ் குரலிலாத தாமைகே (உக)

பலாங்கப்பூங் கருங்குவளை பணைக்கொழுங்கர் சோலையின்
செல்லாபுரிகள் முற்றத்தும் விளைபாடு திருகாகிலை [வகுந்
பூங்கொடிக தாயதிருமு முழவிளிலை கூறவது
நலதுல மடவார்க ளருவினம் மருந்தகத்தே (உஉ)

முகத்திருக்கு நகைக்கமல முகைத்திருக்குங் கனமரையை
பொசிருக்குகருவகூர்க் துரடமே பாநீபாகா
நகத்திருக்கு குழம்புவனிக காகதிருவாருரானை
சிகத்திருக்கு நீருமாக செறாதிருக்கும் முடிவெக்காம (உங)

---

22 பாவலர் பாட்டிவலல வித்துவான்கள் டனிலவு சக்கு சிறை - வரிசை பணை - வயல் செருசெல் - செலவிய வாரத்தைத்தாய், சிலந்த செருத்தா வாவி - தாடகம் ஆம்பல் - ஆம்பல்மலர்கள்; அலாமலர் கனநூறு தடம் - விரிவு சேர்- அரசா இயல் - பொருந்திய முளரிய - முறும தாம செயவை, பொன்

23 கோடு முனமதன பரிக்குலம் - குதிரைக்கூட்டம் கரிக்கூட்டம் ஆட்டபோன - நாளகுவளையில்குருவளைபோன பஞ்சமம் - கூடு (பஞ்சாமு) பஞ்ச, அமுதிசை - ஆடவர்குலம் நான செறனர், உழுதி கனமும் - கலாமேகம், சோலைடேசமம் தனை மழ குணம்

24 கரு - மரம் குலம் - கூட்டம் புனைந்து - பருந்து திகாலவ - தென்றலாறுற சிறப்பினைக் ஆயினர் - இடைக கியா முழுமி சத்தமிட்டு காவெலத - விருப்புவதும அருந்தி - அரியதயிர், வெகுட்டாமிகனை

25 முதல் இருக்கும் நகை - முத்துப (போன்ற) இருக்கும்

தேனாரும் வரிப்பகழி சிலைநாமுஞ் சிறுநாணுந்
தானாரும் செல்வமதன் றன்னாடு மிரதியெனும்
பானாரும் மொழியாளுந் திருவழுந்தைப் பங்கயத்தின்
மானாரும் வானாடு வளநாடும் வளநாடு (உ௬)

சொரிந்ததேன் மாப்பலாச் செழுங்கனியி னறவுடைந்து
சங்கினங்க ளுவழுவயிற் சாலிதொசா லிசைப்பவளர்க்கு
கொங்கையினி லமுதருத்திக் குழவியை யாயஞுயாப்பதும்போ
லங்கையினி னிகட்டோ ரறமெனுநா ளிலைவளரப்பார் ( )

தோகைக்கிறை விரித்தாடத் தும்பிபிர கம்பாட
பூங்கினர மேனமேகம் பொருந்துவமேற் கட்டியென
மாசமிசை பட்டசோலை வசந்தருத் காலத்திற்
றேமத்தி விதியுடன் சேர்த்தமனப் பாக்கொப்பாம் (உ௮)

சேல்காட்டுங் கருநெடுங்க ணெய்தமுதம் வாய்காட்டும்
பால்காட்டு மொண்டளப்ப பாதிநுதைக் காட்டும

தண்ணை பறகின் கமலமுகை - தாமரையரும்பு தனம் - கொங்கை அளி - வண்டு சந்து - சங்கு குழை - குண்டலம் சிந்து - சயம், வெற்றி

26 தேன் - மது ஆர்தல் - விரும்பு வரி - பண்பாடும் அரிக்கை - வண்டுகள் சிலை (மன்மதன் கரும்பு) வில்லை சிறுநாணும் - சிறியகயிறும் தானாரும் - தான்விரும்பும் (தானென்றது தனையென்றதும் இரதியை) பானாரும் - பாலைவிரும்பும் பங்கயத்தின்மான் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் இலக்குமி வானாரும் வானாடு - வானுலகமும் விரும்புகின்ற வாழும் நாடும் விரும்பப்படும் வளநாடு - வளமுள்ளநாடு (ஆரியநாடு)

27 நறவு உடைந்து (பழங்களினின்றும்) தேனுடைப்பட்டு இனம் - வரிசை சாலி - நெற்பயிர் ஆய - தூய

28 தோகை - மயில் பூங்கினர - கமுகமரத்தின் வரிசை மாகம் - ஆகாயம் அடர் நெருங்கிய தேகமதன - உருவமன மதனை

கால்காட்டுஞ் செங்கமலங் கரும்பிரச மொழிகாட்டு
மால்காட்டு மாதரைப்போல் வளங்காட்டு மாமருதம் (உகூ)

விடைத்தனைய திறன்மள்ளர் வெண்சாலி கரும்புவயற்
கடைத்தமட்ட திறந்தேக அரித்துவரு வெண்முத்தைத்
இடைத்துகில்கள் சரிந்துவிழ விருங்கையா லள்ளியள்ளிப்
புடைத்துவினை யாடுவார் புனைமணியப் பொற்றொடியார்

தெங்கிளநீர் முதிர்ந்துபெருஞ் செய்யில்விழ மோதைபெனிற்
கொங்குலவு தடவாளை வெருவியினை யினமேறுகுதித்து
மங்குலூ டேறியந்த வானமீன் வெருட்டிடும்பா
பங்கயப்பூந் தடமுழக்கிப் பாய்ந்துபழ னத்திலுறும் (௩௧)

ஆலையெந்திரஞ் சுழல்போ கதிரொலியு மிகுமடை
கால்கலிங்க தனிலுழுநீர் கடகடென வதிரொலியு
நீல்விழி மாளிபாகள் குரவையிடு நீளொலியும்
வேலைபொலி யல்லாது வேறொலியொன் றுண்டுபரிகால ()

---

29 சேல் - கெண்டைமீன் பால் - வெண்மை ஒண் - ஒளி தாளப்பந்தி - முத்துக்களின் வரிசை நக்க - பறந்த, கால் - பாதம், மொழி - சொல் மால் - ஆசைப்பெருக்கம், மயக்கம் மா மருதம் - பெரியமருதநிலம் மூன்றாமடி இறுதியில் ஆதலால் என்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக்க

30 விடை - இடபேற்றின் தனைய - அனையுள்ள திறல் வலிபொருந்திய மள்ளர் - உழவர் வயற்கு - வயலிடத்து தேன் அரித்துவரு - (அவ்வயலிற் பெருகியிருக்கும்) தேன் தள்ளிக்கொண்டுவரப்பட்ட துகில் - சேலை புடைத்து - கொழித்து பொற்றொடி - பொன்வளையல்

31 செய்யில் - வயலில் கொங்கு - வாசனை தடவாளை - தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன் வெருவி - பயந்து மங்குல் - மேகம் வானமீன் - நக்ஷத்திரங்களை வெருட்டி - பயப்படுத்தி உம்பா - தேவருடைய தடம் - மானதவாவி உழக்கி - கலக்கி (மீண்டு) பழனத்தில் - வயலில்

32 ஆலை - கரும்பு எந்திரம் - கரும்பாட்டுங்கருவி சுழ

ஊடுவாரைக் கூடுவா ருயிரனைய ருள்ளுருகப்
பாடுவாரும் பாலனைகள் பகுத்துண்டு மணமாலை
சூடுவார் தோழியர்கள் சூழ்வினை பாடுவாரும்
பேடையன மனையாகத்துப் பிரியாத பெருவேலை (௩௩)

வேறு

ஆதவனத்தினி லேகுபில் சூழுந்
சீதநதிக்கரை சேரு மனங்களை
மாதர் முடித்த மலர்க்கள் விரும்பி
யோதி பினிற்குடி யாயுறும் வண்டே (௩௪)

சிந்துர வாறுதன மாதர் திரண்டு
நந்தூற வாவியி லூடக லாமப
விந்திரை யானவ ரெழிலவத னங்க
ளந்தர சந்திர னென்ன விளங்கும் (௩௫)

சிந்து கனித்திரள் பிறிய தேறல
வந்து வயற்புக வாளை பருந்துறு
சந்தன வெறுப்புற தென்றலோடாவக
கந்த மலர்க்கொடி காவினி லாடும் (௩௬)

லபோது - அறுகாலத்தில் அடுக்கும் - வரிசையாயிருக்கும் கால - வாய்க்கால் கவிக்கு - மகரு, குளத்திலிருந்து நீர் போதற்குக் கடையில் வைக்கப்பட்டவழி மாளியா - உயர்ந்தியா வேலையொலி - சமுத்திரவோசை (என்று சொல்லலாம்) அலசாது - அலசாமல் உரைப்பரிது சொல்லமுடியாது

33 பகுத்து - பாகித்து பேடை - பெட்டை பெருவேலை பெரியதொழில்

34 ஆதவனம் - மாருசோலை சீதநதி - குளிர்ந்த ஆறு கனதேன் ஓதி - கூந்தல்

35 சிந்தூரம் பொட்டு சந்து - சந்து ஆடல் - நானாங்கெய்ய கல் ஆடிபல - கல்லல் அளிப்பது இந்திரை - இலக்குமி. வதனம் - முகம் அந்தரம் ஆகாயம் விளங்கும் - விரியும்

36 பிறிய - பிளந்த கனித்திரள் - பழக்கூட்டம் தேற

செம்முக மந்தி பிணவொடு சேர்ந்து
கொய்மலர் மெத்தையி னன்பொடு கூடித்
தம்மின மோடெரு மைத்திர டன்கார்
மைம்மலி சோலையின் மாநிழ றுஞ்சும். (௩௭)

மூல மெடுத்த கிடங்குகண் முற்று
மாலுறு செம்மணி தீயினை மானுஞ்
சோலையின் மந்திகள் சூழ்விருந் தல்
காலு பனிக்குளிர் காய்தல் கடுக்கும். (௩௮)

மைக்குல வாக்கணி னா மாதர் தடத்தின்
பொய்க்கு மலர்க்குழன் மேலுற மூழ்க
விக்குவி னுக்குடை யென்று வாரி
துய்க்க முகிற்குல மென்று நலக்கும். (௩௯)

ஆகம் சார மணைந்து மெடுத்துப்
பாகம் தாவர னன்பர் படிப்ப
மோக முறுங்கிளி கேட்டதை முற்ற
நாகண வாய்க்கு நவிற்றுதல் செய்யும். (௪௦)

ல - தேன் வானோ - வானோமீன் தாவு - பாய கந்தம் - மண
ம கா - சோலை

37 மந்தி - குரங்கு பிணா - பெட்டை மலர் - பூவாகிய இனம் - சாதி எருமைத்திரள் - எருமைக்கூட்டம் காரமை - கரிய மேகம் மா - பெரிய

38 மூலம் - கிழங்கு மால் - பெருமை செம்மணி - மாணிக்கம் மானும் - போலும் கானு - தக்குவனற கடுக்கும் - போலும்

39 கணின - கண்களையுடைய தடத்தின் - குளத்தில் மேல் உற - மேலேபொருந்த இ - இந்த அவனிக்கு - பூமிக்கு உடை - ஆடை வாரி - சமுத்திரம் துய்க்கும் - உண்ணும் முகிற்குலம் - மேகக்கூட்டம் என்று - என்றுசொல்லப்பட்டு

40 பாகம் - பகுவம் ஆய ஆக (எச்சத்திரிபு) மோகம் - ஆசை முற்ற - முதிர நாகணவாய் சாரிகைப்பறவை

ஆசை யிகந்த தவத்திடை ரவிபாப
பூசுவார் வெண்பொடி பூணுவார் கண்டி
பேசுவ ரண்டர் பிரானைத் திருநாம
மாசில் விழுத்தொண்டர் பெயர் மகிழ்ந்தே (௪௧)

மன்னவர் நீதி மறுவொரு சிறிது
மன்னவ ராணை யயர்த்திலர் சிறிது
துன்னிய நன்குடி சூழ வளர்ந்து
பொன்னில மென்னப் பொலிந்தது நாடே (௪௨)

கற்புண்ட மங்கையர் காதல ரோடு
பொற்பொலி சோதரர் புக்கவ ரலிக்கச்
சொற்புகழ் நீங்கு சுகத்திலின் மங்கி
யற்புடன் வாழ்ந்திவ ணாரிய நாடு (௪௩)

வேறு.

ஆறறம் பெருகு செந்தமிழ் பக்கம் பொருந் துறைக்கு
மேறறம் பெருகு மாமந்திரன் மெய்ம்மை பகுதி தமிழ்ற
பாறறின முற்ற கொடிய பாவங்கள் பற்றி
காற்றினை மயக்கமாற நின் றுலைசெய் வாமே (௪௪)

---

41 இகந்த - நீங்கிய. பொடி - விபூதி. கண்டி - உருத்திராக்கமாலை. மாசு - குற்றம்.

42 ஆணை - கட்டளை. அயர்த்திலர் - மறந்திலர். துன்னிய - நெருங்கிய. பொன்னிலம் - தேவலோகம் என்று - சொல்லப்பட்டு. பொலிந்தது - விளங்கியது.

43 காதலர் - கணவர். பொற்பு ஒளி - அழகு, சொல்புகழ - கீர்த்தியின் குற்றம். நீங்கு - நீங்கி. அற்பு - அன்பு. வாழுந்து - வாழ்ப்பட்டது.

44 ஆற்றம் - வலி. ஆன்றபொருள் - அமைந்தபொருளின் [illegible] ஏற்றம் - உயர்ச்சி. [illegible] - [illegible], [illegible] முதலியன, மந்திரம், [illegible] பகுதி பகுப்பு [illegible] பகுத்துக்கூட்டம் [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible]

வேறு

சந்த னந்திரட் படர்ந்து மலைந்த தண்முகை வான
வோங்கு,மந்த மாலவரைக் குருந்திய நெருந்திரு ணடாகுமற
கன்னிதாரகள், குருந்த நீளயனைய பீனைதரு வேங்கையின
கொழுநனின நறவோடு, சிந்துமாமுல நீடைசிய நெருக்கங்
கனை செழுமகுமற கனிவாரே (௪௫)

மாசு நூறிய வமரசினிற விழைகஞழ குறைந்திய மரு
நமைந்திய, பழக யந்தன மலாகவை கறுதுமயாட டளிமு
ரன நிடபமைபந்தாக, கொண்டு துயிரகுழு நடைவாயின் வா
னமெருடு குளிர்நரு மிலினை னனி, பின்பு தந்தினை மொழி
கினி புழுகந்திய ரீடந்திளிற பயிலுதுறும (௪௬)

ஞெடியுஞ் சிறறிடை குறைந்திய சிறுகுடி ஞசசியின மீ
தேறிக, கொழுக ளகவாச மெதாகுநர வரவிசைக குறிப்புட
னெடுத்தேதது, கடிகொள புனவயின காரகுற கோட்டு
னின மயிரினை காக்கேகறிக, கொடிய ணிநகைக யனந்தி
யா சாயலைச சுகமுறப பயினறும (௪௭)

---

45 சந்தனம் - (குறிஞ்சிநிலத்தது) சந்தனமரம் படர்தரு-
படர்கின்ற மாலதி - (முல்லைநிலத்து) முல்லைக்கொடி முகை-
அரும்புகள் மால பெரிய இருள்தடா - இருள்நெருங்கிய
குருந்தம் - (முல்லைநிலத்துக) குருந்தமரத்தின் நீழலை - நீண்ட கி
ளைகளில பீன்தரு - கலக்கின்ற வேங்கையின - (குறிஞ்சிநில
த்து) வேங்கைமரத்தின் சினை - கிளைகளில் நறவு - தேனை
இடைச்சியர - (முல்லைநிலத்து) ஆயச்சியர

மாசுணை - மேகம் நூறிய - நெருங்கிய கிழங்கு அ
கழ்ந்து [illegible] மருக்கு - பசும் அளம் - (மரு
தநிலத்து) அன்னப்பட்சி அளி - வண்டு முரன்றிட - ஒலிக்க
[illegible] செழுமகு - மணம். [illegible]
[illegible] - (மருதநிலத்தை) [illegible]
[illegible] - (குறி
ஞ்சிநிலத்தை) [illegible]

47 சிறுகுடி - (குறிஞ்சிநிலத்து) சிறுகுடிசை செறிந்த.

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS

முற்றில மாளிகை கனிபொதி சாலையின் முதிர்க கிளி சலி கை மேயாது நல்ல மாமரு தந்தின்ற சேக்கேயி வைகிழுல விளையாடுமென்பது சீர்தட ஞானசம்பந்த நாயகம் பற றொடு ததியுடு சலைக் கேயிவ்ள ஒளிபா குதிரை [illegible] மரு வியே விளையாடுமே (சஎ)

புல்வர் பின்கற்று புன்னையின் வீழ்நிழற் பரந்த தெண்டர் திரு பால, ஆல்லின் கொழுஞ்சா னிபர் செல்க்கேட் தந்தொள்கை நறும்பூ, கொக்க டற்றலை மாக்கிப் புதலவியார் கண்ணந்தி கின னன், வில்லு சேல்வழி யில்வினை கண்டமொக ததிசயப பா நிலகொவர். (சஅ)

கவ - (செய்தவிலத்துக) காகைகளை. ஈவைரவு - சுபககேள். குறிப்புடன் - ஆராய்ச்சியோடும். எதிர்கேதாறும் - எதிர்தாககூறும், இதைச சகுனமென்பர். கடி - வாசனை. புன்னை - (செய்தவிலத்துப) புன்னைமரத்தின் கழா - காய. [illegible] நிழலில் - பெரிய நிழலில். மயிலினமும் - (குறிஞ்சிநிலத்து) மயிற்கூட்டங்கள். தொடு - வளையல். அளந்தியா - செய்தவிலப்பெண்கள். சாயலை - அழகோடு. பயின்று - பழகி.

48 முல்லை - முல்லைநிலம். மருதம் - மருதநிலம். கற்கல் [illegible] வொலியும் - பொருதலும். நடந்து - (மருதநிலத்து) பசவியில். உகளும் - துள்ளும். பழு - குட்டி. வல்லை - விரைவில். ஏகி - சென்று. கானயாறு - (முல்லைநிலத்து) காட்டாறு. இன - இனிய. நல - நல்ல.

49 புன்கு - புன்கமரம். புன்னை - (செய்தநிலத்து) புன்னைமரம். [illegible] - (முல்லைநிலத்து) [illegible] பிள்ளைகள் [illegible] விளங்கு. சாதாரி [illegible] [illegible] - (குறிஞ்சிநிலத்துக்) [illegible] கடவுத்தி - (செய்தனிலத்தது) [illegible] புதல்வர் - (புதல்வர்) பிள்ளைகள் உருத்தாளையுடைய [illegible] இவைகு விளங்குகின்ற. செவ்வழி - [illegible] இராகம். திருத்தினை - இனியபாட்டொடு. கணட்டம் [illegible] இசையு - தழுவாகிபபொருந்த (மருதநிலத்து)

விரவு செந்நெலின் மூத்தகருமை கனைகலின் விளையுமூத்த தருமனையிப், பரவித்தீங்குலைப் பாளையயா பலைவிறமுயர்ந்து நிலைகளபணைபாய், கமுகை வாழையை புகுநிய முதுக குன்றுகுமுந்த தமதனை, [illegible] பாலைக்கு மிறைநிறுத்திலவு நதிபா மன்னரிபாமாதோ (௫௰)

கருப்ப நாவலூரு மெய்யமூழுக்கருணை கருணையமுகடல்புறநின மருவு தாவிக்கு வருமலையுழி படுதரத முகமுடை, கூனையுயா ஏ விருணு புதுருமு பேருவாயுச சமாசக மியுருளையப்ப தந்தென அ மொருவரா னாவுதாரிய [illegible]

* திருநாட்டுச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் ௫௧

மூன்றாவது
* திருநகரச்சருக்கம்.

பணியினுக்கழுத்து புரிந்தீச் சுண்டயாரி பரிவைப்பதகாகம யிறவிப, பணியினுக்கழுதாக கூனழச் யகர்வாழ பெற்றமை யாற பெருவிலை மதியா, மணியினுக்கழகாம் வயிரமேபோல் வளாயின்த துனைமாருநற் னணியினுக்கெலும் ழணிசேயசி ராஜை யவிகிகாவ சிறப்பினை யறைவாம். (௧)

50, விரவு - கலந்தினை ந கனைகல - கரும்பு பரவர் - செ யதலில் மாக்கள் பலாமுரு - (மருதநிலத்துப்) பலாமரத்து நீழலில் மிறநில சிறுவிடு நரவலாய (செய்தலாலத்துக) ... [illegible]

51. [illegible]

1 பணி - ஆபரணமே புரி - [illegible]

அனையவர் ஞானமும் அருட்பெருக் கணிமுடி மெனிமுடி யடியமர்
யரசர், வனையவர் கனகக் குன்றுமிவரெனக் கொண்டு நாயகன் மேருவிய
லைத்தங்கிற, பொன்னனைய தனக்குரிய பூவின்று வருத்தும் வேதாமுதி
ர்ச்சைபெரின னைக்கதிர் விரனன வானில் வாலே யெதிரமபலா
டமான வெள்ளையூதுச் செந்திலழகனையே திறமே (உ)

இரவித்தன நிரன மறப்புறந்து செலலா திருவினை நிழல்
றிட விண்ணினிற, பரவிய தருவினா மேற்றுநரவாவிய பனைகளி
னை உடருபவர் மதுக்காய, விரவிய கனிகளை யூழிந்து ருதுவு
மிக்கவாய வழுக்கிமேற புரிசை, மருவிய வகழிய புறத்தி
னின வயிந்து வளாரத்து வளாகத்து சோலை (௩)

துணைகளும் பேடிமா தவனை டினமதாமாரு ழகந்தழுவ துணி
மது வருந்தி, விளைகளிற குடைந்து தாதுகளுயிர்க்கு மொழி
ன்மரத செந்தூர்நிறை யிருந்து, மணமுடைத் திணருஞ்சுரு மரு
வியமந்தி விரவுறு செந்நெலினைத்துய, பனிகளிற கடு
வாச பாயந்திடு சோலைய பரப்பினைய பகரலாம் படித்தேதா ()

சீராமைச்செந்தினும் பெயரினையுடைய அணி - தனமை. தக - (சுய
க்ரகா ரியனை கோயிலினையுடைதலம

2 அணிமுடி - அழகியதலை அடி - திருவடி வணங்கும்
நிறம் உரா - நீண்ட வலம் - வலிமை பொன்னவர் தேவ-
பொன்னுடையவராகிய தேவலோகமும் பூமியும் - பிரமனை
பொன் அழகு அவா - ஆசை வைத்தமைத்திறம் அறியாமைத்
தனமை

3 இரவி - சூரியன் அறம் - சிறிது நிறை - நிறைந்து
நிழற்ற - நிழலைச்செய்தற்கு பரவிய - விரிந்த தரு - கற்பகம்
மேல தரு - உயர்ந்த மரங்கள் பனைகள் இளைகள் விரவிய
கலந்து ருது - இருது, பருவகாலங்களிலும் வழங்கி - கொடு
த்து மேவுபுரிசை - உயர்ந்தமதில் அகழி அகழ புறம்-
பக்கம்

துணைகளும் - சகாயமாகிய ஆண்களும் பேடும் பெ
ணகளும், மது - தேன் அருந்தி - உண்டு இணர் - பூங்கொ
த்துக் குடைந்து - கிண்டி தாது - மகரந்தம் உயிர்க்கும் - செ

மொய்ம்மதி யரிந்தரா முதுகரி யுரித்தாரு மூவர்கருத்து
மிரக்கெல்லா, பிறந்திமைப் பிருமைப் பயன்றரு மருள்புரி இறை
திருநகரெயிற் புறம்போர், பொய்மையே காட்டா இசைவுகளி
டக் கூறுதி வீங்கலிலா ஆர்த்துன மையிசை, செம்மையே
புரிவெனக் கிருந் கடந்துழந் தாயெல்லைக் திகழ்ந்ததேபோதமி

வாளரா வுலகிற் சூழ்தா யாழ்ந்த வாழ்வு மறைந்தன விரிவு,
நீர்மழ கனைகா னிலைபடா மையினி காபரம் பொருளாக
முண்ட, கோளமுழ கடந்த காப்பினுச் சியின்மேற் குலவிய
கொண்டல்கா படிக, ஒருமவ வகழி ருணவரு மங்கைநா
ருங்காவக தமாதலை காமே (சு)

சீபுத ஒருசிறை - ஒருபக்கம் மணமுடித்து - விவாகஞ்செய்து
மந்தி - குரங்கு வாவுறு - தாவமாட்டாது வயின் - வயிற்
றில் பனைகளில், புரக்கிளைகளில் கடுவன் - ஆண்குரங்கு படி
ந்தார் - தலைமையுடையோர்

5 மொய் - வலிமை. மதி - சந்திரன் முதுகரி - பெரிய
யானை இம்மை - இப்பிறப்பு. இருமைப்பயன் - இம்மை, மறு
மைப்பிரயோசனம், அருள் - கொடுக்கின்ற கூறை இறை -
சங்கரநாராயணர் எயில் - மதில் புறம் - புறத்தில் அற
வின் - அலவிட்டால் இசைவு - பொருந்தும் செம்மை - நன்
மை சூழ்தாரென்ன - சூழ்தாற்போல் திகழ்த - விளங்கியது.
(திகழ்ந்தது என்பதில் இறுதிகெட்டது)

6 வாள் அராவுலகில் - ஒளி பொருந்திய நாகருலகத்திலும்
ஆழ்ந்த - ஆழ்ந்திய, தாழ்ந்த விரிவு - விஸ்தாரம், அகலம் நிலைப
டாமை - அளவுபடாமை அகழ் - அகழி பரம்பொருள் - பிரம
ப்பொருளை நிகர் - சமானம் (ஆம்) அண்டகோளம் - (மேல்)
அண்டத்தின் வட்டம் கடந்த - தாண்டிய காப்பின் - காவ
லாகிய மதிலின் குலவிய - விளங்கிய கொண்டல்கள் - மேகங்
கள் படிதல் - தங்குதல் ஈருமம் - இரண்டாம் சயங்கள் -
யானைகள் ஒருங்கா - (அகழியின்) பக்கத்தில் அமர்தல் - நிலை
குதல் காமே - ஒக்கும்

இடங்கருஞ் சுறவும் வாளைப் புங் கயலின் னினங்களு கம
டமு மொருங்கித், தொடங்குபோர் புரிய நீங்குசை வலத்தின்
றொத்துக் கொடாடைநாப்பினைக்குடனை, மடமெனாமெய்யறிவு
நீங்கிய காலை கெடுத்திடு மாண்பினை நிகழ்த்தும், இடங்கரின்
பெருமைப் புறக்கடற் பெருமைக் கொண்டமை காட்டு மொக
கின (எ)

அலரிவெண் கமலஞ் செங்கம லங்க ளாம்பலக் கலரு
பூப்பின்ற, புல்லிய சிறையவண் டினமேலா னடிய புதாற
வணபெண்ணே புகறல, வல்லியா வடைசக் காதிருப புகழு
வணடுருக கொணடுவா னவாகள, செறவிசைப பாட்டான
மதிறபுறத் தாறறுத தறிகதைப்போற சொலலலாததனைத் தே. (அ)

அறமுதல் வளாககு மமமைமேகா மதியஞ குறைதலா
லவட்டரும வரைநாற, பறமுகமு களிறு ராகுருக கொண
டு போநதுசின றதுவெனப பொருநது, முறையிர மனுசா
ரணறுா டரிய வொருமுத லுமபாவா னவாரண, னிறைமு
னிக கணஙகள பரவிய சஙக சேசர நீணக ரிருநி (௯)

---

7 இடஙகா - முதலை சுற - ஓாமீன வாளை - ஒாமீன
கயல - கெணடைமீன கமடம - ஆமை போாபுரிய - சணடை
செயய. நீஙகு - விலகுகினற சைவலததின தொததுகள - பாசி
ககொததுககள பின - (போாககளிய) பினனா (வநது) கூடல -
மறைததல மடம - அறியாமையை கொல் - கெடுககினற
இடஙகா - அகழி புறககடல - பெருமபுறககடல, சததசமுததிர
ததையும அபபாற சூழநதுாள சமுததிரம எனமடஙகு - எட்டு
பபஙகு (அதிகபபெருமை) ஆவது - உணடாககபபட்டது இனக
கின சொலலுஙகால

8 அலரி - அகவிதழகளையுடைய அலா மலாகினற
புலலியப புனறாந்த நறு - தேன பணபுகறல - இசைபாடுதல
வலலி - வலலிககொடிபோனற தகைதது - தகுதியையுடையது

9 அறமுதல் - தருமமுதலியவற்றை - அவைதரும - அவ
ளைப்பெற்ற வளா, இமயமலை முகைகள - இட்சள உரு-

வானமுடிக் கொண்டுசூழ் திருமாலுமதியுறு திருமுடிப்பலரசு
மாதந்திகழ்மேலான, மேனமதி மேகமுடியுற தவிர்தலால் விரிச
கடவிடப்பியப் பொருவுத்; காணமுக்க தனையுந்தி நீக்கடவ
மா முடிமேற கணமுத வடிவுதலைவ கதுவி, நிலயாமெத்திரக
சிறபரும் பாரதது ஜயதுறைகளியக்க சொச்சி (௧௦)

நாலவகைச் சேனை பொருந்தலாற் பொறிக ளனைனவ
வியாளராற் றிருத்தது, நூலவழி நடத்துந் தன்மையா னவ
னீர மருவலா ரெனக்கவோர்க ளனிமைப்ப, பாதுற்ற புகழ்மை
பானமையே யுறலாற் பாயதிரைப் பரவைசூழ் வீடோக, தால்
வேழ புரக்கு மரசருக் கிணையாக சாற்றலாற் றடமதிற் சிறப்
பே (௧௧)

வடிவம் கொண்டபோது - கொண்டமைந்து உறை - உறைச்சி ஒ
ருமூதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருளியே. தலைமிறை - தனைமறை
ந்த நீலகண்ட - நீலகண்டவரராகையினு இறசி - மதில முதற்பொ
ருளாகிய சங்கரேசுவரருக்குடைய

10 வானமுடி - ஆகாயத்துச்சி திருமால் - விஷ்ணு மதி
சந்திரன் மேகம் - முடி உறுதலினால் - தலையிலே பொருந்து
தலால் பொருவும் - ஒக்கும் (சிவபிரான்முடியில் சானகு மேகம்
வளிருக்கின்றனவே அதனைத் திருவிளையாடல் எல்லாமவல்ல சித்தரா
னபடலம் முதலானவற்றில் செப்புகின்ற காணக) கால் - காற்றைத் முகந்து -
வாரி ஐயம் - பாயம் அடித்தலம் - அடிப்பாகம் கதலி - பற
றி துலயம் - சாதிரனமை சிறப்பு - கம்பீயா, கம்பீரா
வலுத்தற்கு - செலுத்தற்கு அரியது - அருமையுடையது சோ
சி - மதில்

௧௧ நால்வகைச்சேனைபொருந்தலால் - ரத்தசதுரங்கபாதாதிகள் (குழ்) பொருந்தியிருத்தலால் பொறிக்கிடமா யந்திரங்களை யானை
சாற்றுருத்து தச்சா (செல்லிய) வழியில்நிருந்து (சேனைமிசில்
நிருத்துனை) நூல்வழிநடத்தும் - சிறப்பானமுறைப்படி செய்யப்பட்டு
மெ (கருமைநதிகூடிப்படி (...) ...) ... ...
யை (...) ... - ... ...

நாற்றிசைப் புரிசை நடுவணி விளங்கு கன்னிகை வாயி லகத்தொளிர் விமானம், சேர்ந்தமை துணைப்பிற சொகவிதி முகமோ சரி யைமே முதலூன்று முறையோ வேறுமெய்ப் படியாக குதவு சாலோக முதலான்ற பதப்பொருளோ வெம்மாது சாற்றவுற தரு மோடு வலஞ்சுழிமேற சிகரத் தமனிய வலகினமேற் றயங்குப

மூன்றா ணட்டுப் பூசை விழியா முப்பாலை யறுத் தமோ னியர்கள், போனறவா யார்க்கும் பொருந்துமு வநிக டம் புரிக்கருள் புண்ணிய மூர்த்தி, மான்றனி நோக்கி யாவு டை வலமி மணாளர்க்கு மக சிவ புரமாத், தோன்றுசீ ராசை சூழந்தெழு சோலை யகழ்தொன் மதிலினிலை யிவையே (கூ)

வேறு

புன்னை பின்னிமுற பூங்கொடி யாவுடை
யன்னை பாகத் தமுதசைக சேகரா
மன்னி வாழ வலாங்கச் சராசையா
னன்ன காந்திரு வத் நன்லுவாம (கச)
மூவர் பாடன் முழக்கமு மெய்புமலர்ப்
பாவை யுவந்தவர் பாட்டு [illegible]

வெண்ணனிறமபொருந்தி. (பூதப்பேற்) பாவை - சுற்றத்திரம் தா லடி - பூமி திருவடி - திருப்புடையடித்திரு - மதில்

12. புரிசைக்கிளிவின் மதிலைக்கக இடத்திற்கு தொறுமட காமன் தெகுவிதி - பெரியபிரமதேவா. [illegible] - வழி எற றம் - உயர்வுவிடியா - விதம் - புகழ் தெருவோ - [illegible] அற றின [illegible] காலநிலை [illegible] தப்புனிய வருகு - [illegible]

13. அசன் மதில் - அட்டா - [illegible] ருதகா டா - சோமசூரியாக்கினி விழியார் - தெதி[illegible]யுடையவர் முப்பழைக [illegible] பொருதம் - சேரும் மூ தயம் - [illegible]

[illegible] பூங்கொடி [illegible] மணா னி - [illegible] சீர் [illegible] தெருக்களின் சிறப்பை

சேர தேவன விழாவணிச் செல்வமு
மேவி லாதெனாறு மோனத்தவ வீதியே (௧௫)

செம்பொன் மாளிகை செம்மணி மாளிகைப்
பம்பு சந்திர காந்தப்பா மாளிகை
யம்ப ரத்தினை ராளமணி மாளிகை
யிம்ப ருற்றது போல விளங்குமே (௧௬)

மாட மீது நிறுத்து மணிக்கொடி
யாட கப்புலிச் சென்றயி ராவதத்
தோடை மாறுத வொண்சிர தாரத்தினைமேற்
சாடி யகத்த திலகத்தைத் தாளுமே (௧௭)

நீல மாளிகை மேனிலை நிறப்பார்
சால நீல நிறம்பெறு தன்மையாற்
கால மேகத்தைக் கண்டு களித்திடுங்
கோல மஞ்ஞையின் கூட்டத்தை யொக்குமே (௧௮)

பத்தொ டாறு கலைப்பணித் திங்களை
யொத்த மாமுகத் தோகைய மன்னவர்
முத்து மாளிகை மேலவிவண் முற்றிடச்
மெத்தை மேலுறு வெண்டிரு மாலுமே. (௧௯)

---

15 பூவாபாடல் - தேவாரம் மெய் - செல்வம் மலர் பாவை - இலக்குமி, விழா - திருவிழா ஒலியொது - நீங்காமல

16 மாளிகை - மாடம் பம்பு - நெருங்கு அம்பரத்தினை விண்ணுலகத்தை ஆள ஆளுகின்ற இம்பர் - இவ்விடத்தில

17 மணி - அழகிய ஆடகப்புலி பொன்னாலானதில அயிராவதத்து - வெள்ளையானையின் ஓடை - பட்டமணிந்த மா- பெரிய அகல - செறி, சாடி - மோதி நிலைமை பெற்ற தனாருமே - அழிக்கும்

18 மேல்நிலை - மேல்வீட்டுத்தில் சால - மிக காலம்- பருவகாலம், காரமேகம் - கோலம் - அழகு

19 பனி - குளிர்ச்சி துகியம் - நிகர்ப்பம் பூணாட்டம்- தாமரை வெண்டிரு - சரஸ்வதி மாலும் - போலும்,

பதும ராகத் தரங்கினிற் பூவையார்
சதிமு றைப்பாடி யாடுந் தனைமதுப்
பொதிக டைப்படும் பொடித்த துவரக்கொடி
யதிருந் தென்றறிற் லாடுதன மானுமே (௨௦)

பொற்றொடிக் கரப் பூவைய ரட்டவர்
துற்றி வெம்முலைக் கோடொடு ரோசல
லற்ற மாமணி யாரமுந் தார்களும்
முற்று குப்பையவ் வீதி முழுதுமே (௨௧)

தோர ணங்களுந் தூமலர் மாலையும்
பூர ணக்குடம் பூம்புனற் கும்பமும்
சீர ணங்கு செறிந்திலங் தேர்களும்
ஊர டங்கவவ் வீதியு முண்டரோ (௨௨)

தென்னை வாழை கமுகு செழும்பனை
மன்னு வீதி மருங்கில் வளர்ந்துமேற்
பொன்னு லோகத்திற் புகுந்த கருக்குலை
தன்னொ டேயிகல் செய்து தருக்குமே (௨௩)

---

20 ஆரங்கு - நடனசாலை சதி - தாளவொற்று தனைமது - குவிந்ததேன் பொதி - பொதிந்த பொடித்த - உண்டாகிய துவர - பவளம் அதிரும் - ஒலிக்கும்

21 பொற்றொடி - பொன்வளையல் துற்றி நெருங்கி உரோசல உரோஞ்சுதல் அற்ற - அறுந்துவிழுந்த ஆரம் - மாலை தார - (பூ) மாலை முற்றுகுப்பை - நிறைந்தகுப்பை

22 [illegible] பூரணம் - நிறைவு கும்பம் - குடம் அணங்கு - அழகு செறிந்த - நெருங்கிய அடங்க - முழுவதும்

23 மன்னும் - பொருந்தும் மருங்கில் - பக்கத்தில் புகும் புகுந்த கற்பகவிருக்ஷம் இகல் - போர் தருக்கும் - கரு [illegible]

நகரச் சருக்கம்.

அதிர்முகி றவழு மாடத் தணிமதிச் சாரமுண் ணின்று
முதிரிள முலைபாற் செவ்வி முகத்தினர் சேர்க்குந் தோற்றம்
கதிர்கலை குறைவு றாமற் களங்கத் தறுக்க வூறும்
புதுமதி கோடி கோடி பொலிதல்போ றிலங்கு மன்றே (௨௪)

பொன்னணி லமைந்த மேடை மீன்புக வதனம் மேற்புக்குத்
துன்னிய தோகை யனையார் கண்டுகுழைந் தருகினுற்ற
மின்னெனா மிடைக்கே யச்சம் வெண்பிறை நிறைகே யஞ்ச
மன்னிய முலைக வொல்கா மலர்க்குழற் கஞ்ச மாதோ (௨௫)

செம்மைவெம் முலைக ளாடப் பந்துகொண் டாடு வாரு
மம்மனை கழற்கு கைக்கொண் டாடல்கள் பயில்வி னாருந்
தம்மன விருப்பத் தோடு கொழுநரைத் தழுவிக் கூடி
யிம்மையி லிந்த்ர போக மிதுவென மகிழ்வி னாரும் (௨௬)

கலவியை வளர்ப்ப தற்குக் காரண மின்றி யூடித்
தலைவர்தம் மனத்து ளாசை வளர்த்துத்தந் தாளில் வீழ்ந்து
பலமுறை வணங்கச் செய்து பரிவுட னவர்தம் மார்பின்
முலைமுக டழுந்தப் புல்லி முயங்குதல் புரிவி னாரும் (௨௭

24 அதிர்முகில் - முழங்குகின்றமேகம். சாரம் - சன்னல் செவ்வி - அழகிய கதிர் - கிரணம் பொலிதல் - விளங்குதல்

25 புக்கு - புகுந்து துன்னிய - நெருங்கிய. அருகின் பக்கத்தில் அச்சம் - பயப்படுதல் ஆதல் - நெறி மன்னிய பொருந்திய குழல் - கூந்தல்

26 செம்மை - வட்டம் அம்மனை - அம்மானை கழற்கு கழற்சிக்காய். பயில்வினார் - பழகுகின்றோர். கொழுநர் - கணவர் இம்மை - இப்பிறப்பு

27 ஊடி - ஊடல்செய்து தலைவர் - கணவர் பரி வுடன் முகடு - உச்சி புல்லி - தழுவி முயங்குதல் - கலத்தல்

கிள்ளைகட் கன்பா லூட்டிக் கிளர்மொழி கேட்கின் றாரும்
வெள்ளனம் மயில்கள் பூவை விருப்பொடு வளர்க்கின் றாரும்
கள்ளமர் கரிய கூந்தல் விறலியர் கனிந்து கூறுந்
தெள்ளமு தனைய பாடல் செவிமடுத் தணைகின் றாரும் ( )

மணிகளாற் செய்த பாவை யிரண்டினை மணக்கோ லஞ்செய்
தணிபெற வருகில் வைத்து வதுவைக ளாற்று வாரும்
பணிகளா னுன்பால் வல்லி யிடைதளர் பாவை நோக்கித்
தணிவிறு கலனை முற்றுந் தாதியர்க் கணிகின் றாரும் (௨௯)

கோட்டுமா மலரும் வாசக் குளிர்தட மலரும் வல்லித்
தோட்டுமா மலரும் பூவிற் றோன்றிய மலரும் கொய்து
வேட்டிணைக் கொழுநர் சாக விரைசெய்கருங் குழலிற் சூட்டி
ஈட்டுபூண் முலையிற் றொய்யி லெழுதிப்பார்த் திருப்பாரும் (௩௰)

வீசுமென் கரத்தி லிட்ட வண்டுகள் மாட விம்மித்
தூசொடு தொட்டுக் கொங்கைத் துகிலைக் கனமே யுந்தியட்ப
பாசிழைப் பணியில் லாட மரகதப் பதுமைப் போல
வூசலி லேறிப் புனைந்து ஆனைக்கோ டாடு வாரும் (௩௧)

---

28 கிள்ளை - கிளி. கிளர் - விளங்குகின்ற. பூவை - நாக்கணவாய்ப்புள். கள் அமர் - தேன்தங்கிய. விறலியர் - பாடுமெல்லியர்கள். செவிமடுத்து - கேட்டு.

29 மணி - இரத்தினம். மணக்கோலம் - கலியாணக்கோலம். அணி - அழகு. அருகு - பக்கம். பணி - ஆபரணம். வல்லி - வல்லிக்கொடிபோலும். தணிவு - தாழ்வு. கலன் - ஆபரணம். தாதியர் - பாங்கியர்.

30 கோட்டுமா - கிளைகளினுமான. தடம் - வாவி. வல்லி - கொடியினுள்ள. தோட்டு - இதழ்களையுடைய. பூவில் - நிலத்தில். கொய்து - பறித்து. வேட்டுணை - மனமகிழ்வொத்த. கொழுநர் - கணவர். விரை - (இப்போது) வாசனை. பூண் - ஆபரணங்களை. ஈட்டு - தொகுத்த. தொய்யில் - சந்தனக்கோலம். இருப்பார் - கருவைக்கோனவனார்.

31 வண்டு - வளையல். விம்மி - பருத்து. உந்தி - உத்தி.

மாரனும் விருப்புறு மிளைஞர் வாய்ப்புறு புருட ரென்னா
மேவரு தினங் களுந்தப் பாடு துவன்றுகள் விருந்தோ டன்றி
விரதோ சரிபோற் கூடி மேன்மேல் மாலை சூடி
பிரமேசர் ரூபம் பூதி யணிந்தெழுந் தருளி னார்கள் முருகு (௩௨)

சிவபுரா ணங்கள் கேட்டுச் சிந்தையுண் மகிழ்ந்த னன்றே
தவமுறு பெரியோர் களைக் சரணினை பணிந்த னன்றே
மாநெறி புலனசெல் லாம லடக்கிய தவத்தை யாய்ந்து
பாவமறு ஞான முத்தி பரமபொரு ளுணர்ந்த னன்றே (௩௩)

சதிருத யத்துக் கைந்நு தண்ணளி செய்து நானீர்
ராதியை யழுந்து பூதி கண்டிகை புனைந்து நாவி
லக்கர வெழுத்தை யோதிப் புராணமதி னீற சோதி
புறமலாப் பாதம் போற்றித் தோத்திரம் புகன்ற னன்றே

இத்தனை யடையா மாதர் தெள்ளிப்பின கடிக்கைக் கூந்த
லாந்தபு பினத்து போக்கிய பரிதிப்போய் மறைந்த பின்னர்க்
கத்தைத்தல மொழியா போடு தணியல் மனி மொய்த்து
முத்தமி ழானைக் கொண்டு முழைத்துகள் புரிந்த னன்றே ()

---

௩௨ தொடர்ந்த - தொடர்ச்சியாக துணை - இரண்டு மே
வரு - மேன்மையான பாசு - பசிய இழைபணி - இழைபாகிய ஆ
பரணத்தின விலை - சோதி ஆடை - அசைய ஆகோர - விளையா
டோர

௩௨ அரும்பு - அமுது தினம் - நாள் தப்பாமல் - தவறா
மல் உணவை - மகிழ்ச்சி வீரசேகரி - வீரமுள்ள சிங்கம் ஏர
ம குணசசி

௩௩ சரண - பாதம் இணை - இரண்டு அவநெறி - பாவ
வழியில் புலன - இந்திரியங்கள் அதனுவிதம் இரண்டறவொ
ன்று பிரகாசி ஞானமார்க்க கூடிநிற்கு நிலை பிரமம் - தன்மய
மும் பொருள் - உண்மைப் பொருள்

௩௪ கதிர - சூரியன் கணால - சாம்பிராணி பூதி - விபூதி
கண்டிகை - உருத்திராக்கம் சோதி - அக்கினிகோரன

௩௫ இத்தனை - இத்தகுணத்தைபுடைய ஐயனை

வேறு

பொன்னுளு மவாவெழிலார் போகவிழியார் கனத்தனத்
தாம் பெட்டென மெட்டுற்று கன்றாற்கொண்டு போலக்
கடிகமழ்ந்த குறைவுரையுமொலிக்கத்தைச் செய்து, மன்னுறை தலை
க்கொடுத்தக, தம்மிரும்பு வாரானை முடிக்கின்ற வருகு,
மின்னுராமப்பாத்தனை தயங்கனை விளக்குமணி வீதியணி விளம்ப
முறையும் (௩௬)

ஆடகத்தார் பணமணியா லமைத்த மணி மாளிகைமுன
முகப்பி லண்ணப் பேடுகுயின மயிலெனிய ளுறைசெபா
டிச்சாயல் காட்டிப் பேசி நீள்விழிக் கொடுங்கண்டையுங்கா
முகாம ரகத்தினர்க்குரிய நெஞ்ச மருகிச் சேடியரும் கைத்தி
ருந்த செல்வமெல்லாந் திறைகொடுக்கச் செய்யு நீரார் (௩௭)

வந்தபுருடர்களெல்லாம் வாய்மொழியாலுபசார வ
ணக்கஞ் செய்து, சொந்தமனை வியாபோலத் தோற்றுவித்து
நயப்பித்துத் தொகையாகச் செம்பொன், றந்தபுருடரைம
ருவித் தகைத்தவாதம் பொருள்கவர்த்த நிலைகளைக் காட்டிப், பெர

றகாலத்தில் கடிகை - நாழிகை அ - அந்த தந்தைதனமொழியார் - கிளிபோலும் நல்ல வார்த்தையுடைய பெண்களுடன் அமரி - மெத்தை அம்மாகதர் - அந்த ஆடவர்

36 பொன்னுளும் - இலக்குமியாலும் அவாவு - விரும்பப்படும் எழில் - அழகு மெட்டு - குனிப்பு; அடித்தல் கவ்வார் - கவினிடத்தாரை கொண்டதுபோல - (உரிந்து) வாங்குதல் போல மின் - (தம்மிடத்தில்) நிலைபெறாத ஆசை - ஆசைப்படும் விரும்புவார் - இச்சிக்கின்ற ஆடவரது ஆனச - பொன்னின் மணி - அழகிய வீதியணி - தெருச்சிறப்பு

37 ஆடகம் - பொன் மணி - அழகு முகப்பு - முன்னிடம் பேடு - பெட்டை, சாயல் - அழகு காமுகர் - தூர்த்தர் அருகி - (அக்காமுகர்) பயந்து, திறை - கப்பம் நீரார் - குணத்தையுடையார்

தவிககத் திருமபொருணமே விசசைசெயதநத தேடிமிக விடடுவாரகள (௩௮)

விதிமுறையா மதனசாத திரமறிநத வாலிபராம புருட ர மேவிக, கதமுறுபோ கததினமுயல கருததையறிநதிகழ கொடுததுக கனிவு காடடி, யிதமுறுநத புறததொழிலின கலவியான மோகவெறி யெலலா நீககி, மதமுறுமயா ரனைப பயாகா வசபபடுததி பொருநதுகலபோன மருவிக கொள வாரா (௩௯)

பககைமனை யலஙகாரஞ செயதுமல ரமளியிலசைபப படுததச செமபொ, னடுககனிகா தணியிரணடு மாடடவாததன கைகொடுததுக கவளரக கடடிபபுடுககையுமிக தனைபொழுதி னோககுபுரம போகததா லுயிருஙகூடடக, கொடுககுமன முமபடிசெய மாயவிததை தானகொருகொள கலமே யனனா (௪0)

நாடகததி லரமபையுரு வசியனையார பாடடிசைககு நாரதாதி, மாடடகல வியாழிநடையோர மயஙகுமஙகை புனனையனை மருளுகினற வைகு, மாடகபபொற சிலைபுடையா ராவுடையம பிகைபுகழை யனபாய பாடிச, சூடககதை யாலவாக கே தொணடுசெயது வழிபடுநற றொழிலே பூணபார (௪௧)

---

38 தோறறுவிததல - பாவனைகாடடி. தொகையா - குவிய லாக. கவா - இரககினற. தநதிரம - உபாயம. சடவோா - சமபாதிபபாா.

39 விதிமுறையா - கிரமபபடியாக. மதனசாஸதிரம - கொககோக முதலிய நூலகள. கதம - வேகம. முயல - தொடங குகினற. புறததொழில - வெளியே யவயவஙகளிறசெயயுஙகிரியை. கலவி - புணாசசி. வெறி - மயககம.

40 அமளி - மெததை. அடுககல - மலை. உடுககை - வ ஸதிரம. உவகை - மகிழசசி. போகம - போகவிகறபம, பலவித போகம. கொளகலம - பாததிரம. அனனா - போனறாா.

41 அரமபை - உருவசி, தெயவபபெணகள. நாரதாதி -

திருவிருக்கு மருதவயற் செந்நெல்லின் புனைகொணர்ந்து சிவனுக் கன்பால், பெருவிருந்து முன்பொருவன் செய்ததுவே கடைப்பிடிப்பப் பிடித்துக் காப்பர், கருவிருந்து வருபவர் முழுதும் பொழுகி லொழுக்கது சைவநெறி யாக்கொண் டெய்தி, வருவிருந்து புரந்தளிப்பர் வேளாளர் பெருவீதி வளமை சொல்வம் (௪௨)

மன்னவர்க்கு டைமைகலந் தாணைவழி நிற்றலுமா வினைதொடங்க, நானகத்தின் நற்றமின்மை யூக்கமொழுக்கமிருந்து கிளைபுரத்தல், பொன்முதற்றனக்க கடனெய்திக்க வொற்றுவழிகொள ஒருமைப்பாடு போற்றலான், விளைபதத்துமிக்கோர் வேளாளரென் றுவகுத்துரையாம்வியற்றுவார்சா

இறந்தோரைப் பிறவாமல் இருந்திறந்தோ ரைப்பரஞ்சுன் தினர் தாமே, துறந்தோரை யாசிரமமூன்றுபுரி தொல்லோரைப் புரந்து நீங்கா, மறந்தோரு மிராசனி மணிமுடிமே விருக்கவலைக் குலத்தின் வந்து, பிறந்தோராய் வாழுமவர் பெருமைபொரு நாவலே பேசலாமோ (௪௪)

நாரதமுனிவர் முதலிய மாட்கம் - மூறுகாணி யாழ் - வீணை மருங்கில் - பக்கத்தில் ஆடகம் - பொன் சிலை - வில் சூட்டிய மாத்தாசையிலணியும் ஓர் ஆபரணம் வழிபடு வணங்குகின்ற

42 திரு - வளம் மருதம் மருதநிலம் கொணர்ந்து - (இரவிலே) கொண்டுவந்து சிவனுக்கு - சிவபிரானிடத்து அன்பால் - அன்புடைமையால் பெருவிருந்து (சிவனடியாருக்குப்) பெருமை தங்கிய புதிதாகிய உணவு ஒருவன் - இளையான்குடிமாற நாயனார் கடைப்பிடிப்ப - உறுதியாக பிடித்து - கைப்பற்றி புரந்து காத்து

43 மன்னவர்க்குடைமைகலந்த - அரசர்க்குச்செய்யவேண்டிய சுயதிகளைச்செய்துமுடித்தல் ஆணைவழிநிற்றல் - (அவரது) ஆணையின்படி ஒழுகுதல் ஆள்வினைதொடங்கல் - முயற்சியின் ஒன்றுதல் ஒற்றுமை (அரசருடன்) மாறுபாடின்மை

44 இறந்தோர் - தென்புலத்தார் இறந்தோர் - யாசித்

மறுவறுநூ லோதல் விதிமுறையே மகவினையை யாற்றன் மேலோர், தொறுவினத்தைப் புரத்தலுழ வேளாண்மை நிதிவிருத்தி செய்தலாபமம், புறுதொழிலாம் வாணிகமே யுறுதியாகக் கொள்ளல்புக ழோர்க்கு மிந்த, வறுவகையாந் தொழில்புரியு மெழில்வைசியர் விதிபின்பா டறைதல் செய்வாம் (௪௫)

குன்றுக்கு நிகரான நவமணியா லிழைத்தகூ டத்திருந்து, கன்றுக்கு நலந்தருங்கைக் கன்னியினுக் கடுத்தவிரா சிநிறை கோற்கைக் கொண்டே, யென்றுக்கு நிகரான பொற்பணியும் பல்பொருளு மிசைவா வாங்கி, யொன்றுக்குப் பதின்மடங்கா விலாபமுறும் வாணிகமே யுஞற்று வார்கள் (௪௬)

நடுப்பேசி வழக்குரைப்பார் மறந்தேனுஞ் சொல்வாய்மை நழுவா ரொன்றை, வடுப்பேசார் தம்மரபின் மருங்கை விடார் செய்தநன்றி மறக்க மாட்டார், கடுப்பான மொழிபகரார் நல்விடயத் திற்கோடி கனக மேனுங், கொடுப்பார்கள் ...றம்வருங் காரியத்தைத் தக்கருத்திற் குறியா ரன்றே

தோர் பற்று - ஆசை துறந்தோர் - முனிவர் ஆச்சிரமம் மூன்று - பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சன்னியாசம் தொல்லோர் - பழையோர் புரந்து - பாதுகாத்து மணி - அழகு

45 மறுவறு - குற்றமற்ற மகவினை - யாகஞ்செய்தல் ஆற்றல் - செய்தல் தொறுவினம் - பசுக்கூட்டம் புரத்தல் - காத்தல் வாணிகம் - வியாபாரம் பாடு - பெருமை அறைதல் - சொல்லுதல்

46 குன்று - மலை இழைத்த - செய்த கூடம் - கடைவீதி கன்று - வளையல் நலம் - அழகு கன்னி - பெண் கன்னிராசி அடுத்த - (அக்கன்னிக்கு) பக்கமேயுள்ள இராசி - துலாம், நிறைகோல் என்று - சூரியன் இசைவா - பொருத்தமாக உஞற்றுவார் - செய்வார்

47 நடு - நடுநிலைமை நழுவார் - தவறார் வடு - குற்றம் மரபின்மருங்கு - குலாசாரம் கடுப்பு - வெறுப்பு கனகம் - பொன்

துன்னுமிள மறையோதறொல்விதியே புரிவேள்வித் தொழில்கள் செய்தல், பொன்னிதியங் கொடுத்தலிரத்தல் பூதலத்தைப் புயமீது வைத்தாக் காத்தல், மன்னுபடைத் தொழிற்பயிறல் போர்புரித லெனவாறு வகைத்தொழிற்று, முன்னவராய் முன்னவருக் கடுத்தகுல மன்னராமுது விதி சொல்வாம். (௪௮)

வேறு

மதிமுக டுரோச்சு மாட மாளிகை வீதி முகப்பு
கதிரொடு கோபுரங்கள் கனமகமேரு நேர
விதியறி சிற்பர் செய்த மேனிலை சிறப்பு நோக்கிற்
புதியதோர் தெய்வ லோகம் புவனத்திற் றோன்றல் போலும்.

துன்னரி யேறு போலச் சுடர்முடி வேந்தர் மைந்தர்
மின்னும்வாள் பலகை கைக்கொண் டெதிரெதிர் வீசி நின்று
தன்னுடற் காப்பிற் பற்றி யெதிரிவாள் வெட்டத் தாங்கிப்
பின்னவர் தம்மேல் வெட்டிப் பெயர்ந்துநின் றார்க்கின் றாரும்

---

48 துன்னு - நெருங்கிய இளமறை - உபவேதம் தொல்விதி - பழையவிதிப்படி வேள்வி - யாகம் பொன்னிதியம் - பொன்னாகிய திரவியம் படை - ஆயுதம் போர் - யுத்தம் முன்னவர் - தலைவர் முன்னவர் - முதல்வருணத்தார், பிராமணர்

49 மதி - சந்திரமண்டலத்தை முகடு - உச்சி உரோச்சும் - தேய்க்கின்ற மாட மாளிகை - மாடமாகிய மாளிகை, வீதி முகப்பு - முன்னிடம் கதிர் - சூரியமண்டலத்தை கனம் - மேன்மை மகமேரு - மகாமேருமலை நேர - ஒப்ப சிற்பர் - சிற்பசாத்திரங் கற்ற தச்சர் மேனிலை - மேற்றட்டு புவனம் - பூலோகம்

50 துன் - நெருங்கிய அரியேறு - ஆண்சிங்கம் சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற மின்னும் ஒளிவீசும் பலகை - கேடகம் பின் - பின்னர் அவர் - எதிரிகள், பெயர்ந்து - நீங்கி ஆர்க்கின்றார் ஆரவாரிக்கின்றவர்.

முரசதிர் வீதி தோறுந் திரைதிரை முகிலேறு மெட்டு
வரையெலாம் பருத்து நீண்டு வாவுமைங் கதியின் மேலே
விரையுமெய்ப் பரிகளாடும் பிரியமணிக் கொடிகள் கட்டு
மிரதசூர்ந் திந்திரன்சேயெனப் பொலிந்து தயங்கு மாறும் ()

உள்ளங்க முழுமை யொன்பா னுயர்ச்சியு முடைத்தா யொன்பா
னானுறுப் புத்துறை போர்ச் சாடிப்பிக் கனையினீர்த்த
மனத்துமே ழுறுப்புத் தோயு மதத்தமா களிற்றுக் கூட்ட
பொன்னுறு கரச னென்னப் புகழ்தர வருகின் றாரும் (நிஉ)

இரவிதன் றேரி னாழி யாழ்த்த தேரினை யீர்த்துச் செல்லு
மரகதப் புரவிக் கூட்டம் மடங்குதரு வேகம் வாய்க்க
துரகதத் தோடு சாரி வலமிடங் கொண்டு சுற்றிப்
பரதநாட் டகத்தி லாடிப் பரிதொழில் பயில்விக் குநரும் ()

திருந்தவே பக்கோட்டேசுசெந்நிப் பயிலுமுரைகளாக் [ம
பொருந்திடப் பொருத்தியே பரிகொண்டனைகப் புகழ்கின்ற ருந

51 அதிர் - ஒலிக்கும் திரைதிரை - வரிசைவரிசையாக முகில - மேகம் எட்டுவரை - அட்டகுல பருவதம் வாவும் - தாவும் ஐங்கதி - பஞ்சகதி மல்லகதி, மயூரகதி, குரங்குகதி புலிகதி, இடபகதி விரையும் - விரைந்துசெல்லும் பிறங்கு - விளங்குகின்ற இந்திரன்சேய - சயந்தன் பொலிந்து - விளங்கி.

52 உள்ளங்கம் உயர்ச்சி ஒன்பான - ஒன்பது (முழம்) உடைத்தாய - உடையதாகி ஒன்பான உறுப்பு ஒன்பது அவயவம் வால், கால்கள், சரீரம், துதிக்கை, கொம்புகள் போர் - யுத்தம் சாடி மோதி ஏழுறுப்பு - ஏழு அவயவம், கால்கள், கோசம், துதிக்கை, வால் மத்தமா - மத்தத்தையுடைய யானை

53 இரவி - சூரியன் ஆழி - சக்கரம் ஈர்த்து - இழுத்து மரகதம் - மரகதநிறத்தையுடைய புரவி குதிரை மடங்கு - பங்கு துரகதம் - குதிரை வலம் - வலப்பக்கம் இடம் இடப்பக்கம் சாரிகொண்டு - உலாப்போந்து பரதநாடகம் - பரதசாத்திரத்தோடுகூடியநாட்டியத்தில் ஆடி - ஆடச்செய்து

விரிசிறைப் பயந்து கூவும் வாரண வெங்கான் முனைநாட்
குருதிகொப் பளிக்கக் குத்துங் கொடுஞ்சமர்ப் பார்க்கின் றாரும் ( )

இருமலைக் கோடுண் டாக்கி யெதிரெதிர் மலைந்தா லென்னச்
உருமுகில் போலு ரற்றிக் கண்களிற் கனல்கள் சிந்தப்
பெருமத மூன்றுந் தந்தப் பெருப்பனிக் கரம்பிணைத்துப்
பொருகரிப் போர்ப் பற்றிப் புயங்கொட்டிப் பார்க்கின் றாரும்

தேர்நிரை நாவா யாகச் செம்பூதகர்க் குலங்க ளாக
கார்நிரை யாகக் காலாள் கதித்தெழு மீன்க ளாகப்
போர்தரு புரவிக் கூட்ட மேறுவெண் டிரைக ளாகப்
பார்புகழ் முரசார் வீதி படாப்பெருங் கடலை யொத்த (௫௬)

வேறு

மறையோத லோதுவித்தன் மகம்புரிதல் புரிவித்த லீ
தேற்ற லோராறும், நிறைபாக நிதிகொடுத்த லேமாவித்த
தொழிலாறு நெறியிற் கொண்டு, முறையாற்றுந் தழலோம்பி
நாளோடு மூவாயிரத் தேவரியாகத்து, குறையாம லியல்
பாக்கு கொடுக்குமறை யோர்வீதி கூறுகிற்பாம் (௫௭)

---

54 திருகு - முறுகிய வெம் கோட்டு - வெய்ய கொம்புக ளையுடைய கடாக்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள் பொருதி - முட்டி வென்றி - வெற்றி வாரணம் - கோழி குருதி - இரத்தம் சமர் - யுத்தம்

55 கோடு - கொம்பு மலைந்தாலென்ன - சண்டைசெய் தாற்போல உரற்றி - பேரொலிசெய்து கனல் - தீ மதமூன்று கன்னமதம் கைமதம் கோசமதம் தந்த - பெருக்கெடுத்தோட பனி - பனிபோலும் கரம்பிணைத்து கைகளைப்பிணைத்து பொருகரி - போர்செய்கின்ற யானை கொட்டி - தட்டி

56 நிரை - வரிசை நாவாய் - மரக்கலம் தோன்றி கார் - மேகம் காலாள் - வீரர்கள் கதித்து - மேலோங்கி எழுந்து புரவி - குதிரை ஏறு - மோதுகின்ற திரை - அலை வீதி வீதிகள் படா - விரிந்த ஒத்த - போன்றன

57 மறை - வேதம் மகம்புரிதல் - யாகஞ்செய்தல் நிறை

ஆதிசைவ ராய்மறையா கமமுணர்ந்து நேர்தப்பி டேகங்க ளாற்றிப், பூதியணிந் தைந்தெழுத்தைப் பொருளென்கொண் டரன்பூசைத் தொழிலே பூண்டோர் சோதிசிவ சங்கரரா வுடைத்திருவா லயத்தின்முன்னாக் தோன்றுகின்ற, வீதியினிற் சிவமறையோர் பொற்கிருக நிரைநிரையாய் விளங்குந் தானே (௫அ)

வந்திரவி யெழும்பொழுது மாத்யான மாலையென வகுத்த மூன்று, சந்தியினுங் காயத்ரி தன்னையுரைத் தர்ச்சந்திசெய் துத்தவத்தோ ராகி, யிந்துவணி சடைப்பெருமாற் குரியவேள் விக்கிரியை யியற்றி யென்று, மந்தணர்கள் சிறந்திருப்பா ரருமறையின் முழக்கமுறு தந்த வீதி (௫௯)

பொய்புகலா வொருமொழியா ரிருபிறப்பார் முக்குற்றம் போக்கி நன்கு, தெய்வமறை யுணர்ந்தைந்து புலனடக்கி யாறுசம யங்க டோர்ந்து, செய்வார்த்தங் கெழுநாவா ளொரியுண னுமடுநன் னியதி செய்து, வையகத்தி லுயர்ந்தோர்கள் போற்றுபூ சுரராகி வாழ்வா ரென்றும் (௬0)

அள்வு நெறியில - முறையாக முறையா - கிரமமாக முத்தமு மூன்று அக்கினி காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்கினி செம்பி - பாதுகாத்து மூவர் - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து அவி - உணவு பாகம் - பங்கு கூறிற்பாம் - சொல்லுவாம்

58 மறையாகமம் - வேதாகமம் ஆற்றி - செய்யப்பட்டு பூதி - விபூதி ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்ஷரமந்திரம் கிருகம் வீடு நிரைநிரை - வரிசைவரிசை பூண்டோராகிய சிவமறையோரென க்கூட்டுக

59 பொழுது காலை மாத்யானம் - உச்சிப்பொழுது சந்தி- காலம் காயத்ரி - காயத்திரிமந்திரம் சந்தி - சந்தியம் இந்து - சந்திரன் வேள்வி யாகம் அந்தணர்கள் - (ஆதிசைவரல்லாத மறையோர்) பிராமணர்கள்

60 மொழி - சொல் முக்குற்றம் - மூன்று குற்றம் காமம்- வெகுளி, மயக்கம் தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை ஐந்துபுலன்

THE KU... RI
RESEARCH I...T...UTE
MADRAS-4

மறையிடத்தி னுதாத்தமனு தாத்தமுடன் மறையோர்
இயங்க மாநிறையுடைத்தா மூலமென்று மந்திரப
பின்னாந்து வேயங்க கலவித் துறையிடத்தி லெடுத்தோதி
யுபசுருதி புராணநூ லோர்ந்துறையாரு முறையிடத்தில் விரித்
தோதி மாணவர்க்கப் பயிலவே யுறுத்து வார்கள் (௬௧)

தந்திரவுத் திகளொன்று தர்க்கோத்து மதமேழா
தழுவிச் சான்றோர் மூத்தவுரைத் திட்டப் பிரமாண
கருமுறையா லறிந்து முன்னோர் வகுத்திசைத்த வாதமிடு
தார்க்கிகர் தம்மைமறுத்து வாதமிட்டுச் சொற்பமாக்குஞ் சைவ
நிலைநிறுத்தியே பிறமதக்கணத்த தூளாச் செய்வார் (௬௨)

வேறு

இறவுறந் திதயப் பற்றினை விடுத்திய இனியொருபற்
றிலையெனப் பெருகிய, பற்றிப்ப பற்றிய பாவினை நீக்
கப் பாவன தீர்த்தாய பரிதி, புறநீர்க் குணமே போலியானை

பஞ்சேந்திரியம் வார்த்து-ஒழுக்கி ஏழுநாவல-எழுநாக்குகளால
நீள்ளரி - நீண்டஅக்கினி நிட்டு நித்தியகன்மம் பூசா பூர்த்தா

61 மறை - வேதம் உதாத்தம், அனுதாத்தம் - உச்சரிப்பு வேறுபாடுகள் அங்கம் - வேதாங்கம் நிறை - நிறைந்து உடைத்தாய் - உடையதாய் மூலமென்று - மந்திரம் பின்னாந்து - பின்னுள்ளதாகிய வியாகரணம், நிகண்டு, ... - சோதிடம் ... நிருத்தம், சோதிடம் கலவித்துறை நூல்வகையிற் சொல்லும் ... உபசுருதி - உபவேதம் மாணவர்க்கு - மாணாக்கர்க்கு உறுத்துவார் - உறச்செய்வார்

62 தந்திரவுத்தி - நூலின்கூறுமுத்தி மதம் - கொள்கை சான்றோர் - மேலோர் மூத்த - முற்பட்ட அட்டபிரமாணம் எட்டுப்பிரமாணம்; அவையாவன - காட்சி, அநுமானம் ஆகமம், அருத்தாபத்தி, உவமானம், அபாவம் சம்பவம் ஐதிகம் என்பன இவற்றைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுட் காண்க முறையா - முறையாக வாதமிடும் - தாக்குதல்செய்யும் தார்க்கிகர் - தர்க்கநூல்செய்வோர் தூளா பொடியாக

புஞ் சமய வாதத்திடைப் புகன்றிடப் பெற்றிலர், நற்றுறவடை
ந்த மாதவர்களால் வழுத்த நண்ணிய மடங்களு மலிந்தன (௬௩)

வேறு

ஆறு கட்டிகண் டிகைவெண்ணீ றணிந்தபி டேகப்
பேறு கட்டியைத் தொழுதுணர் பெரியராய் நாதனை
நீறு கட்டிய பிடலினை நினைந்துசெஞ் சகத்தில்
வீறு கட்டிய மெய்யறி வுடையராய் விளங்கி (௬௪)

சைவ வாகமஞ் சைவசாத் திரம்பதி னாங்கு
மெய்ய தாம்பசு பதியொடு பாசமும் விசாரித்
துய்ய நாட்டி யவர்க்குப தேசங்க ளுரைக்கு
மைய ராஞ்சைவ சாரியர் மடங்களு மலிந்தம (௬௫)

வேறு

தெரிவரும் பெருமைச் சங்கரே சுரர்கோ யிலின்றென்
மேற்காகிய திக்கில், வரிவரு வடிவா யருளுருக் காணப்பா ண்ம
வைக்கோ மதிபுராதனப் பாற், பெரியார் றவஞ்செய் தவச்
மலா டமொன் றனைத்தன் பெருமைகள் கலிக்க, சூரியா
மந்த்ரெமெதிக் கடித் தென்கே புகழ்களின் றுரப்பிறும் முடியா.

---

௬௩ இவ் - இவ்விடம் துறந்து - கடந்து பற்று - ஆசை பொருள் - பிரமம் பாவனை - தியானம் அந்தா எட்டாத பரிதிக்குணம் - சூரியனுடைய குணம், அஃது எல்லாவற்றையுஞ் சோதித்தல் துறவு - சந்நியாசம் நண்ணிய - பொருந்திய.

௬௪ ஆறுகட்டி - காமமுதலிய ஆறையும் உண்டையாகத் திரட்டிக் கட்டிய ஓர் காதணி கண்டிகை - உருத்திராக்கம் பேழையைக் கட்டி - ஆக்கி நீறுகட்டி - விபூதிதரித்து வீறு கட்டிய - பெருமையை ஆக்கிய

௬௫ மெய் - உண்மை பசு பதி, பாசமும் - திரிபதார்த்த வஸ்துக்களை விசாரித்து - ஆராய்ச்சிசெய்து உய்ய - பிழைக்க ஐயர் - பெரியவர் சைவாசாரியர் - சைவர்களுடைய குருக்கள்

௬௬ தெரிவு அருமை - அறிதற்கரிய அரியரனடிவு - சங்கர நாராயண வுருவம் அருளுரு - சிவசொரூபம் காணப்பாண் -

அந்திவா ரத்தை யிந்திர மணியா லமைத்தனர் மேற்
படிகத்தால், மெத்திய தாரகை பொருத்தியபின் பதும
ராகத்தால் மிளிர்சுவ ரேற்றி, மதியிற பசுமணி நிரை
நாட்டி வயிரநற் போதிகை மீதில், ஒளிர்தரும் பசுமை மாறப
இடு கைமரம் வெளியில் வேய்ந்த பேரொளிவழி போகம் (௬௭)

இரசதத்தினால் முகடு சேர்த்துமாற் றுயர்ந்த விரசு
கத்த கட்டடிகளால் வேய்ந்து, காசக்குலவா விரவிமதிய
த்தினைத் தடாமணிக் குயிற்றி கூடமமைத்து, நகைக்கும்
விமானஞ் செய்யுமின் கவினைக் கெரிந்திட மமைத்தனர்கள்,
ஏனைச் சுவர்மேல் விசித்திர மாதர் நீர்புடை மேலாக விசித்திர
மாக (௬௮)

பொறிகாண் கமைத்தனர் பதத்தனர் காணுமோர் பொறி
புலனறியாவும் பொறியால், பரிகொள் விடுத்தத் தாகக்
களப் பொறியின் படிவமா மனைசவற் றிறமின், மறிமொருந
கரத்தார் வடிவின் மேகக் கரமிசோர் மதித்திரு நாட்டக்,
குறித்திரா திருத்து தனதுசெய்யுமுக் கோலமாக காணபவர் பெரு
மைக்குறிதால் (௬௯)

காணும்பொருட்டு உள்ளது - இருக்கின்றது ஏமகா - சக்கரவர்த்தி முடி
யா - அடிகள்

67 அந்திவாரம் - அஸ்திவாரம், அடிப்பாகம் மணி - இரத்
தினம் படிகம் - பளிங்குக்கல் மெத்திய - நிறைந்த மிளிர - விள
ங்குகின்ற ஏற்றி - வாரத்து மதியில் - சுவரில் நிரை - வரி
சையாக நாட்டி - நிறுத்தி ஒளிர - விளங்குகின்ற கை - கை
மரம்

68 இரசதம் - வெள்ளி வேய்ந்து - மூடி அசைத்து -
கட்டி இரவிமதி இரத்தனத்தை - சூரியசந்திரகாந்தக்கல்லை
அடாமணி - நெருங்கிய மணிகளையிழைத்த கவி - விமானம் மீது
மேலே அமைத்து - செய்து கவினை - அழகை நகைக்கும் -
விருப்பத்துக்கு மேல - அதிகம் விசித்திரம் சிறந்த அழகு

69 பொறி - இயந்திரம் பொறி - இந்திரியம் புலன் -
அறிவு அப்பொறியால் - அந்த இயந்திரங்களால் படிவம் - உரு

இதக்கைக யுடைய தவசமனை டபந்தா னியற்றிய வேந்
தனயா ரென்னின், முத்தமிழ்ச் சங்க முன்றுடை ஞானசா மு
றைபெற வளாத்துழுந் தலகில், வைத்திரு மூறா மலைகள ச
ரிமை மன்னவன் மருத்தப வளரால், பத்தியாற் செய்திவ கே
ழ்ரண லைத்தும் பரப்பினன் றனபுகழ்ப் பரப்பே (௭0)

வேறு

மேரு வென்னச் முதனிலைக் கோபுர மினிபொன்
ராசி மன்னக் கிரணமெமெலான கயிலைதான மதிகோய
காரு லாவிம யாசல மென்னலாங் கடாவு
மேரு பாதகவ னாயத தெழிற்சொல மெனிகோ (௭௧)
டைவட பங்கருங் திருமதி னிலைபுமா நடாய
ொ ரனட பொற்சபை மற்றுமிவ வுங்கிளிற குடிவள
ஞனடா தச்சனு லாமைத்தா மாமெறனி லையாந்த
டனட ரீகத்தன சிறுடிபா பியாரிது புகலவார (௭௨)

வேறு

பூமிபே முதலா மெவவுல கோாகதும போகமும வீடு
ரவ குவதிய, வாமிகோ மதியோா பாககோ பொனறு வான

...ஆய - போன்று நிறமின - நிறமிலாடு மதி - மான
...ரமி கோமதி - அழகுடையவாகிய கோமதியம்மை காட்டக
குறி - எண்ணத்தினகுறிப்பு கவாது - கெடாது கோலம் -
(தவக) கோலத்தை காணபவர் - தரிசிப்பவா

70 முறை - ஒழுங்கு மூதுலகு - பழைய உலகம் புகழ் பரப்பு - கீர்த்தியின் விரிவு

71 மிசா - விளங்குகின்ற கயிலை - கயிலாசம் காரா - மேகம் உலாவு - சஞ்சரிக்கின்ற இமயாசலம் - இமயமலை கடாவு - செலுத்தும் ஏா - இடபவாகனத்தை உயாத்தவன் - (கொடியாக) கட்டிய சங்கரேசரா

72 மற்றும் - பிறவும் குடிவந்து - குடியாக வந்திருந்து ஆடனடாத்தசான - தேவகம்மியன புண்டரீகத்தன - பிரமதேவன் சிறுடி - சிறுடிப்பு

73 போகம் - செல்வம் வீடு மோக்ஷம், வாமி - அழகுடையவளாகிய ஊனமொழி - பெரியநாயகி மம - பொனு

மொழி சாற்றுதல் போல், வெம்மால் வரைபோ லுயர்ந்த
கோபுரத்தி லியற்றிய மணியிரா பகலாத், தாமத மின்றிக்
கடிகைக் கோறுங் கணகணெ னத்தனி யொலிக்கும் (௭௩)

வேறு

ஆறு காலமு மருச்சனை நிவேதன முடியார்
கூறு பாடல்கள் கணிகைய ராடல்கா கோஷ
நீறு பூசிய தொண்டர்தங் கூட்டமு மொளிர்ந்த
பேறு தந்திடுஞ் சன்னிதி தனிலென் றும் பெயரா (௭௪)

ஐந்து வாத்திய முழக்கமு மரகர முழக்குஞ்
சந்தி பிரானினு றாவமுந் தூறுநற் றமிழான
முந்து மூவர்சொல் பாடல்க ளோதிடு முழக்குஞ்
சந்திரா தித்தர் மண்டலந் தாண்டியே முழங்கும் (௭௫)

சித்தர் கூட்டமுந் தேவர்கள் கூட்டமுந் தோங்கு
முத்தர் கூட்டமு முனிவரர் கூட்டமு முதிர்ந்த
பத்தர் கூட்டமும் பாவலர் கூட்டமும் பரவ
வத்தர் சங்கர ரம்மையோ டுறைபுரி திருப்பார் (௭௬)

இயற்றியமணி - செய்துவைக்கத் திருக்கப்பட்டமணி கடிகை - நாழிகை தனி - தானே ஒலிக்கும் - முழங்கும்

74. நிவேதனம் - நைவேத்தியம் கணிகையர் - உருத்திர கணிகையர், தேவதாசிகள் பேறு - பலன் பெயரா - நீங்கா

75 ஐந்துவாத்தியம் - பஞ்சவாத்தியங்கள், தோல், துளை, நரம்பு, * கஞ்சம், மிடறு ஆகிய கருவிகள் சந்தி - திருசந்திதேவார மூன்று முறைப்பட்ட பாடல் - தேவாரம் சந்திர ஆதித்தர் - சந்திரசூரியர்

76 சித்தர் - அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகளை செய்பவர் முத்தர் - சீவன்முத்தர் முனிவர் - துறவிகள் பாவலர் - பாட்டுக்களில் வல்லவராகிய வித்துவான்கள் அத்தர் - பிதாவாகிய

வேறு

புலநாக வர்முனிவர் போற்றிட்டம் புரிபவரைப் புகழ்
தல் போலெனப், புன்னாக் கவணம்புரிதல் பொருவென்னக்கொண்
டாரவெள்ளை யம்புயத்தின் மாநாகப், புன்னாக வனமேவிய
கடவுளர்க்கு நிழற்றாப் பூத்துக் காய்த்த, புன்னாக வனப்பெ
ருமை புகலவர் வாயிரநா வரவேபோதாவே (எஎ)

அன்பரகங் குவிவதுபோன் முகையரும்பி மலர்முகம்போ
லலர்ந்தெத்த நாளும், பின்புற்ற வவ்வருணத்திற் சிவஞான முறுதல்
போலெழிற்றே னூறி, மன்பதைக்கெல்லாந் தாப விம்மீ
கவிப பிறவிவெம்மை மாற்று நறுந்த, காபத்தி னிழற்
ருவார் தமக்குநிழ றந்துபுக டழைக்கும் புன்னை (எஅ)

மூலமே மறையாக முன்கதெழுந்த ஆகமந்தாய முகி
ழ்ந்து மேற்சென், றாலுமடர் சினையாக மாதிபுரா ணாங்களை
யா னைக்க ணொச்சி, குவிமரீ மழுமாலுந் துணைக்கனத்திற்
கொண்டபரஞ் சோதி பசநசக், கோலமயி லாலுநடைய
பிகைக்குமிடங் கொடுக்குமேற் குலவும் புன்னை (எகூ)

---

77 புல - (முனிவர்) வியாக்கிரபாதமுனிவர் நாகவன முனிவர் - சர்ப்பவடிவமாகிய அழகிய பதஞ்சலிமுனிவர் நடம்புரிபவரை - நடேசமூர்த்தியை புன் - சிறிய நா - நாக்கு கவணம்புரிதல் - பாடுதலே பொருவென்ன - பொருந்தாக வெள்ளை - வெள்ளிய அம்புயத்தில் - தாமரை மலரில் புல - பொருந்துகின்ற நாக - இளமையுடைய அனம் - பிரமாவாகிய அன்னப்பறவை கடவுளர்க்கு - சங்கரேசுரர்க்கு புன்னாகவனம் - புன்னைவனம் அரவு - ஆதிசேடன் போதா - பற்றா கொண்டாராகிய கடவுளரென்க

78 அகம் - மனம் குவிதல் - திரளுதல் முகை - அரும்பு அரும்பி - உண்டாகி மன்பதை - மக்கட்கூட்டம் வெம்மை - வெப்பம் புகழ் - கீர்த்தி

79 மூலம் - வேர் மறை - வேதம் ஆகமம் - வேதாகமங்களிற் றப்பு ஆலும் - அசையும் அடர்சினை - நெருங்கிய கிளைகள்

சங்கரா வுடையிருக்க வமைத்தகுன்றம் விமானமெனச்
சங்கரேச,ரிலிங்கமா வணிபரவப் பணியமைத்த வணிமணிப்
பெட்டகமே யெனவா, மங்கவினைப் பிணித்திரக்க வழுக்கமை
த்த கடமெனவா மையொக்கு நாளு, மங்களமா வடிவுபெற்ற
வான்மீகப் பெருமைபெரி தாகு மாதோ (௮0)

பாசாங்கி மொருபுறமும் பரமாங்கி மொருபுறமும்
பரிபா லித்தாண்டாக, கௌசைத்தரு கௌத்துவமு மெழிலுரு
க்கிராக்கமும் புனை தனிமை யாக, நச்சரவு சயனத்தமாலவ
க்கிலுக்கு வரிப்படையா ராம ரூப, மச்சுதனு மரனு
மொன்றுஞ் சங்கரா ராயணரே யநாதி சோதி (௮௧)

நீக்குமுடற் பிணிதீரா னமருந்து புறமருந் தாக
நாரூவ, கொடுக்குமவித் தியாபிறவிப் பெரும்பிணிபை
யருண்மருந்தாற் கொன்றெப தாமற், றடுக்குமவித் தியார
ன சங்கராங்கோ மதிவாரசி ராமசைத் தன்மை, யடுக்குமவ
ரமன்முனிவ ரமரரா லும்புகழ வடங்கா தன்றே (௮௨)

*திருநகரச் சருக்கமுற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் க௩௮

கலங்யானம் - கலவிநால் எரி - அக்கினி துணை - இரண்டு
மயில் - மயில்போலும் குலாவும் விளங்கும்

80 விமானமென - ஆவிபோல அரவப்பணி - சர்ப்பாபர
ணம் அமைத்த - வைக்கப்பட்ட அணி - அழகிய மணிப்பெ
ட்டகம் - இரத்நமிழைத்த பெட்டி அங்கம் - சரீரம் அழுத்த
மைத்த - அழுத்தம் வைக்கப்பட்ட கடம் - குடம் மங்களம் -
மங்கலம் வான்மீகம் - புற்று

81 கௌத்துவம் - கௌஸ்துவமென்னும் மாணிக்கமணி
யும் எழில் - அழகு நச்சரவு - நஞ்சையுடைய பாம்பாகிய
காமரூபம் - பெயர் வடிவத்தால் அச்சுதனும் - விஷ்ணுவும் அர
னும் - சிவபிரானும் அநாதி - ஆதியில்லாதது சோதி - கடவுள்

82 அருள் மருந்து - கருணையாகிய மருந்து சிராமலைத்தன
மை - சிராமலையென்னும் பெயருடைய தலத்தின் குணம் அமரர்
தேவர்

புராண வரலாறு.

இருநிலத் துயர்ந்த நைமிசா ரணியத் திடம்பெற் றுயர்ந்தி
னோக் காண்பான், பரிவுற் றவத்துச் சூதமா முனிவன் பழுத்த
சீல வருளினோ டெய்த, விரைமலர் தூவி யுயர்தவி சளித்து
விருப்புடன் முகிழ்த்தகை யினராய்க், கரையறு பிறவிக் கட
லினை யொழித்திக் கருதியோ னுரைக்கெனத் தனரால் (௧)

நாற்றம ழிதழி நளிர்சடை முடித்த நாதனார் பழ
பரிசினை விழு, குறையற மெய்க்குப் பணைத்தடை நரைத்
தாய குருமணிச் சூட்டர வசைத்த, கறையிடற் றிறையும்
பார்த்துழா யலங்கற் கண்ணனு மொருங்கு தாங்கி, புறைதரு
பரிசினை விழுமங் களைவினை புரைக்கிட வேண்டுமென் றுரை
த்தார (௨)

மூரனுமங்கு கருடன் விழைவா நினது முகத்தம லர்த்திரில
வீர்ந்த, வரியற் கதையாம் புதியசெந் தேனை யருந்தெவி
வாயுணாய முகந்து, பருகிடு மெவர்க்கும் தெவிட்டுமெனா
டெழுக்கப் பாற்கடல் தமுதனு மாயன், புரைதரு வியாதன்
மலரடி போற்றிய புராணம் சொல்வதைக் கேளினேவா (௩)

வேறு

விண்ணினிற் சிறந்தனன் வியாழன் வேலோனு
மண்ணினிற் சிறந்தனை மதியின மிக்கவீ
யாண்மலந் சேடனை யரவி னுள்ளிடை
பெண்ணினிற் சிறந்தனை யென்று கூறினார் (௪)

*முனிவரே கேட்கவி னுவிய கலத்தினை மகிமையுர் சிறந்
தமரர் தியும், பனிவருந் சடையான் மாலும் சதுமுகப்
பரந்த நாமமிய பண்பும், கனிதரு மனப் பாக்கிய வழுதி
வழிபடு கதையுந்தக் கணையாம், வனிதையோர் தலமும் விர
தேனப் போ மன்னவன் சினிகளிர் ததுவும் (௫)

*சயந்தனமா பாவந் தீர்த்தனுக் கான வேடுவனைக் கதிபு
குந் தனையுங், கயந்தனிற் பசுவை மாய்த்தகன் மாட்டனைக் கா
ணேனும் வீடுபெற் றதுவு, முயர்ந்தபுரா ணக்கவனத்தினை மன
த்தலை மெனவ்யா சியாசனமுனி மேனைக்குப், பயன்றரு பவுடி
யோத்தரபுரா ணத்திற் பகர்ந்தவா றேபகர் குவனால் (௩)

புராணவரலாறு முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் - ௧௯௪

புராணவரலாறுச் சுருக்கவசனம்

பெரிய பூமண்டலத்திலுயர்ந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கும் இருடிகள் (முனிவர்) முன்பு அன்புற்ற தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் முதிர்ந்த கருணையுடனெழுந்தருள, அவரை அந்த இருடிகள் பூசித்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து வணங்கி யானந்தக்கடலிலே மூழ்கிச் "சுவாமீ! கொன்றைமாலையைத்தரித்த சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களின் பெருமையை யடியேங்களுக்குப் பூர்வகாலத்தி லருளிச்செய்தீர். அந்தச் சிவபெருமானும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் ஒருவடிவமெடுத்து எழுந்தருளியிருந்த வாராசை (சங்கரநாராயணர்கோயில்) யின் பெருமையையினி அருளிச்செய்யவேண்டும்" என்று கேட்டனர்.

உடனே சூதமுனிவர் அம்மகருடிகளை நோக்கி 'முனிவர்களே! நீங்கள் கேட்ட வாராசைத்தலத்தின் மான்மியமும், அந்தத் தலத்திலுள்ள தீர்த்தத்தின் மகிமையும், மூர்த்தியின் மேன்மையும், சிவபிரான் சங்கரநாராயணராகத் திருவுருக்கொண்டருளியதும், உக்கிரபாண்டியன் வழிபாடுசெய்ததையும், நக்கினியென்னும் பெண் செய்த தவமும், வீரசேன அரசன் வியாதிநீங்கிய சரித்திரமும், தேவேந்திரன் புத்திரனாகிய சயந்தன் பெரிய பாவந்தீர்த்த காதையும், காசிவனென்னும் வேடன் மோக்ஷமடைந்த அற்புதமும், பசுவைக்கொன்ற கஜமகடன் முத்திபெற்ற வரலாறும் புண்ணியமான க்ஷேத்திரத்தின் மகத்துவமென்று வேதவியாசமுனிவர் பவுடியோத்தரபுராணத்தி லெனக்கருளிச் செய்தபடியே யுங்களுக்குச் சொல்லுவேனென்று கூறியருளினர்.

* தலவிசேடச் சருக்கம்.

இப்புவியிற் றலங்களாகத் தோன்றியபீடத்திலே சம்பக
சாரமாகு, மொப்பில்லாமெய்த்தலத்தைப் பிலிலேபிரகத்த நலத்து
ளதுவே கடத்தானமாம், செப்புவாரார் சித்தமொருப்
பட்டிவர் சேனாதிநாதச் செங்கைக் கூடியே, பப்பாணிப்புத் தொ
ந்தனையார் சவங்கோர் சாந்தெழுதக் கறைவதாவு (க)

அத்தலத்தி னிருந்துசரியையைப்பெற்றிலராவாந் ப
டைகுவாரக, ளத்தலத்தி லிருந்துகிரியையைப்பெற்றிலரா
பதகலனுகுவாரக, ளத்தலத்திலிருந்தியோகம்புரிபவர்
ஸாரூப மாகுவாரக, ளத்தலத்தி லிருந்துமெய்ஞ்ஞானமெய்தி
னோர் சாயுச்சிய மடைகுவாரே (உ)

புலைபரோ ரிறவாரப புனநெறியாளரநெறியைப
போக்கினேருந, கொலைபரே யாரேனுந் தீராகை யாமிக
னிற கூடினலல, நிலைபரே யாகிப்பா செயியொழுக்கமாசார
நிலைகத்துக் கலந்த, கலையரே யாவாராக ளிப்பிறப்பிலினிப்பி
றவாத் தன்மையாவார் (ங

முத்தொழிலு நடத்தாசங்கேரோவாழு தலமிசை
முனைநாகி, பெருந்தொழிலின் முப்பதினைப்பகொண்டெய்தி
னு சேஷமங்கோ மிரவி ருந்தாற, சித்தமுநீனைநீங்கா லிவனா
டியைச் சேவிக்குஞ் செல்வராகிப், பக்கரினும் பத்தராயப
பசுபதியா சத்தினுண்மைப பயனைத் தேர்வார (ச)

ஒருதினமங் குறைபவாக ளொருமைப்பிறவிசெய பலாரேவ
ருணமாமாக, விருதினங் குறைபவாக ளிருமைப்பிறவிசெய
பாவந்தீர சிவபொறறா, கருதியே மூனறுதினங் காத்தி
ருப்போர மும்மையின்கடந்து நிற்பர், சருதிமொழி விதா
லாலென நுறுதிகொளநீலார சாந்தப்பதத் தோயத்துவாரே ()

ஆதிரா ரத்தின்மிக்க கலத்தினிருந் தராவிழிபாயயா
நதி ருக்குஞ், சோதிப்ர வினைபதீர்ந்து சோரமிப்பற்றிற் கண
ணைவு சொல்லொத்து ரொப்பாற, காதுகொடும பிணிதவிர்ந்து
கதிரொளிபோ லெழிலபிராகசிக காய நீத்தும், போதுகதி
நலகிளறு வாழ்ந்துபின்பு பரகதியிற் பொருந்துவாரே ( )

மதிவாரத் தூரசடையிற பிறைபாதி விழிப்பிணிறை
பதிய மாதிக துதிவாண வருக்கபுத மூட்டினிக்குத் தனைசட
ரோற எழுதுபோயறிப, பதிவாக விக்கலத்தி னேனையி
மறுமை பெரிய்போரப பகத்தி னனாறிக, சதிவாயத் தறு
கணமபரவச சிவலோக ம்திருப்பிடமாகக் கைக்கொள்வாரே

மங்கலவா ரத்தின்மிந்தக் கலத்திருந்து சோரமிப்பற்றிய
வராந் றினை பொதைபினி கோஷ்டிமபோயப பூமா
நூனாறசியபோர்க்குயபபாக, டிகராரும சேயபுதனட
சிந்தித்து சோரமியபற்றிற சிறந்த கலவி, தவகுபத ஒல்க
டைந்து சாபுதிரு வுகமதிற சார்குவாரே (அ)

குருகிசைத்தி லிதகலத்திற குருவைதீனத் தேபகத்தி
கொண்டு சோறபோர, கருதுமல வுலகடைந்து கடவுளுறை
சிவபகத்திற கலந்து வாழுவார், சொருநிமார வத்சகர வார
லிப தாமபுரிநதோர் ருமார செல்வப, பெருதுமவ லுலகடைந்து
பிறந்தனைனா திருவடிபபே றெயதுவாரகா (௯)

வேறு

எவ்வம கனைந்தறா திற விருந்தசனி காமனைபு ரக்சை
சைவசற புல்மாரு சிரா மசபபதி தனனி ரேறுறபோ
ரவவிய மசாவ வாரு வலவிடை யமாந்து பினனாக
கைவரு செல்வி பெணணக கடவுடா கழல்ச சாரவார (௧௦)

பலமொரு வருடமு காப்பச சருமொரு வருடம பறறிவ
சலமொரு வருடமு கறறுக கானொரு வருட முணடு
நிலையிலா வுடமபை வாட்டி நீடவுறு செய்கோர பேறு
நலமுறுந் தலத்திற றோர் தானுநீத தவராய் வாழ்வப (௧௧)

வேறொரு தலத்தி னூறு பிறப்பும் வியந்து செய்த
பேறொரு பிறப்பிற் கத்தா வித்தலத் தெய்து மேறு
மீறிலா வாச பேயம் பவுண்டரீக மிராச சூய
நாமுதற் செப்பப் பன்னாட் களக்கிடு வோமமோர் தொடியி னல்கும்

காசத்தைப் பதந்தாழ் புண்ணாக் கச்சதுரு பரிசா வைத்து
கிரந்தஞ்செய் குடித்தா ரோருநீ பொருந் தருச மென்று
வாசர்வாக காவா தாரும வழிபடு பாக தேவர் தாரு
மீர்த்தநற் பதியிற் செய்தி விருத்தி யடைவா ரன்றே (௧௩)

பூதலந் தன்னி லுள்ள புண்ணிய தலங்கட் கெல்லா
மோதுந் தலமீ தாகு மியாதினு மென்னில் வேத
நாதனே புறமும் மெய்யினு மருட் காதலிற்ப
பாதக நோய்க ணீக்கப் பரிந்துகாத் தருள்வ தாலே (௧௪)

சங்கரப் பதிந்த விச்சா கணங்களி னதிக மாதி
மங்கைபாக கத்தி நற்பு வாயதந்தி மடாலய தானா
செங்கணவா ளரவிற் சேட னதிகமாஞ் சிவத லத்திற்
சங்கர னுறையுஞ் சீரா சைப்பதி யதிகந் தானே (௧௫)

மணிகளொன் பதிற்சி ரேட்டம் வயிரமா மணியே யாகு
மணிமலை நூலக டம்மி லக்குவி தருசி ரேட்டம்
கணிதநூல் சொலும்பி ரமசி தனிற்கணி சிரேட்டஞ் சிவகம்
பிணிகளி தவங்க டம்மிற் பெருஞ்சிரேட் டஞ்சீ ராசை ()

வானவர் தனிற்சி ரேட்டம் வயிரவர் படைவ லாரி
சோர்விலே கங்க டம்மிற் சொன்னமே கஞ்சி ரேட்டம்
கானமாங் கனிற்சி ரேட்டங் கமழுவத் தூரி யாகு
மானமிற் றலத்திற் சீரா சைப்பதி யுயர்சி ரேட்டம் (௧௭)

பத்திரந் தனிற்சி ரேட்டம் பலதரு வில்வ மாகு
மந்திரந் தனிற்சி ரேட்டம் பஞ்சாக் கரமா மாகுஞ்
சத்திக டனிற்சி ரேட்டங் கையக்கோ மதித்தா யாகுஞ்
சித்திரத் தலங்க டம்மிற் சிரேட்டஞ்சீ ராசை யாமே (௧௮)

மருக்கமழ் மலர்க்கடம்பின் வனச்சமா பகஞ்சிரேட்டங்
குருக்காரிற் றேவர் போற்றுங் குலத்தருப் பொனஞ்சிரேட்டம்
முருக்கிய பொன்னனிற் சாம்பூநதத்தி யுயர்சிரேட்டந்
திருக்கிளர் தலத்திற் சீர சைப்பதி சிரேட்டமாமே (கக)

மாதவ முனிவர் தம்மின் மலையமா முனிசிரேட்டந்
தாதைப்ப புரகத்துஞ் செயிற் றதுப்பிரகஞ்சிரேட்டங்
காதைத்த டனிற்றசிரேட்டங் கடவுடன் காதை யாகு
மேதகு தலசிரேட்ட மிதுவரர் ராஞ்சை யாமே (உ0)

வேறு

முன்னைவினை யொப்பிரப்பினை மோதுபிணிவினையனைத்து முடுகியோட்டும், பின்னைவினை வாராமற் பிறமொடு தையுமழிக்கும் பெருமை யுண்ண, தின்னாதக மகிமைத்தீர் யாவரே யெடுத்துரைப்பா ரிக்காஞ்சியின்கண், புன்னைவனத் சிராசை வரர்சைப் புரமெனவும் புகல்வர் மேலோர் (உக)

புண்ணியமாக் கொன்பது பட ஆயசாரஞ் செய்துசிவ னடியாரைப் போற்றிப், பண்ணியம்பா லடிசிலன்பர் பிக்தலத்தி லொருபோது படைத்த பேர்க, ளெண்ணியநாற் றுயிரம் போ சிவனடியாரைக் கயறுதலத்தி லிட்டுப் பெற்றதிச, கண்ணுறு தற்ற கபிலையினிற் கனகத்தொளாம் பலவமாக் கன்றுற வாழ்வார் (உஉ)

இத்தலத்தின் மறையவருக்கொருத்தர்க் கியாப்பிகுவின்நு போத, உத்தமமான சுரப்பிணி கேட்டவர் அவரைகளினைப்பா யுற்று வாழ்வார், முத்தலைக்கை நறுக்கற கனாஞ்சிகா தான் மொனறு முடிந்த போக, வித்தகுமா பிரமகணனி யயற் பதியி ஞுதவுபல னொக்கு வாரே (உங)

ஆதியுருத்த ராதத்மனபாற புவித்துசிவு னடிபிணையைப் போற்றுகாருஞ், சாதியினிற் சீழான சண்டாள சன்மமாயச் சனித்த பேருர், பாதையினிற் போயபொழுது சிவ

றைப பதியிற் பிறக்கல் பதிந்திட்டாரேன, பேசக்குன்ற மந்தி
ஆறறு வினைபெலாம் தீரத்துமெய்ஞ்ஞானிகளானாரே (௨௪)

ஆராதே சந்திருந்தித் தலைமணைமை கோட்டோருற தொலை
வில் லூப்பாற, பாரதனி னடைத்துவர்ச செய்வீவராய மன து
தினிவின பதந்தி பேரறு, பொதருநல விழிபிவராயத் தெரிசி
தோ பிலையென்ன வெண்ணுவோருஞ், சிறுபறுவ கதிசே
வா வெரிநசீரா நசபபெருநம செயப லாமோ (௨௫)

தீதுதவி ரிதகலசநிற சிவாஷ்பார திருவடிக்குச சே
மது செயயும, பாதுகையுப் வெபிறதுடையும் பரிககரட
கோவணமும பறறிச செலல், வாதாவாள கைகதணமெ விசிறி
முதற பலதார மரிதத போகா, பூதகண நாதாவிமா னொ
சுமபப சிவலோகம புகுது பாரே (௨௬)

மயயகைய தாபபேமெ மயயகைய தாலத்தா லைய
ஆம பேறு, மெய்வகைய மதபேறு மெலவாகமெயா நால
வழிககா வெயாதும பேறு, மெலாவாகா தனைநீரககு மூாநதி
யிலே வியாவருக்கு மெயது பேறு, வாவாகைய பெருபே
றமிந்தலமே கொடுக்குமென விசசுககு மெயகநால (௨௭)

வேறு

குன்று போலுந் தனத்தாளை போலெலாம
வெனற குதன விரைசசரன போறறியே
பின்று நீசொ றலதிரா விசேடமே
சன்று நாநினிது தீதத நவிலகொனரு (௨௮)

காாததி கேயனைத கநத கடவுளைப
பூரததி யாளைப போதி விருத்தியே
பாாததி போகா பாலபிணி நீததிடு
தீாதத மாமையிபறு செபபத தொடஙகினா (௨௯)

தலவிசேடசருக்கமுற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் ௨௯

தலவிசேடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்

"இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையுந் தருந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி கொடுக்குமிடம் எந்தவுலகத்திலுங் கிடையாது; அஃது இந்தப் பூமியினகணுள்ளது. உங்களுக்கு உள்ளன்பாகச்சொல்லு வேன்; மனமொருமைப்பட்டுக் கேளுங்கள்" என்று சநகசே கரனைத் தியானித்துச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர் —

"மேலேகூறிய வாராணசையாகிய தலத்திலே சரியையாளராகத் திருநின்றவர் சிவலோகத்தை யடைவர்; கிரியைவழியிற் சென்றவர் சிவபெருமான் பக்கத்திற் போயிருப்பர்; யோகஞ்செய்தவர் சிவசாரூபம் பெறுவர்; ஞானத்தை யாராய்ச்சிசெய்தவர் சாயுச்சிய பதவியடைவர்; தீயருடன் சிநேகித்துத் தீயவழியிலே சென்றவரும் கொலையாளியானவரும் வாராணசியில் வந்துசேர்ந்தால் சன்மார்க்கமுடையராய் அறிவிற்சிறந்து பிறவிப்பிணியை நீங்குவர். சங்கசேகரர் வீற்றிருந்தருளியிருக்கும் அந்தத் தலத்தின் பெருமையை நினையாமல் எந்தக் காரணத்தாலாவது அவ்விடத்துக்கு வந்து ஒரு இராத்திரி வசிப்பாராயினும் மனத்தூய்மைபெற்றுச் சிவனடியார்க்குத் தொண்டராகி மோக்ஷத்தையடைவர். ஒருநாளாயிருந்தவர் முற் சென்மத்திற்செய்த பாவத்தை நீக்குவர்; இரண்டுநாளிருந்தவர் இப்பிறப்பிற் செய்த பாவத்தை நீக்குவர்; மூன்றுநாளிருந்தவர் மறுமையிற் செய்யும் பாவத்தையும் போக்குவர். இது வேதவாக்கிய மென்று நம்புபவர் மோக்ஷத்தை யடைவர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அந்தத் தலத்திலிருந்து சூரியனைத் தியானித்து விரதமிருப்பவர் கண்களில் வரும் வியாதியில்லாமலிருந்து முடிவிலே சூரியமண்டலத்தை யடைந்து பரகதி சேருவர்; சோமவாரத்தி லங்கிருந்து சந்திரனை யெண்ணி விரதமிருப்பவர் சந்திரனுடைய பதவியைப்பெற்றுச் சிவகணங்கள் வணங்கச் சிவ லோகத்தை யடைவர்; செவ்வாய்க்கிழமை விரதத்தை யந்தத்தலத்திலே அநுட்டித்தவர் சரீரதோஷத்திலே வரும் வியாதியி னின்று நீங்கிச் செவ்வாயின் கிருபையைப்பெற்றுச் சிவபோகமநுபவிப்பர்; சந்திரன் புத்திரனாகிய புதன்கிழமை விரதமிருப்பவர் கலைவிற்சிறந்து சிவலோகஞ் சேருவர்; வியாழக்கிழமை விரத மிருப்பவர் வியாழபதவியடைந்து சிவபதவி பெறுவர்; ஒருநாளாவது சுக்கிரவார விரதமிருந்தவர் இந்திரசெல்வம்பெற்றுச் சாயுச் சியபதவி யடைவர்; துன்பமெல்லாந் தீரும்பொருட்டு அந்தத்

தலத்திற் சனிக்கிழமைவிரதம் பிடித்தவர் பெருமை முதலியதாக குணம் நீங்கச் சனிபதவியடைந்து உலகும் புகழுமொத்துச் சங்க ரேசர் திருவடியை யடைவர்.

ஒருவருடைய பழமும் ஒருவருடைய சருகும் ஒருவருடைய தண்ணீரும் ஒருவருடைய காற்றும் புசித்துப் பிறதலங்களிலே தவஞ்செய்வோர் பெறும் பயன் இந்தத் தலத்தில் ஒருகாலம் பட்டினியிருந்தவருக்குக் கிடைக்கும். வேறு தலத்தில் நூறு அசுவமேதஞ் செய்த பலன் இத்தலத்திலொரு அசுவமேதம் கொடுத்தருளும். வாசபேயம், பவுண்டரீகம், இராசசூயம் என்னும் யாகங்கள் நூறு பிறதலத்திற்செய்தபலன், இந்தத் தலத்திற்செய்த அக்கினிட்டோமமென்று கொடுத்தருளும். பிதாவையும் குருவையும் நிந்தித்து அடித்தவரும் அடைக்கலமென்றோரைக் காவாதவரும் தரித்திரருக்கு ஒன்றுங்கொடாதவரும் வாராணசியாகிய இந்தத்தலத்தில் வந்தால் கதியடைவர். சகலசேத்திர புண்ணியமுமவன் மருந்தாகச் சொல்கின்ற காரணத்தி னாலே பூமியிலுள்ள தலங்கட்கெல்லாம் இந்தத் தலமே உயர்ந்தது. நாயன்மார்களுக்குள் திருஞானசம்பந்தரும், பெண்களுக்குள் கற்புடைய பெண்களும், பாம்புகளுக்குள் ஆதிசேடனும், விரதங்களுக்குள் ஏகாதசியும், சாத்திரங்களுக்குள் அத்துவிதமும், இராசிகளுக்குள் சிங்கராசியும், தேவர்களுக்குள் இந்திரனும், மேகங்களுக்குள் பொன்மழைபெய்யு மேகமும், பிருக்ஷங்களுக்குள் கற்பகதருவும், இலைகளுக்குள் வில்வமும், பாணங்களுக்குள் பாசுபதாஸ்திரமும், சக்திகளுக்குள் கோமதியாகிய உமாதேவியும், பூவினுள் தாமரையும், குருக்களுக்குள் வியாழபகவானும், பொன்களுக்குள் சாம்பூநதமும், முனிவருக்குள் அகத்தியமுனிவரும், பிள்ளைகளுக்குள் பக்தப்பிரகலாதனும், குடைகளுக்குள் சிவகதையும் உயர்ந்தனபோலத் தலங்களுக்குள் வாராணசித்தலம் உயர்ந்தது.

சென்ற பிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இனிவரு பிறப்பிலும் செய்தும் செய்கின்றும் செய்யும் பாவங்களை வராமற்றடுக்கும் பெருமையுடைய இந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவர் சொல்லவல்லார். இந்தத் தலத்துக்குப் பெயர்கள் புன்னைவனம், சீரசை, வாராணசிபுரம் என்று சொல்லப்படும். இந்தத்தலத்தில் சிவனடியார் வந்தால் எதிர் கொண்டுபோதல், பணிதல், பாதங்கழுவிவிளக்கல், ஆதனங்கொடுத்தல், அர்ச்சனைபண்ணல், மலர் தூபதீபங்களால் பூசித்தல் செய்யாது மகா பாபத்துடன் அமுது செய்வித்தவர்கள், அன்னிய

தலத்தில் லிங்க சிவனடியார்களுக்கமுது செய்வித்த பின்னடைந்து திருக்கைலாயத்திற் சிவகணங்கள் வணங்கும்படி வீற்றிருப்பர். ஒரு பசுவை யித்தலத்தில் பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்தவர் காமதேனு தமக்கு ஏவல்செய்யத் தேவேந்திரபதவியடைவர். கன்னிகாதானம் இந்தத்தலத்திற் செய்தவர் பிறதலத்தில் கோடாறும் ஆயி கன்னிகாதானஞ் செய்த பயனைப் பெறுவர். விபூதிருத்திராக்கமணிந்து சிவபிரான் திருவடிகளைத் துதியாதவரும் புலையராயப் பிறந்தவரும் வழிநடக்கும்போது காலால் இத்தலத்தைப் பரிசித்தாராயின் மேற்குலத்திற் பிறந்து மெய்ஞ்ஞானிகளாவர். பர தேசத்திலிருந்து இத்தலத்தின் மான்மியத்தைக் கேட்டவரும் நடந்துவரச் சத்தியற்று இத்தலத்தை மனத்தில் நினைப்பவரும் தரிசனஞ்செய்யக் கண்ணில்லாமல் மனத்தில் நினைத்தவரும் உயர்ந்த கதியடைவாரென்றால் வராசைத்தலத்தின் பெருமையைச் சொல்லமுடியுமோ?

இத்தலத்திற் சிவனடியார்களுக்குப் பாதரக்ஷை குடை வஸ்திரம் கோவணம் ஊன்றுகோல் விசிறி முதலிய வழங்குந் தானஞ் செய்தவர் சிவகணங்கள் விமானஞ் சுமப்ப அதிலேறிச் சிவலோகம்போய்ச் சேருவர். எந்தத் தவத்தின் பலனும், எந்தத் தானத்தினாலாகிய பலனும் எந்த விதமான புத்திரப் பேறும், எந்தச் சாத்திரத்தினாலடையும் பிரயோசனமும், எந்தத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளாலெய்தும் பெரும் பயனும் இந்தத்தலமே கொடுக்குமென மலதயகள சொல்லும்' என்றனர் முனிவோர் யாவருந் தவசிரேட்ட முனிவர் குறைகளை முழுவதும் நீக்கிய சூதமுனிவர் திருவடியை வணங்கி 'இன்று நீர் அருளிச்செய்த தலவிசேடமே யல்லது இனித் தீர்த்த விசேடங்கூறியருளுக'' என்றனர். அதுகேட்ட சூதமுனிவர் முருகக்கடவுளைப்பெற்ற சங்கரேசுரரை யிருதயதாமரையில் நிறைவாக வைத்துத் தரிசித்தவராகப் பிறவிப்பிணியைப் போக்கும் தீர்த்த விசேடத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஐந்தாவது

*தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆகம விதங்களு மநேகமுறை தேர்ந்த
தோனகபொரு பகலினூற சோமசடி லேசா
னாருபெறு மாலயமு னேயிடம தாக
நாகசுனை யென்றுகவி தீர்த்தமது நன்னும (க)

மாகனக விலங்கைபல வந்தனைசெய் தறுகா
வேகவிட நாகரிரு வோரும்பிய னுக
வோனகபொடு கொட்டதி னுடனபடிக லாலே
நாகசுனை யென்றுபெயர் நண்ணியது மாதோ (உ)

மோகமொடு சீதைமுலை பிறகொடிய காகி
வேகமொடு கொத்திடு சயந்தனவி னைவிட்
வோனைகயுட னுடமுன முனைவரு ளலகு
நாகசுனை யின்பெருமை நாமறைய வறமோ (ங)

உலவையுறு நாகமத னுனுறவ தாலே
சலவுதிரை தோயதட மிறசுழல்வ தான
நிலைமைபெறு னுணடம டந்தவனை நீணமீர
சலசரம தெனபது தவிர்ந்திடுமெ னாளும. (ச)

மெய்ச்சுர வியாதிகளு மெய்யினி லுருபனா
யசசமிவு செயததொழு நோயகல வயிறனை ய
பிசசெறிதல் போலவரி செயபெரிய குனம
நசசரவு வாவியிடை நண்ணுமுன மோடும (ரு)

போகிக்கிரியறறிய புகழ்சியக ளுவேல்
போகியுல சுதிலுறு பொறபணிக ளோடும
போகிதட மேன்மையுகு வோரகள்பிராணி
போகியென வேமகிழவு பூமடினி திருப்பார (சு)

நகவினை புனைத்தசிவ னுகசுனை யென்னு
மடுவிடை குளிகதுவரா புறதினன மருதெத

கடுகொண்ட பாதகத்தினவர் காசினியை வணங்கக்
கொடுவிட மினைத்துமவிடை கொண்டிருடி போதும் ( )

அறப்புடல பொய்யெனவுரிந்துவர் ராசைய
பொறப்பதி புன்றுத்தவர் பூட்டணர்க ளாகிச்
சிறப்புதட மாடினவர் தம்பவ மகன்று
கறப்பவரை யிசனிரு கழலடிசேர் வாரே (௮)

விரகவிட ரேனுமவொரு பாவியாக வோறு
மரகர முழக்கமுடனே ப்புரு சடகிக
கரக்கமல முகசிப்புற வேதந்தைப யுள்ளா
புரகசனை யாடினவர் தும்பரென வுயவார (௯)

பொன்னக மலைக்கதவுயா புவனிவள ர்கா
தன்னக மதிற்குடி புறக்குடம கரய
சொன்னகலை நன்னெறி புராணந்துக டரய
பன்னக தடம்படிகு வோர்பரம தூயார். (௰)

படிசெய்ய காதினருள போகசிவ ஞானா
விடசெய்ய சிவகளணி வேணியா நகரத்து-
கடசெவி யகமுநத்தட ழமுனா கருத்தி
னுடசெய்ய ராசியா விபெபறு வாரகள (௧௧)

வேறு

நாகத்தின் பொருட்டாய வந்த சுற்றட மகிமை யுணர்ந்தோர்
மோகத்தின் பொருட்டு வேறு தணைபுனலுடன் கொண்டாரேற
தேகத்தின் பொருட்டாய வந்த சிவிணை யனைத்து நீக்கி
யேகத்தின் பொருட்டா மோகநிறைசிறப்பிலா முத்திசேர்வார்

மூப்புவி தன்னிலுள்ள முதியதீர்த்த தலைக்கட்டமிழ்ந்த
செப்புதற் குவமை பிறலாத திவ்விய மாக தீர்த்த
மெய்ப்படிற புறமு முளருந் தூயராய் வெம்பி றப்பாங்
கைப்புறு வினையு நீங்கிக் கடவுடன் கழலைச் சேர்வார் (௧௨)

* சாபம் - எதுக்கேதாகசிச, சபவெனறுமிறது

அங்கமா கீர்த்தந் தன்னி லாடுதற் கருக லல்லா
லிங்கனஞ் சாதி யானோர் நெஞ்சினி னினைக்கிற் பாசங்
ஓங்கியே யுங் காடு வோரா ரூழ்புன லூடன் மேல் விசிற
பொங்கிய பிறப்பினை மேலாம் பிறப்பினிற் பிறப்பா ரன்றே ( )

துணையிய வறிவின ஞான நூலறி வதிக மாகு
மணிணிய பொருட்கட் கெல்லா மறப்பொரு ளதிக மாகும்
பணையிய பாவ மெல்லாம் பரிதிமுன் னிருள்போ னீக்கும்
புணரிய சீர்த்தத் தம்மி னதிகமாம் புயங்க தீர்த்தம் (௧௫)

சக்கமா புரியின் மேலாங் கண்டமிழ் மதுரை மூதூர்
சக்கமா வூரின் மேலாஞ் சத்திய வுலக மாகும்
சக்கமா கடலின் மேலாங் கணப்பயோ ததியே யாகும்
சத்கமா நதியின் மேலாங் கடலுசசின ராக தீர்த்தம் (௧௬)

அயபாபுண ணியநா லதனி னந்தமா தடத்தினை மூழ்கக்
கபாலி யுமையை யத்தக் கடவுளாச் சுகரையப் போற்றி
வியனுற கீர்த்த மெல்லா மாடிய மெய்ப்பய னெய்தி
புயபசிவு லோகத் தெய்தி யொழிவிலாப் போகந் துய்ப்பார் ( )

மேடமா மதிப்பிற் றப்பின் மேவியத் தடத்தினை மூழ்கி
யேடலர் மலர்கொண் டேத்தி சினையுமை யைப் போற்றி
நீடுமா லயத்தைச் சூழ்ந்து வலமவந்து நேசிப் பாரே
வாடக நிறைவன் வாழ்வு மானைகயிற் னழகாய வாழ்வார் (௧௮)

ஒப்பசி மதியின் முற்று மத்தடந் தனினின் மூழ்கிச்
செப்பருஞ் சாந்தி ராய ணப்பெய ரிவ்ரதஞ் செய்வோர்
*சுப்பிர மனத்த ராகித் தூலதே கத்தோ டேவான
நமப்பொலி கண்டா வாழு மகாசிவ லோகஞ் சேர்வார் (௧௯)

ஆடிமா தப்பி றப்பி னத்தடத் தாடி னோர்கள்
முடிலாச் செல்வ மெய்திக் கிளைஞருங் களிப்ப ராவார்
தொடர்ந்து மாறி வோரக ணைறப்பரி சுத்த ராகி
யிரா வேலை சூழ் நிலத்தில் சரச ராவார் (௨௦)

* சுப்பிரம் - நித்தியயோகத் தொன்று

பரிதியை மதியைத் தீண்டப் படாக்கனல் விடவாய்ப் பாந்தள்
கருதிய கிராணம் புண்ய காலங்கட் செவித்தட் டத்திற்
றுறுதியெப் பேறு மென்று சங்கற்பஞ் செய்து மூழ்கிற்
சுருதியின் முடிவா மீசன் றொல்லுல கடைகு வாரே (உ௧)

செனித்திடு தினத்தின் மூழ்கிச் சங்கரர் திருத்தாள் போற்றி
லனித்திய மான தேக மழிவிலா விதேக முத்தி
தணிப்பதம் பெறுவர் திக்கட் டினத்தமா வாசை கண்ணின்
மணித்தடாகட் டானம் பண்ணில் வானவ ராகு வாரே (உ௨)

பிதிர்தின மந்தச் சீரின் மூழ்கியே பிண்டம் வைத்து
விதிவழி திலோத கங்க ளிறைத்துமேற் பிதிர்க்க ளெல்லாங்
கதிபெற வைக்கு மாந்தர் காதலன் மனைவி சுற்ற
மதியுடை மகப்பே றுற்று மாநிலத் தென்றும் வாழ்வார் (உ௩)

புண்ணிய ராக தீர்த்தம் படிந்துஞ் சுருக்க மைபா
லெண்ணிறு தானஞ் செய்தா லெண்ணிலாக் கோடி காலம்
வெண்ணில வணிந்த வேணி விமலர்வா ழூரின் மூன்று
கண்ணிறு முருவம் பெற்றுக் களிப்புட னிருப்ப ரன்றே (உ௪)

மாதவந் தத்தில் வந்த மகத்துவப் புகாவா ரதத்தில்
மேதகு மகத்தட் டத்தின் விருப்புடன் மூழ்கிப் பூக
ராதசங் கரனைப் பொன்னு வுடையைப்பூ சித்த நல்லோர்
பாதக வினைகள் காற்றிற் பஞ்செனப் பறந்து மாதோ (உ௫)

வேறு

புன்னைக் வனத்தீசர்க் கனுதினமு மாடுவிக்கும் புனித மான, விராக தீர்த்தத்தின் பெருமையெவ் வேமித்துரை பபாரியான நிந்து, சொன்னேனோ கோடிபிலோர் கண்ட கோடி யொச்சத்தன சொல்லைக் கேட்டு, பின்னோர் னசையை விடுத்த மெய்ப்புனிவர் சிரமமைத்து வியாகார மன்னே ()

பாகமா வுடைமருவு சங்கரர்வாழ் தலமுமன்பாற் படிக் குன் போதகத்து, நாகவழுத சோயமிந்த நாகசனை மகிமையுமீர

கவிலக் கேட்டோரும், சோகவிட்டாய தீர்க்கருளுஞ் சங்கரேசர்
த் தீர்த்தப் பெருமை சொல்லி னென்ன, யோகமுனி வராகேட்ட
பச சூதமுனி புகலப்பலென்றுங் கூப்ந்து சொல்வான (௨௧)

* தீர்த்தவிசேடசருக்கமுற்றிற்று

ஆ. செய்யுள் - ௨௩௦

தீர்த்தவிசேட சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சகலாகமங்களும் அனேக காலந்தேடுஞ் சந்திரசேகரராகிய சங்கரேசர் கோயிலுக்கு முன் இடப்பக்கத்தில் நாகசுனை யென்னொரு தீர்த்தமுள்ளது. சங்கரேசரை வழிபடுத்தற்காகச் சாபவழியோகிய சங்கபதும ராசர்களாலே (பின்) தோண்டப்பட்டதனால் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நாகசுனை யென்ற பெயர் வந்தது. தேவேந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் காக்கைவடிவங் கொண்டு சீதாதேவியின் தனத்தைத் தொட்டதனால் வந்த பாவம் இந்த நாகசுனையிலே வந்து முழுகினவுடனே நீங்கிப் பழைய வடிவத்தைப் பெற்றானென்றால் இதன் பெருமை யாருஞ் சொல்லும் அத்தன்மையுடையதோ? காற்றைப் புசிக்கின்ற சர்ப்பங்களாலே செய்யப்பட்ட காரணத்தாலிந்தத் தீர்த்தத்தில் நண்டு, ஆமை, தவளை, மீன் முதலிய சீவராசிகளில்லை. சுரநோயும் சரீரத்தினுள்ளே யழுக்குக்கட்டியாகியும், வயிற்றைப் பிடுங்கி வருத்தல் போல வலிக்கின்ற குன்மநோயும் இந்தத் தீர்த்தத்துக்குப் பக்கத்தில் வருமுன் ஓடிவிடும். நாகங்களாலுண்டாக்கப்பட்டதலால் நாகலோகத்திலுள்ளவரெல்லாரிங்கே வந்து தீர்த்தமாடுவர். நாகசுனையின் பெருமையைப் பேசுவார் தேவேந்திரன் போல மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர்.

இதிலே ஸ்நானஞ் செய்து புற்றுமண்ணைக் கொண்டு உண்டாரானால் விஷவியாதியடியோடே போய்விடும். சரீரமநித்திய மென்றறிந்து, தவவேடம் பூண்டு, இதிலே தீர்த்தமாடினவர் பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சங்கரேசர் திருவடியைக் கலந்திருப்பர். ஞாதராலும் பாவிகளாலும் அரகரவென்று சொல்லிக் குடம் பிடித்து இதிலே ஸ்நானஞ் செய்வாரானால் சிவலோகபதவியுடையவர்

புனர்வசுவன்று சுத்தம பக்ஷத்திலிருக்கும் அந்த தீர்த்தமாகிய நாகசுனையிலே சாஸ்திரவிதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்பவர் சிவசாரூபம் பெறுவர் கரிக்குருவியின் அழகிய காதில் சிவஞானோபதேசித்தவராகிய ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனைத் தரித்த சங்கரேசுரர் வாசைத் தலத்தில் நாகங்களால் செய்யப்பட்ட நாகசுனையில் பரிசுத்தமுடையராகித் தீர்த்தமாடினவரும் இதன் பெருமையுணராமல் தாகத்துக்காகத் தண்ணீரெடுத்து உண்டவரும் தீவினைகளைப் போக்கி புண்ணியப்பொருளை யுணர்ந்து மோக்ஷமடைவார்கள்

திரிலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களிலுஞ் சிறந்த நாகசுனையின் தீர்த்தம் சரீரத்திற்பட்டாலும் உள்ளும் புறமுமுள்ள பாவவினைகளைப் போக்கிச் சங்கரேசர் திருவடியையடைவார்கள் இந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ய யோக்கியரல்லாத சண்டாளர் தீண்டினாலும் பார்த்தாலும் ஸ்நானஞ்செய்வோருடைய பட்ட தீர்த்தம் தெறிக்கப்பட்டாலும் மறுபிறப்பிலுயர்ந்த சாதியாகப்பிறப்பர் அறிவினுக்கனநூலறிவும், பொருள்களுள் தருமப்பொருளும், சுத்திரர் மேலோர் முதலானோரும் ஏழுலகில் பிரமலோகமும், கடல்களுள் பாற்கடலும், பழமைக்குள் நாகசுனையும் உயர்ந்தனவாகும் அந்த நாகசுனையில் உத்தராயண தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசரையும் கோமதியம்மையையும் வணங்கினோர் எல்லாத்தீர்த்தங்களும் ஆடிய பயனடைந்து சிவலோகத்தையுமடைவர்

சித்திரை மாதப்பிறப்பில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசை செய்து ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தவர் சிவபிரானால் குபேர செல்வத்தையடைவர் ஆடிமாதப்பிறப்பில் தீர்த்தமாடினவர் சிவபிரானுக்கன்புடையராவர் தினந்தோறுமுழுகினவர் அரசராயப் பிறப்பார்கள் கிரகணகாலங்களிலே சொல்லரும்பலனுந்தருக என்று சங்கற்பஞ்செய்து ஸ்நானம்பண்ணினால் சிவலோகத்தைச் சேருவர் பிறந்தநாளில் முழுகிச் சங்கரேசரைத்தோத்திரஞ்செய்தால் விதேகமுத்தியடைவர் சோமவாரத்தோடுகூடும் அமாவாசையில் மனிதர்கள் தீர்த்தமாடினால் வானவராவார்கள் கிராசத்துருவிலே ஸ்நானஞ்செய்து பிண்டமிட்டு எள்ளும் நீருமிறைப்பவர் மனைவிமக்கள் சுற்றங்களைப்பெற்றுப் பெருவாழ்வடை

வாசகன் இத்தனைத் தீர்த்தமாடினவுடன் பிராமணருக்குச் சோட சதானம் (பதினாறுதானம்) செய்தவர் அளவில்லாதகாலம் சிவசாரூபபதவி யடைந்திருப்பர். மாதந்த வெள்ளிக்கிழமையில் தீர்த்தமாடிச் சங்கரேசுரரையும் ஆவுடையம்மையையும் பூசைசெய்தவருடைய பாதகங்கள் காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சுபோலப் பறந்தோடி விடும். சங்கரேசுரருக்கு நாடோறும் பிடேகஞ்செய்யப்பெறும் நாகசுனை மகிமையை எவர் சொல்லவல்லவர். கோடியிலொருசிறிது பாகம் யான் சொன்னேன் என்று சூதமுனிவர் கூற, பெண்மயலற்ற மகருஷிகள் கேட்டுச் சிரமசைத்து மகிழ்ந்தனர். 'தலமகிமையும் நாகசுனைத்தீர்த்த மகிமையும் சுவாமீ! நீருரைசெய்யக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தோம். இனி, சங்கரலிங்கமூர்த்தி மகிமையைச் சொல்லியருளவேண்டு'மென்று நைமிசாரணிய முனிவர் கேட்கச், சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

ஆறாவது

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

புன்னைமா வனத்தி னீழற் புற்றினி லநாதி யாதி
யன்னைகோ மதியி னோடு மமர்ந்தரு ளமல லிங்கம்
மன்னிய தொண்டர்க் கெல்லா மங்கல மருள வேண்டிக்
கன்னலே நிகர்சிவ லிங்கஞ் சங்கர லிங்க மாகும் (௧)

வானவர் யானவர் மண்ணுறும் வத்தனை விலங்கத் தாரு
மேன்மையாம் புன்னை யாங்காய் மேவும்பல் விலங்கக் கானில்
ஞானமா முனிவர் சித்த ருமப்ச ரோடிம்ப ராக
ரானவ ரெவரும் போற்றி யுறமுத லுணருமப் பெறுவார் (௨)

பூவரு மயனு மாலும் போற்றுதற் கரிய வாளல
கோவருங் கொடுக்குந் தெய்வக் கோமதி யுமையி னோடு
மேயாவருங் கண்டு பூசித் திகபர போக மெய்த
பாவரு ராசை தன்னின் மகாசிவ லிங்க மாகும் (௩)

சீர்த்திகொண் டேவ மூர்த்தி பஞ்சாக்ஷர ஞ்செய்யு மூர்த்தி
* பேர்த்திகழ் சிக மூர்த்தி மிகுவல்ல கர்த்தி னூர்ள
பார்த்திப ரியற்று மூர்த்தி யாகிய படிவங் கொண்டு
மூர்த்திகட் கெல்லா மத்தச் சங்கர மூர்த்தி முன்னும் (௪)

கண்ணினைக் கர்த்தைக் கைக்கையைக் காலினை வருத்தகனுஞ் செய்ய
வெண்ணரிய கன்மத் தாலே யெய்திய வியாதிக ளெல்லாம்
மண்ணினை மருந்தா லகித்த திருத்திடு மகிமை பாலே
புண்ணரிய வயித்திய லிங்க மாகுமிப் பூமி லிங்கம் (௫)

சித்தர்கள் முனிவர் தேவர் சேவிக்க வழிபா டியற்ற
முத்தியைக் கொடுக்கு நால்வ கலங்காரின் முத்தமையாகு
மத்திரு லிங்கந் தன்னி னதிகமா மவர்கொண் டிருக்கும்
சத்தமை தாய மாயிச் சயம்பிர காச லிங்கம் (௬)

தெய்வமா லிங்கங் கெல்லாந் தலைமைசேர் ரானை யாகு
முயர்வு மாத்தந் தம்முட் டலைமையி லாக மேத்த
நாயரங் கெரிக்க கால நாதர் முதலோர் போற்றுஞ்
சைவலிங் கங்கட் கெல்லாந் தலைமையில் லிங்க மாமே (௭)

சமையங்க ளாய சைவ சமயமே யதிகம் போல்
மிராகுல மலைகட் டம்மு ளதிகமாம் மேரு வாகு
முமையொரு பாகங் கொண்ட வெள்ளிசிவ லிங்கந் தம்மு
ளமலமா னந்த சங்க ரேசுர ரதிக மாமே (௮)

மனமொழி மெய்யின் மூன்று மங்கா லிங்கந் தன்னைத்
தினமினை ந்துரைத்துப் போற்றல் செய்பவர் சென்ம மென்னுங்
கனவிருட் காட்டை வெட்டி முடிந்து தறுக்கிளைந்து
சனகாதி யோர்போல் விட்டைச் சார்ந்தினி திருப்பார் ( )

சோமவா ரத்தில் விந்தச் சங்கர சுயம்பைப் போற்றி
நாமமா யிரங்கொண் டாலே வில்வவார்ச் சனைசெய் டாத்தில்
காமமே முதல் மூன்று குற்றமுங் கடிந்து சேகல்
*நேமமா யொருபோ துண்டு கொள்பவர் திருப ராவார் (௧௦)

* பேர்த்திகழ் - விகாரம்   * நேமம் - நியமமென்பதன் மரூஉ.

வொளிவா ருதித்தெழுந்த சங்கர விமலன் றனைக்
காரவிழ் கரிய கூந்தற் கவுரிகோ மதியைப் போற்றிச்
சாளி நுட் காலங் காணி ளய்ந்துபூ சனைசெய் தேத்தி
ஆளிய லரங்க வெல்லா முறுதியாய்ப் பெற்று ளாரே (௧௧)

சித்திரைத் திங்க டன்னிற் பூரணைத் தினத்தி லோர்நாள்
வுத்திரத் தானு ணர்ந்து தொழுந்துடர்ந் தியம கேசனை
சத்திய வடிவ மான சங்கர மூர்த்தி தன்னை
முத்தியை விரும்பிப் பூசித் தாரபலர் மொழியலாமோ (௧௨)

நற்கட மாறு நாளு மொன்றெனா நம்பனை கட்ட
விற்கட் டைப்பூர வேளைக்கை விடலைநற் றவப்புரிந்த
கற்கட் கந்திறப் பூலோ திர்கதினிற் கண்டுபோற்றி
வற்கடம் பெற்றிச் சகதி யருட்கடன் முழுக வாரே (௧௩)

மாசிவ ராகரி தன்னி லீர்தய மிலீவாக்கத் தன்னைப்
பூசனை நாளு சாமப் புரிந்துபோற் றியமெய் யன்பர்
காசினிற் கன்னை மூழ்கிக் கடவுளை கற்ப காலம்
சேமமாப் பூசை செய்து பலனையா ரோக வாரே (௧௪)

பஞ்சபா தகம் தீர்ந்து செய்தபா விபரா தூழுந்
தஞ்சநீ பொற்றிம மூர்த்தி தாளினைப் பணிந்திட டாரே
வஞ்சனி பஞ்ச ரீபொன் றருட்க்கடம் பாசவை நலங்கி
நஞ்சினை யமுத மாக்கு தனைமையோ னயந்து காக்கும் (௧௫)

அற்பவா றுனைப் பெற்ற பாலகன்னிர் ஆகு மத்திரா
சொற்பயன றிந்து பூசைத் தொழில்செய் றகுரியரலேய [ர
பொற்பதந் தனைப்பெயன றுபோற்றும் மெய்யடியார்க்கெல்லா
நற்பதங் கொடுக்கு மிந்தச் சங்கர சயம்பு வொனறே (௧௬)

அல்லுநற் பகலு மின்றி யடிநடுமுடிவு மின்றி
யெல்லையில் பிரம தாசேர் மியாவா நாகை தன்னிற்
பல்சதா சுரதை பொலிய பரிதனுக்குக் கருணை வேண்டி
நல்லதோர் விளையாட் டாக நவிலசிவ லிங்க மாகும். (௧௭)

நீர்வளைவாரிமயச் செல்வி சேர்மதி வல்லபா கந்தீர
நிர்மிப சொரூப மாக்க திருவருளா புரிந்தீருக்கு [தும்
மிடவிசங்கத்தப்போ றறுமியல்புளா திருப்பெணரோ
பெள்வமேழு கடந்து நிந்த பரிசுத்த ராகுவரே. (கஅ)

மறுவறு பிரதோடத்தில் வாரணம் *ரத்த மத்தப
பெறுபொழுதால் பதாதை வலமெனத்து பிறைளாள காரக்க
பறுகளி சனகசேசாக கருதலினை பாதிபாறு
நறுமலர்த்தாளைப்போற்றி னமீனவெனுமீவாரணேற (கக)

மட்டவிழ் நிதழி வேய்ந்த மாணிமுடிச் சங்க சேகரக்
குட்டம்ம பளப ராமி பொருபொழு துணைவி நீக்கி
மட்டமி விரத நோறபோர் ககத்தினிற் குறிப்பா வெறுமி
மிட்டமாம் பலங்கள் எல்லாம் மெய்தியிர புறவர் மாதோ ()

வேறு

அட்டாங்க பஞ்சாங்க நியாங்க மோகாங்க மாக வன்
பா, மட்டாங்க மாப்புக்கதிர் வந்தனையோய திவ்யாளி
வழிபட்டோரே, கட்டன் பிறப்பறுக்கு காமறுத்த லறுபா
கையுமக டிந்து நீக்கி, யெட்டாத பரம்பதத் தின்பாகபோகத்
ததாழந் திருப்ப ரன்றே. (உக)

சேட்சமா வுபசாரத் தாட்டியர் னடைாபுனைந்து தாய
லசக, தேடலால் வண்கமலருத் குடிசூல மணிபாலினை
வினைசயப பூடிக, தேடரிய பாலடியில திராலான வேவதி
கருது தெய்வங் கணேசா, தாடலேமெறு னொண்டுபணிர திரு
விந்த மூர்த்தித்தருளு சகல பேறும் (உஉ)

சங்கபொன்றிற புனல்கொண்டிச் சங்கரனை யபிடேப
லா பிரதமேனை சங்க, மங்கலத் பாலகொன்டு மந்திரத்தி
யாலாட்டு மந்தவனுரீசார்வார், பொங்குதிரு மேனியெல்லாம்
பொதிந்தகண்ணா லபிடேகம் புரிக்கபோக, வெங்கானற் று
லகெயதியன்னமெனா நககுககமோன்று படாததுவாழ்வார் ()

* அத்தமம் - அத்தமனகிரி

மணடபபளிபி லானமைத திடவெதறகுப பாததிரங
கள மாளிகை ராடடக, குடததுடனே தூபககால மூனறைந
தே மொளபாளுக குறிதத லககத, தடுககியதி பதகடடுக
குடைகவரி கணணாடி யால வடடம, அடடறகடுவு நடமுதா
கரு மிககடவுட களிததவாகளை கபிலை சேரவார (௨௪)

பீபுரமக ணகைதடுகித்த விசசங்க ரேசுராககு விருப
பமாகக, கோபுரஙகள மணடபஙக டிருமதிலகா குறைவி
னறிக குறிகதுச செயவோா, மாபுரநத ராதிபுமபா வநது
தொழுப புடபமா னததி லேறி, நூபுரசசெஞ சரணுறைம
யோ டானிருககுங கபிலையினி லுடியிற சேரவா (௨௫)

மாளிபபளிகா கூழா பகருளாதஇ லுவபபுறனை ம
னியாற செயதோா, காளிபபுறவா கணமமைததோா கரிபரி
தேரசிவிகைகளா கனததி லேறிப, பாளிததலமே யிருநதவி
ரதப பாருலகுக காசாரயப படதா பாகக, தூளிததஞ லப
பாடடயாா தொலலுலகு செனறழிவில போகக துயபபாா

புதததூழக மதியானிக சிவசஙக ரேசுராககுப புழுகு
வாசக, கஸதூரி செயதகநதங கலவையினை முழுககாபபுக
கணிநது செயவோா, விததகழுஞ செயபபதறபு காடசியி லா
பமையாகளை மெனமகை யாலே, கொதததலாகளை மயிரூடடிக
க கூடியினி யாடவனப கூாநதிருபபாா (௨௭)

மருபபருங கொளாறபளி சஙகராளா வணஙகுததல
வாச றானிற, திருவாசி செயதறலைததத திருசசாகதி
டோமெதய மாத ரொலா, பிருபாது மணிவிளககை யிரு
கையா லேநதியா விநதா போச, பொருநதுநதாது கோடியுக ம
துடபிததுச சிவபததி லுறுவா ரானறே (௨அ)

கருபபூர தீபமிடடுக கருபபூர அடிவாருசன காளைகக க
[illegible]பபூரக தெரிசிகது மேலாகா விமானததி
லேறி யொளிாப, பொருபபூர தாகிருநது போதசிவா னநத

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE

பரஞ்சோதி பொற்றூட, டிருப்பூர்ணத் துடன்கலந்து நின்ற
நதாங்களைத் தெரிந்தார் திகழ்வ ரன்றே (உகூ)

வராசை நாதனைவைத் திப்பாதன சீராசை நாதன வா
ரோ, பரவுபுவனை வளநாக சக்கரதீவ கவிகூறை பராச
டி பண்பாது, தலைப்புகுறு சங்கரநா ராயணன்சங் கரமூர்த்
தி தானென் றெட்டாய, விரவுதிரு நாமங்கள் பெற்றிருக்கு
மிம்மாதத்தி விசேட மாதத்தி (௩0)

அருட்கடலாந் சங்கரராசன் விதிமுனப் பரதத்தையா
க ளாடல் பாட, விருந்துமுத் ஞானோத மெய்த்தோத்த செ
யதலபல வினவி யங்கள, பெருக்கமுடன் முழக்குவித்
தோர காமியத்திற பெருங்காலம் பெயரா துறுக, கருக்
கடலின கரைகடந்து கடவுடரு வடிக்கமலங் கைக்கொள
வாரே (௩க)

ஆழ்கா லமுமிக்கச் சங்கரலிங் கமபதத்தைப் பணிபா
போற்றி, மாவிலப பொன்மணியா லயத்தைவல மாவரு
வோர் மதிபோல வெண்ணீ, நீறுபூசி ருத்திராக்கந்தரிப்
பரைநெழுத்தை நினைவிற கொளவோர், பேறுசொல வ
தவமை பாகனவன மறமெருவா பேசொணாதே (௩உ)

திருத்தலமுந் தீர்த்தமுமாத் தியுமுரைத்த சூதமுனி
செம்பொற் றாளை, விருக்கமுனி வரரெல்லாம் விரமலர்
கொண டர்ச்சித்து வியந்து போற்றி, மருத்தமிலுஞ் சங்
பகமா வாதனிலாக திக்காக மானபோன காணுகை, கருக்கணு
ருச சங்கரநா ராயணராய்க் காட்டியதைக் கழறினாரே

* மாதத்திவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆக செய்யுள் - உசா

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கச் சுருக்கவசனம்

புன்னைவிருக்ஷத்தின்கீழ் அநாதியாய் மலமில்லாத அன்பு பொருளாகி அடியார்களுக்கு இன்பஞ்செய்தலாலே சங்கரலிங்கம் என்னும் பெயர்பெற்ற மூர்த்தி, ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதலிங்கத்தினுள்ளே பிருதுவிலிங்கமாகும். இந்த லிங்கத்தை ஞானக்கண்ணுடையர்களாகிய முனிவர் முதலிய எல்லாரும் வணங்கித் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷம் பெற்றார்கள். பிரமவிஷ்ணுக்கள் காணாதசிவபிரான் கோமதியம்மையுடன் ஒவ்வொரு யுக பக்தர்களையடைந்தாற்காக வரமளித்து தலத்திலே மகாசிவலிங்கமாக இருந்தனர். தேவர்களும் அசுரர்களும், நாகர்களும், அரசர்களும் பூசிக்கப்பட்ட லிங்கங்களுக்கெல்லாம் இந்த லிங்கம் முதன்மையான லிங்கமாகும். விஷக்கடியாகக் கண், காது, கை, கால்களை வருத்தப்படுத்திய வியாதிகளெல்லாம் புற்றுமண்ணை மருந்தாகக் கொடுத்துத் தீர்க்கின்றமையினாலே இந்த லிங்கம் வைத்தியலிங்கமெனனும் பெயர்பெறும். சித்தர் முதலோர்க்கு முத்தியளிக்கும் சிவன் தலங்களின் முதன்மையான லிங்கங்களுக்குள் பரிசுத்தமாகிய கடவுள், இந்தச் சுயம்பிரகாசம் (தானே பிரகாசிப்பது) ஆகிய லிங்கமாம். சமயங்களுக்குள் சைவசமயமும், மலைகளுக்குள் மகாமேருமலையும், சிவலிங்கங்களுக்குள் சங்கரலிங்கமும் உயர்ந்தனவாகும். மனம், வாக்கு, காயங்களால் இந்த லிங்கத்தை நாடோறுந் துதிப்பவர் சென்மமாகிய காட்டை வேரோடு வெட்டிச் சனகர்முதலியோர்களைப்போல மோக்ஷவீட்டைச் சேர்ந்திருப்பர்.

இந்த லிங்கத்தைச் சோமவாரத்திலே விரதாசரணைசெய்து, காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றத்தையும் கெடுத்து நியதியாக ஒருபொழுதுண்பவர் அரசராகிப் பிறப்பர். சுக்கிரவாரத்தில கோமதியம்மையுடன் அர்த்தசாமத்திலே பூசித்துத் துதிப்பவர் வினைத்துயரங்களை நீக்கப் பெறுவர். சித்திரா பௌர்ணமியிலே மோக்ஷத்தை விரும்பிப் பூசைசெய்தவர் பெறும்பலனை இன்னதென்று சொல்லமுடியாது. நல்ல குடக்கூத்தினையுடைய விஷ்ணுவும் தானும் ஒருவரென்றுசொல்லப்பட்ட சங்கரநாராயணராகிக் காட்சி கொடுத்த அந்த லிங்கத்தை ஒளிர்க்கிய சங்கணமணிந்தவையுடைய கோமதியம்மை தவஞ்செய்யப்பட்ட ஆடிமாதப் பௌர்ணமியிலே வணங்கினால் பிறவிக்கடலைக் க

கருணைக்கடலிலே மூழ்குவார்கள். மகாலிங்கத்திற்கு மேல் சாயுச்சியமும் பூசித்து வணங்கிய மெய்யடியார்கள் காசிக்ஷேத்திரத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசனை ஆயிரங்கால் பூசித்தபலனைப்பெறுவார். பஞ்சமாபாதகராயினும் அடைக்கலமென்று வந்து பணிந்தால் பட்டப்பட்டதே யென்று சங்கை பயமாகவுண்டு தேவர்களைக்காத்தல்போல இந்த இலிங்கமூர்த்தத்தருளும். சிறிய வானவர்களையடைந்த நாக்கள் ஆகமவிதிப்படி புனைப்பூசிக்கவில்லையிலேயாம் உன்னுடைய திருவடிகளை துணையென்று வணங்குவார்க்குத் தன்னுடைய திருவடிகளை இந்தச் சங்காலிங்கமொன்றே கொடுத்தருளும். இவ்வம்பசுவும் ஆதி, மத்தி, அந்தமில்லாத பிரமமே இந்த லிங்கைத்தலத்தில் எல்லாம் நிறைந்து இருக்கிறதுபொருட்டு திருவிளையாட்டாகச் சிவலிங்கவடிவமானது. இதைத்தரிக்கும்பாக்கியமுடையவர் பிறவிக்கடலைக் கடந்து பரிசுத்தராயிருப்பர். பிரதோடகாலத்தில் சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் கோயிலிலே வந்து சுற்றி வந்து சங்கசோதரமாக வணங்கி ருத்ரசின்னமுதலிய சேர்த்திருக்கு செய்தவர் யமலோகத்தினையில்லாதவராவர். இந்தச் சங்காலிங்கத்தைக் கண்டோர் பெருமையுடையவராகி அட்டசித்திபெற்றவராய் மனத்தினால் நினைக்கும் காரியங்களெல்லாமடைந்து இன்புற்றிருப்பார்.

இந்த இலிங்கத்தை அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து தொண்டு செய்தால் பிறவியை நீக்கிக் காம முதலாகிய ஆறு பகைகளையும் கெடுத்து உயர்ந்த பரமபதத்திலின்பத்தை யனுபவித்திருப்பார். பதினாறு உபசாரத்தோடு அபிஷேகஞ் செய்து பரிவட்டந்தரித்து சந்தனம் மாலை மாலையும் புனைந்து இரத்தினாபரணங்களைத் தரித்து, பாயசம் சித்திரான்னம் நைவேத்தியஞ் செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கின் இந்தச் சங்கலிங்கஞ் சகல பலனையுந்தந்தருளும். இப்படிச் சங்காபிஷேகஞ் செய்தால் ஆயிரத்தெட்டுச் சங்காபிஷேகம் (அனவரதத்தும்) இலிங்கத்துக்குச் செய்த பலனையடைவர். அனுஷேகஞ் செய்தவர் கர்ப்பூரசோற்றுக்கு ஒருபுகையாகச் சிவலோகத்திலிருக்கப் பெறுவார். கையுறை பாத்திரங்களும் அஷ்டமங்கலபாத்திரங்களும் தீபக்கால் தூபக்கால்களும் குடை சாமரம் கண்ணாடி விசிறிகளும் இந்த இலிங்கத்துக்குக் கொடுத்தருளும் கோபுரம் மண்டபம் திருமதில்கள் செய்தவரும் இந்திரன் முதலியோர் வணங்குந் தெய்வ விமானத்தில்

சென்று திருக்கைலாசத்தையடைவார்கள். குழைநாயகராகிய சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்படி அழகிய ஆபரணங்கள் நல்ல இரத்னங்களாற் செய்தவரும், வாகனங்கள் செய்தவரும் யானை குதிரை தேர் பல்லக்குகளிலேறிப் பூலோகத்தரசராயிருந்து பின்னர் சிவலோகத்தையடைவர்.

புழுகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்கள் சேர்ந்த கூட்டுவர்க்கச் சந்தனத்தால் இந்த லிங்கத்துக்கு முழுக்காப்புச்செய்தவரும், முத்துத் திருவாயிலில் திருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கேற்றினவரும் தெய்வப்பெண்களிரு பக்கமுங் கைவிளக்குப்பிடித்துவர ஆறு கோடியுக மிந்திரபோகமநுபவித்து அதன்மேற் சிவபதவியடைவார்கள். கருப்பூரதீபமேற்றி யாசைமிகத்தெரிசித்தவர் விமானத்திலேறிப்போய்க் கயிலாசத்தை நகரமாகவிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய சிவபிரான் திருவடியில் நிறைவாகக் கலந்து விளங்குவார்கள்.

இந்த லிங்கம் வாராணசிநாதன், வைத்தியநாதன், சீராசைநாதன், புன்னைவனநாதன், சங்கரலிங்கம், குழையாண்டி, சங்கரநாராயணன், சங்கரமூர்த்தி என்ற எட்டுத் திருப்பெயர்களைப்பெற்றிருக்கும் விசேட லிங்கமாம். இதன் முன்னே உருத்திரகணிகையாட்டல், பாட்டல், நான்கு வேதபாராயணம், அநேக வாத்தியமுழக்கஞ் செய்வித்தவர் இட்டகாமியங்களை யெல்லாமநுபவித்து முடிவில் திருவடித்தாமரையைச் சேருவார்கள். ஆறுகாலமுமிந்த லிங்கத்தை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவர், விபூதி ருத்திராக்ஷமணிந்து பஞ்சாக்ஷர ஜெபஞ்செய்தவர் மகத்துவங்களை அந்தச் சிவபிரானன்றி மற்றொருவர் சொல்லமுடியாது' என்றனர். இங்ஙனந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்திவிசேடங்கூறிய சூதமுனிவர் பாதங்களைப் பெரிய முனிவரெல்லாரும் பூசித்துக் "காற்றையுண்ணும் சங்கபதுமராகிய நாகர்கள் வழக்குத்தீரும்பொருட்டுச் சிவபிரான் சங்கரநாராயண வடிவங்காட்டிய சரித்திரத்தைக் கூறியருளும்" என்று வினவினர்.

1427

ஏழாவது

சங்கரநாராயணரான சருக்கம்.

அருந்தவ ரிவ்வணை மறைய வாதியைப்
பொருந்திய வுணர்வினன் புகரின் மாதவன்
விரிந்தநூற் கடலுணர் சூதன் வேட்கையாற்
றெரிந்தநற் கதையினைச் செப்ப மேயினன் (க)

வேறு

இந்நறவம் புரியுங் காசிபன் பத்தினி யிருவருட் கத்துரு
வென்பாள், மின்றிகழ் மெய்யிற்றுச் சேடனே முதலாம் வெ
வ்விட நாகங்க ளுயிர்த்தாள், மன்றலங் கோதை வினதைதன்
வயிற்றின் வாளருக்க னுழனுங் குறிக்கான், கன்றிய ம
னத்தினிக் கீலைப் புரிந்து கழிந்தது பற்பல காலம் (உ)

வேறு

வெருவின விடங்கால் வெய்ய வந்தினை முதல நாக
மருவிறைக் கணுமுறக் கருடி யனைத்து சானில் விழ
வெகுசலி லுமக்கு வேட்கை யாதெனை வெம்மை யெல்லா
ரெனுமட்டா பொழிந்தினெய்யிற்சீர் பெறவனிதல் வேண்டும்
என்றலுங் குழவி வெய்யோ னெழில்பெற விளங்கு கின்ற
வொன்றிய பங்கனுழன மெய்யில்ர வெல்லா மவிழ்ந்து பூண்டா
ரென்றுதொட்டணிநாகந்தமதுட்டபவனபாலவைந்துச
சென்றன நாக லோகந் திட்ட பாந்த ளொல்லாம் (ங)

வெள்ளியமுள் ளெயிற்றுக் கருவ வெவ்விடப் பகுவாய்ச் சேடன்
பாளிகொ ளனைய தாகப் பங்கத்தாய மாயற் சோந்தா
றொருவொளி யுண்ணிய தாக வுருகெழு மழுவா ளேந்தும்
வள்ளலபான மணிச்செஞ் சூட்டு வாசுகி யெய்தி னானே ()

உலைப்புழி விருசை யெல்லா முணர்ந்திட வேண்டிக் காற்று
மருந்தியா வருந்தி டாம லுறைந்திட் டுங்க பதுமா
வரத்தினு லுயர்ச்சி மிக்க வாசுகி யநந்தன் றன்பால்
விருப்பினு ளுள்ளம் வைத்து மெய்த்தவ மியற்றி னாரே ()

அரியசிந் றவங்கள் மேன்மே லாறறு மாறல சாய
விருவர்கம் முகத்தி னின்று மெழுந்து விட்கிர வெப்ப
விரிபறற புகைப நாது விமமலா லாப வெலவர
தெருமரதுயர்கத்திறகொண்டு நருணடாகிதருணடியினார்
வொளிலே கண்ட மீது விணணய ரிறைஞ்சி யேகுப
பிரினமா ஞெகசி போடவ குறைநத பெமமாற காப்பா
லொளலொளி யனிப தாக வுன்றுகவா சுசிபிர பாலு
முளவெரிற நாதன பாலு முதிரவிட நாகஞ் சோர் (அ)

அடைநகள கந்தது கோசுகி யாதிவ ணாடைந் தென்ன, விடந்திக முரவ மமவா விளாதகைம விரமப லோடு, படணதயா கரபரந கொணடலவாரனபால விடைகொ ணடாகட, படந்திக மிருவா கவசா பதியினிலடைந்தா ராரோ [illegible]

நறரவ மிபறனு சுவை பதமரை யெந்து நோக்கிக்
குறறமிலவாகா வெணநெம லாஙகுறை வினறிபிரது
கறைறாவா சடையோன பாலுய கமலோ னைநாந பாலு
முறமவா ரசெய நாக னுறைநகனா விரைநது சென்றே ()

பைநதலைக கவா ரெயப பதுமேன பலவா ரக
மெயதகவ மிபறிக திநகள வேணிபாக கணய பூண்ட
மைந்தவல விடைகாம பதமன யாபனுக கவப ஞகி
யுபதஞாநசகரற மிறைஞ்சிரைநதன மமாறுகொணடே ()

எமமிரற பெரிய னொரு மெமமிறை பெரிய னென்று
தமமினமா முரைப பொருவிச சாறறிய சநதயமா
செயமுக நோக்கிநகை டெனியுறச செயப மலைவா
நமமுறைமுநிலைபபாரி னடமிடனன றுரைககநாகம ()

அரவெலா முறாககு வனனை கேடடு யமபிகி நடைப
பாலநதா கநைய ஞன பதஞ்சலி பாதம போறறிக
கெசிவாநத கலைத வெலலாஞ செரிபாபுவன குளிரக கோர
வுரவுசீ குலவினமைக வருநதகோபி கோவி ஞரோ [illegible]

தெள்ளளிரக் குழலி யேபந்த கிலக்கி பழுத்து பாயோன
புனைவிய நிகக டேயபரந்து புகரறு சகை னைரறு
மனொலவர வரவிய வேகுறு மறிவுசால பதமன முறுக
கானக்கவ் ஞால மேதித்து காசியி னையதி ஞேர (கஎ)

காசியை மடையாது முத்தக கதிர்ள முறுவற செவ்வாய
தூசிவண் டுறைபுக கூநதன முகிழ்பூவே பசுகிம வாழ்
நீசனைபெரியோனசெயயா னிறைவனெபெரியோனென்று
மாசிலா முனிவா பாறற மதமுயாத தவராசெய கா ே (கஅ)

மலையகு சேட்ட னோரடு முரகா கமு லதன நீராசனி
மருகவி ழிதழி யேயா க முதகலனே பெரியோனாகறொாச
கரிடைக தபிஆ மாறு மயிக்கமார பெருமா பிரநே
பருமிலக திரிதொன ஆலான மலோறர கூறி ஞேனை (க)

காமரைச செங்க ஞாமேற நறைக்கபே ராரபாற பதமா
மாமுனி புரைகொள வாறு நிறுமைமா தவக்தோர டாகவி
பேமுறு முனகா வாத பிவமுதிந நீரவு கணறு
போபினவின ஞெடு காகதும புந்தேர் வனையி னைனரு ()

அறனெறி முனிவ ரிவவா றறறதலு மறிவு சாரற
விறலெழு புடைக வேசா வினணவா வடிராடா காகுக
பொறிபரிச அருமையா மூசட பொனனிலா முறைக்க லிமுநது
ஈறைகபழ பாரி சாத நாட்டினி லெயதி ஞேர (கஅ)

வேறு

பாலொகக நிருசொன மட்டவாரிநு பாலுக விரல
கோவை கவரிக் கொழுகைறறைமெனா கொஙகு லாவு
மாலைப புயமேற றுயலவநத வயத்த சோதி
நீலக கிரிமீது நிலாத்தவழ செவவி காட்ட (எகூ)

ஆலிசைநது சொணட றவழுமானெழு கோறற சோசநிக
கனிகொணட சாய விரகாமயி லவிடிபோ
மாவருஞ யனன மருகிறறிடு மெனன விசுமி
வொழிறைற் கொகைகை யடுகைகையா மனனி யட (உ0)

அந்தண னிழந்த பகைத்தபொ னருமை யிழந்து
சிறந்த திலைப் பசுந்தேனை முடி மேற்பெற் றிரப்ப
சந்தும் புகழ்த்தும் புநாரதா நாம நலபா
றாதிர னாமயில னீசந்தனைச் செவி யூறி குரப (உக)

சார்ந்தி கிற பகலோனெழில் காட்டு கின்ற
சீராரு செம்பொற் கதிராமுடி சேனைகி ளங்க
வார்ந்த கொங்கை யபிராமி மணப்ப னீண்ட
தார்மேரு மாதி னணியாகத் தழைத்த பிரான் (உஉ)

இருநீத தெழுந்த கிரணோடி நிலங்கு மாமைய
விரிசோதி கக்கு மணிபீட்டு கிடந்து செம்பொ
னரியாச னத்தி லிருந்தானதனை யாடல் கூருஞ்
செருவார் குலிசப் படை வேந்தனைச் சென்று கண்டார் ()

வேறு

படர்ந்த காதலி னுகண்டடி பணிந்தனர் திறப
கிடைந்த நண்ணி கட மிருவர் ணுதலபி ராமி
மடங்கொள் செம்பெனும் வண்முலை திளைத்திடு மாரப
னடைந்த நுமர வெவனென வருளுடனறைந்தான் (உச)

மதுதல கண்பதம் வெள்ளியம் பொருப்பினில் வாழுஞ்
சகக வெண்குழை யிறைவனே தனிமுத லென்றும்
பகைப தகட காணவே பரம்பொருளென்று
மிகுத்த வாக்கை மெனறனர் ருக்குக்கிறைவர் (உரு)

இருவர் மாறுறுங் கேட்டு யிமையவர்க் கிறைவ
னருளி ருந்தல விபாழ்த்தைய யருந்த டேடுக்கி
தெரியும் வண்ணநீ செப்புவா யெனச்சொலச் செப்ப
மருந்து ருவாக யறிவிலை வகுத்துரை வழங்கும் (உசு)

கிளைணின மீக்கோர் வெள்ளியம் பொருப்பினின் மேவுட
பாணவி னன்மொழி மலைமகள் பரமனை வணங்கி
யண்ண வேதைப பசுந்துழா யவனகமா லுடனி
னண்ணு மவ்வுருக் காணவே டன்னை னவிராறா (உஎ)

நீரபி தழைப்பொனின் கோதையார் குழனிகை கேளு
மரிய மாதவ பர்றிஞ லாலதன் வருவார்
தெரியக காட்டனமற றரிதொாச செயபினன நீர்தேன
சொரியு மருதாரி ரீதழிய தொடைபாரி தொலலோன (௨௮)

சிறம ருமகொசிற திறபிறு மெனனலபோற சினறவண
டறைய மெலீணாக கருவகுழ லணிவரை மடநதை
பிறவ மாதவ பியற்றிவார் தலபியம பெனன
மறியு லாஙகரத துணணுறும வழஙகனமே யினஞல (௨௯)

முதத பிழநகுற முனிவனவீற றிருககுமோர் தலஞான
டதத லததினி லருமபயிழ புனனையின வடிபாய
மெயதக வயபலரியறறீா மெலலாாஙக கேயி
யெயதத நாணிடை நீபுபா தவபிபற றுதிபால் (௩௰)

முருகு விமபிப மொயததுழ லவவுரு தினகுத
தெரியக காடவெம பாரதுழாயக தேனபொழி யலஙகற
கரிய மாயனு நாமுமவே றிணைமைதான் கருதிப
பெரிய மாதவா பெறலரு முததியைப பெறுவார் (௩௧)

வொளி யஙகிரி பொருவிநீ மெயததவ மியறறல
தொருநீமபுனற பதிபிலியாரு சிறநதினி துறைவோா
கனரு லாயதுழ லபபதி காருதிவ ரியாரு
மானா ருகதனி வீடுசென றடைவரென றுரைததான (௩௨)

னாறு கூறது மிதழியஞ சடைமுடி யிறைவன
மாறறா மாமலாச சேவடி வணஙகியாஙகு கேகுஞ
குறற வெமபுலிக கொடியிாடக குயிலமொழி பரிவுந
துனறு தேவரை லோகமே லிலயாய சொலவாஞ (௩௩)

அரனு மாதிகழக கரவணி மாதுமொன றாகு
முருவ நோககுவா னருநதவ மியறறுதற குவநது
பொருவி றனபுகத தேகுவல பூநதரு மிடைநத
திருவி சுமபினு மிருநதைகயி லேகுதி யெனறா (௩௪)

பூண்ட வனமினிற் போகலா பொருப்பினை மன்னி
சேண்ட யுதவிய செல்வரிச் சிலம்படி வணங்கி
யாண்டு நாயகன் மண்டபத்தினை கூட்டசெயு மாற்ற
வேண்டியேமதுபணித்தியென் றிறைஞ்சினார் விண்ணோர் ()

அளிக வழுக்கழுத குழலினா ளுமையாளை நோக்கித்
தளிர்செய் புரானலினை காவினி ரருவிருக்க தாங்கித்
துளிர் குவியாத் தலாதலம்பர தொட்டிமென் மலரால்
விளாந் நாந்தனி யானமண மகிழ்ச்சிப்பாய் விரித்தினர் (௧௬)

காந்து ளாங்குழு ளம்பைய ராவுந்த தங்கிய
போது சோற்றமின பாவெய்யாழின அனமகிழ் புரிவி
ராத லாமையைக காவிட யாவென்னச் சிறந்த
கோதி ஞமமெய் வலக்கரம் கறிட வேண்டும் (௧௭)

அழிவில் பெரிய ருசச்சக் ராகிய பூசைத்
தொழுகி யுற்றனின றுபபுரு நாரதா தீவி
கிழினி லவை சை பாடிபி மாகிவாக கிடீ
வழிவி லாகதுவாய வளிமெனப பானிவிடை வகுத்தது (௧௮)

கனாமக விறகிலா ம்னிட வுருவமாயக கனிகது
மனாலக மழுந்து பாவை தொண்டிபுற்றினை மறவோர்
தினங்கி நீங்குழி பாதசே லைகதொழு வெப்பறிவி
வணங்கு வீரென மலாவிழிச கருணையைக் அனாகத்து (௧௯)

அந்த ரகதினி ளமரார் எடுதொழு வானு
மிந்தி ரனைசழு கதினி னெழிலுட பேறுநுதலா
சுந்த மென்குழு கன்னிகையா மனுடகலா ளியாய
அந்த மாழன ாடலசெய வீரென வழுவதை. (௨௦)

இன்று நீவிர் ளிபாவரு மிகவன்ன தெழுந்து
கொன்ற யஞ்சடைக் குழுகனவாழு காசிகோ ளைங்கு
சென்ற மிழுந்திரு மதுரையினா றெரிசனஞ் செய்து
மன்ற லந்தணா புரனையம பொருமையினை வட்டினை. (௨௧)

மண்ணுறு நீருமெலாங் கனலியும் வலவிச்ச வளியும்
விண்ணுறு ஞாயிறுந் திங்களும் விரிந்தசி வனுமாய
நண்ணுறு மாசில் வியக்கங் குணில வரைப்பி
னெண்ணிலெவ்வனஞ் சத்தியும் வேறுபட் டிருக்கும் (௪௨)

வேறு பட்டதால் விருப்புட னிறைஞ்சவோ ரெய்தும்
பேறும் வேறதாம் பிள்ளைவண் டினமிசை மிழற்று
காறி னாப்புன்னை வனத்தினி லாவிற்றிய வெல்லாக
கூறு மோருரு வாகிநிற் றிருப்பணங் குழகன. (௪௩)

என்று கூறியெவ் வுலகமு மீன்றரு ளிறைவி
மான்ற லந்துணா மகிழ்புாற் பொருநையின் வடபாற்
பொானறி கழுந்தபூந் தாதுகு புன்னையங் காவிற்
சென்று மேவினள் சேடியா வழுத்தினா செறிய (௪௪)

உற்ற புன்னையம் பொதும்பரி னிசாரா வுரிகக்குங்
கற்றை வார்குழற் கதிரிள வனமுலைக் கயற்கண்
பற்றி லாதரண் பருங்குலி னாயிரம் பருவ
ரற்ற லைப்புரிசு திருந்தா ணுப்பக ஊழ்ப்ப (௪௫)

மாத வத்தினுல் வருந்தின் னெம்மைக் கொண்டோ
காதன மீக்கொளத் திருவுாஞ் சால்வுங் கனிந்தோ
போதி குளமுக னதிகலாப் பொன்னவிர் சடையோ
ஞாதி நாயகி தவம்புரி காவினவந் கடைந்தரா (௪௬)

தேனு லாந்துணாப் புன்னையம் பொதும்பரிற் சென்று
தானு மாறுமெழ்னைங் குகிய வடிவினைத் தயங்க
மானு லாங்கரத் திறையவ னகாட்டினன் வணங்கிக்
கானு லாங்குழ லுமையவா கண்டுகண் களித்தாள் (௪௭)

களித்து நெஞ்சகங் கனிந்துதெண் கடலவிழா பமுதந்
துளித்த போலுமஞ் சொல்லினா பாமுறை துதிப்ப
முளைத்த வெண்கதிா முகிழ்நிலா முடித்தவெம் முதலவ
னளிப்பா வேண்டிய தியம்பென வருளின னருளால் (௪௮)

கழைந்த காதலான் மலைமகடாந் தமிவ ளுருவ
மொழிந்தது நினைந்து நந் தாய்த்தவா யென்னுரைக் கிடனுண
ருழந்த வைந்தனிரக் கொன்னையா றனைந்து கொண்டு
மழுக்கண மாதொடு புன்னையங் காவினில் வந்தனர் (௯௯)

ஆங்க ணெய்திநீ ராருந்தவம் புறபல வாறுறீ
பாங்கு மிறகிறு குதலைபான் மகிழ்ந்துழுஞ் கண்ட
தீங்கி லவவுருத் காணினுஞ் சிந்தனை மயக்க
நீங்கு மென்றனன் விமானர் தூய வந்து நின்றனன் (௱)

ஒவ்வி டக்தரா வரசாகா விபாழுக்கை சோகமி
யொவ்வி டத்தத கூறிய கலமியம் பொங்க
பொரவாய பாயமலை மகமொர் குழந்தையின் நீங்கு
மவ்வி டத்தினை யாக்கயன கூறுபா னமைந்தான் (௱௧)

வேறு

விரிசடையோ னுரைநிவறு வானகத்து மேவுபாலவின்னாகர் தோயந்து, மருமிசனை பகவானத்தின் வடபாற்றான் கோடருந்தி வண்டு பாடு, முந்தாமழ சாவனத்தினறென பாறறென கூணருால முழுது மேத்த, வுரைசெறிந்த புன்னைவன மொனறூநதா லதனைபெருமை புரைக்கறபாற்றோ ()

இமயமலைத்தாரணிகூர்க்க விமயமலை திருமுனனர் நிமையோர் செய்ய, *சுன்னைபுரக்க சன்னைபடிந்து தூயதவ மியற்றுந் தேற சடாமென சிறந்த, பணிமதிய முடித்தபிரான் பசந்துள்ளே பர வொருபாலம் படிவங் காட்டும், தன்னிகரில்லா நிலத்த மக்க தலத்தினிலே குதிரைறு சாற்றினேன் (௱௩)

எதம்பினை நாரத்திடனு மிருவிசம்பு நீங்கிலே சோ பூம் போற்று, நாகினமென மலர்பபுன்னை நறுங்காவினடை

---

* இமையோர் செய்தகன்னை - சங்கபதும முதலிய பாம்புகள் ...கேணிதோந்து முதலிலே தேவாகள் தோண்டப்பட்டகன்னை அது ...தோண்டியபின்னர் ...கன்னை யெனப்பெயர்பெற்றது

தூசினை நனிநீ ராடிப், பாசடுமென மொழிபாக னடிநினைந்து
பசுந்துளவோன் பாதந் தொழுது, ளோங்குபுடன் மாதவங்க
ளுஞற்றினரான் மணிச்செஞ்சூட் டுரக வேந்தர் (௫௪)

அருகினிலாங் கிருவோரு மானுடல் மாதவங்க ளாற்
றுங் காலைக், கருவிடவா யெயிற்றனந்தன் காமேக வண்ண
னடிக் கமலம் போற்றிப், புருகெழுவா ணழுத்தடக்கை யொரு
வனுட னொன்றாகின னுருவு காண்பா, னிருநிலமே லரியதவ
மியற்றுகின்றான் பதுமனென விசைத்தா னன்றே (௫௫)

விடப்பாந்த ளணைத்துயிலோன் வெவ்வரா வரசின்
முகம் விரும்பி நோக்கிப், படைப்பானு மளிப்பானும் வேறு
ளரோ வமரரெனப் படுவோர் சொல்லாய், சுடர்ப்பாவை
மதிக்கொழுந்து சூடினோன் கூறுவார் சொல்லுங் காற்றன்,
விடப்பாலர் மெய்முருவு மாதவனே காட்டுமென விசைத்தா
னன்றே (௫௬)

விடமொழுகு முளவெயிற்று வாசுகியென் மதிக்
கொழுந்து மிலைந்த வண்ணல், மடல்விழுஞ் செங்கமல மலர்
னைய குரைகழற்று வணங்கி யேத்தி, யுடைதிரைப்பாற்
கடற்றுயிலோன் றனையுடனொன் றாகியதன் னுருவு காண
பான், படிவிசை யரியதவம் புரிகின்றான் சங்கனென்ப
புகன்றா னன்றே (௫௭)

குருமணிச்செஞ் சூட்டரவங் கூறுமுறை மனக்கொண்டு
குழவித் திங்கள், விரிசடையின் மிசைப்புனைந்தோன் வெள்ளி
வரை நடந்தனைய விடைமேற் கொண்டு, திரைசெய்கடல்
பருகுமுனி தென்றுதமிழ்க் தென்றிசைக்கோர் திலக மாகி,
யிருவிசும்பு தவழுமுயர் திணர்விரியும் புன்னைவனத் தேகி
னானே (௫௮)

பூக்குழவியிள மதிக்கொழுங் குறிம்பெடு மாணிக்கக் குன்று
சோத்தே, பொழிக்கிரும் முழுநீலப் பொருப்பிபென்னத் தன

ஒருபாற் புலனைக் காக்குமழ லுமிழ்வ கூராழி யாவினையா
னுந்தத் திகழ வந்தி வண்ணனார், விழிநீருமனைப்பொருடிம
வெல்வரா வரசாழனம வெளிப்பட் டனரே (௧௯)

வேறு

எரிதிரைக் கங்கை பாருவட் டெடுக்கு மீருஞ்சடை
யொருபுடை மின்னக்க, செங்கதிர் பரப்பு மணிமுடி யொரு
பாற் சேட்டினம் பரிதியிற் றிகழ்ப, பொறிவரி யரவக் கொ
டுங்குழை யொருபாற் பொலிதரப் புதுவெயிற் கறங்க,
நிறைதருமகரக்குண்டலமொருபானீடிருளகற்றுபுநிலவ (௨0)

கடலினின் பவளச் சடையின்மேற் கிடந்த கலைமதிக்
குழவியிட் டெறிக்கு, நெடுநிலாக் கற்றை கவழ்வது போல
நீறணி யொருபுடை நிலவப், படரொளி பரப்பும் பசும்
பொன்னின் மொளிப் பருமணி கொழித்திட் டிலைச, சுடர்
தவழ்தரு கொன்றைத் தேங்கமழ் நனைத் திலகமோர் புடை
யினிற் றுலங்க (௨௧)

அழிவெழ கனல்கான் மழுப்படை யொருபா லொளிர
கர வருகெழு கோற்றத், காழிமற் றொருபா லுழனுமிழ்ந்
திலகக் வழலிட மொழுகுமுள் வெயிற்றுப, பாழிவாய்த்
துத்திப பஃறலைக் கவைநாப் பருமணி கெழுமுசெஞ் சூட
டுச, சூழர வொருபாற் றுயல்வர வொருபாற் சுடர்விடு
பசும்பொற்றனை டிலங்க (௨௨)

பிரிவிலா வண்டாற் றுனினை பனிமிக் கடுக்கைப் பிணையலோர்
புடைநறும் பிலிற்ற, விராஞ் சோமன் முளைப் பசுந்துழாய்ப்
படலை விரையுமிழ்த் தொருபுடை யசைப, வாளரப் போ
லவா புழுவையம் பகற்றோல வாய்ந்தொரு மருங்கினிற்
சூழ, வொளனொளி விரிக்கு மாடகப் பசும்பொன் னாடை
யொரு புடைச் செறித் தொளிர. (௨௩)

உரைபெறு வேதத் துச்சிவிற் றிருக்கு மொருமல ரடி
யினையேற செய்ந்து, வீரர்யிருவர் பருத மெரிமணிச் சூட்டு
வெவ்வரா வணிகழனை யிளிரக், கருவிட முயிர்க்கு முரவோ
யிற் றகலவாயக கடசெவிப் பணிறலைக கிடையா, யிருவில
மாந்த வொருமல ரடிமே லிலவகொளிய பொலங்கழ லிலங்க

வேறு

ஒளிபரந் திமைக்க நின்ற வுருவுங்க ணருகி யுள்ள
களிகொள வடிபிற் றழந்து கைமலர் முடியிற் கூப்பி
விளைதரப் பரமா னந்த மெய்யிற்றா விதிர்ப்பக் கண்க
டுளிகொள வரக வேந்தர் பணமுறை துதிக்க தா ரனரே (சுசு)

நாரிதழ்க் கமலச் செங்க ணளிமலர்த் துளப மாலுன
கூறென வுணர்ந்தி லாது கூறரி வினைமை யாலே
வேறென வுணர்ந்து ளோறகு விழிபருர சுரந்த கென்னை
யாறணி சடைய னென்று கடிகொழு துறைத் தான பதமனை ()

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மகமகிழ்ந் தவரை நோக்கி
யெவ்வர மேனு மீவ னிசையினீர் விழைந்த தென்னக்
கோவவைவாய் மடந்தை பாகன கூறலு மணிச்செஞ் சூட்டு
வெவ்வரா வரசர் தாழ்ந்து வேண்டுவ விளம்ப லுற்றார் (சஎ)

ஐயநின் கூறே மாலு மயனுமுத் தேவு மென்னு
மெய்புணர் வேயெஞ் ஞான்று மிளைவுற வேண்டு மீங்கே
கொய்யுநற போது தூஉப்புன குரைகழ லிலங்கு நோனறுணை
மைப்பற வழுத்தி யாங்கள் வைகலும் வைகல் வேண்டும (சஅ)

தொடுகட லுடுத்த பாரிற் சொலவரும் பாவ மீட்டும
கொடியரு மொருகால் நந்தங் குலவினைக் குறைக் ராடிக்
கடிகம ழொழுகு செய்ய கமலமொத் திலங்கு நின்பொன
னடியிணை வணக்கப் பெறற்கலஃ கிலஃகெய்யுத லவேண்டும ()

ஒட்டினாய் பூவினை நீழ லென்றுமவிழ் நிருத்த ஞாலம்
வெட்டவெழுகல் வேண்டும் விமலவென் றிறைஞ்சவோடு
கேட்டநல் வரந்த னெல்லாங் கேட்டவர் றருநாகக் குச
சூட்டுர வரசாக கல்லாற ரேனறவ் வுறைந்தா னன்றே ()

சங்கர நாராயணரான சருக்க முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் ௧௧௧

சங்கர நாராயணரான சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சிவபிரானைத் தியானித்தவராய்க் குற்றமற்ற புராணங்களெல்லாந்தெரிந்த சூதமுனிவர் தாருகாவனத்து இருடிகள் கேட்க, அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினர் — "காசிபமுனிவர் மனைவியர் இருவரில் கத்துருவென்பவள் ஆதிசேடன் முதலாகிய பாம்புகளைப் பெற்றனள் வினதையென்பவள் கருடனைப்பெற்றனள் அக்கருடனும் பாம்புகளும் விரோதித்துச் சண்டை செய்ய, அனந்தன் முதலாகிய பாம்புகள் பயந்து கருடன் பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து எங்களை யுன்சரீரத்திலாபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே கருடனும் ஆபரணமாக்கிச் சிநேகம் பாராட்டினன் அதன்மேல் பாம்புகளெல்லாம் நாகலோகம் போய்ச் சேர்ந்தன பின்னர் ஆதிசேடன் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பாயலாகி யிருந்தனன் அட்டநாகங்களிலொன்றாகிய வாசுகியென்பவன் சிவபிரானை வணங்கி அவருக்கு ஆபரணமாகி யிருந்தனன் அக்காலத்தில் எல்லாச் சாத்திரங்களுமறியும்பொருட்டுக் காற்றையும் உண்ணாமல் சங்கன், பதுமன் என்னும் நாகர் இருவர் வாசுகியிடத்தும் ஆதிசேடனிடத்தும் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்வாராயினர்

அங்ஙனம் மேலுமேலும் அரியதவங்கள் செய்ய அவ்விரண்டு நாகமுகத்தினின்று மெழுந்தவிடத்தின் புகை யெங்கும் வியாபித்தலால் நாகங்களெல்லாந் துன்பமுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்தன

அதன்மேல் வாசுகியிடத்திலும் ஆதிசேஷனிடத்திலும் சங்கபத்மர் சென்று தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுதலும், அவ்விருவருங் கேட்டுச் சிவபிரானிடத்திலும் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திலும் விடைபெற்று நாகருலகம் வந்து சேர்ந்து சங்கபத்மருக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்து முன் போலத் தம்மிருப்பிடத்திற்குச் சென்றனர். அதன்மேல் சங்கன் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக் கடிமையாயினன். பத்மன் விஷ்ணுவுக்கன்புடையவனாகியடிமையாயினன். பின்னிருவரும் விரோதித்துத் தங்கள் தங்கள் கடவுளைப் பெரிதென்று பேசிச் சண்டை செய்தனர். அது கண்ட நாகர்கள் உங்களுக்குத் தெளிவாக நியாயங் கூறுபவர் இங்கில்லை பூலோகத்துக்குச் செல்லுங்களென்று கூறினர். அது கேட்டதும் உடனே பதஞ்சலி முனிவருடைய பாதத்தை வணங்கி யநேக சாஸ்திரங்களெல்லாம் படித்துக்கொண்டு, மனிதவுருவெடுத்துப் பூலோகத்துக்குப் போய்ச் சிவதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தங்களிலே தீர்த்தமாடிக் காசிக்ஷேத்திரத்தில் வந்து அங்குள்ள மகருஷிகளிடத்தில் சிவன் பெரியன் விஷ்ணு பெரியனென்று தருக்கங்கொண்டு கூறினர்.

அது கேட்ட அவர்களுள் சிவபிரானே யெல்லாருக்கும் பெரியவர், அவரிடத்தில் விஷ்ணு ஐக்கியப்பொருள் (கலந்தபொருள்) ஆகுமென்று மயக்கமில்லாத அத்திரிமுனிவர் நல்லசாஸ்திர முறைப்படி சொல்லினர். அந்தவார்த்தையை விஷ்ணுவினிடத்தில்வைத்த அன்பால் பத்மன் உட்கொள்ளாது நிற்க மகருஷிகளைப் பார்த்து மயக்கமுற்ற உங்கள் வழக்கு இவ்விடத்தில் தீரமாட்டாது, தேவேந்திரன் சபைக்குச் செல்லுமென்றனர். உடனே சங்கபத்மராகிய அரசர்கள் தேவசொரூபத்தைப் பெற்றுத் தேவலோகத்தையடைந்தனராகி, நீலமலைமேல் சந்திரகிரணந்தவழுதல் போல இரண்டு பக்கமும் தெய்வப்பெண்கள் வீசுஞ்சாமரத்திரளொளி புயத்திலே பாயவும், மேகத்தைக் கண்டு நடிக்கிற மயில்கள் போல அரம்பை முதலிய மாதர் நடனஞ்செய்யவும் கற்பகமலர்களினின்று சிந்துந் தேன்றுளி தலைமேலே தெறிக்கவும், தும்புரு நாரதர் பாடும் வீணையிசைத்தேன் காதுகளிலூறவும், மேகந்தாங்கி நின்ற சூரியனைப் போன்ற செழும்பொன் மணிக்கிரீடம் தலையிற் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணி தழுவுமார்பில் இரத்னபதக்கங்கள் மின்ன இளஞ்சூரியன் விளங்குகின்ற போலும் மாணிக்கங்கள் பதித்தபொன்னாலாகிய

சிங்காதனத்திலிருந்த தேவேந்திரனைக் கண்டு அஞ்சலியோடு வணங்கி நிற்றலும், இந்திரன் பார்த்து நீங்கள் வந்த காரியம் என்னென்று வினவினன்

கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானே பெரியவரென்றும் தாமரைக்கண்ணராகிய விஷ்ணுவே பெரியவரென்றும் நினைத்து வழக்கிட்டு, அது தீர்ப்பதற்கு இயலாதவர்களென்று சங்கற்பத்தோடு இருவருங் கூடினார், அவ்விருவர் வார்த்தையும் இந்திரன் கேட்டுப் பக்கத்திலிருந்த தன் குருவாகிய வியாழபகவானை நோக்கி, இவர்கள் மனந்தெளியும்படி கூறுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனன், அவரும் மயங்காத விதமாகச் சொல்லுவார் திருக்கயிலாசமலையிலே யுமாதேவியார் பரமேசுவரனை வணங்கிச் சுவாமீ! விஷ்ணு மூர்த்தியுடன் நீர் பொருந்தியிருக்குந் திருக்கோலத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர் சிவபிரான் அவளை நோக்கிக் குற்றமற்ற தவஞ்செய்தாலன்றி, அந்த வடிவங் காணுதற்கரியது என்றருளிச் செய்தனர் அப்பொழுதே உமாதேவி சுவாமீ! தவஞ்செய்தற்கேற்ற ஒரு இடம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கச், சிவபிரான் சொல்லுவார் அகத்தியமுனிவரிருக்கும் பொதிகை மலைப்பக்கத்தில் புன்னை விருக்ஷவடிவமாக அநேகர் தவஞ்செய்தனர் அங்கே நீயுஞ் சென்று தவஞ்செய்வாயாக அப்போது நீ விரும்பிய திருவுருக்காட்டுவோம் விஷ்ணுவும் நாமும் வேறில்லாமையை நினைத்துத் தரிசித்துப் பெரியமாதவர்களும் பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தையடைவர் இவ்விடத்தைவிட்டு நீ போய்த்தவஞ் செய்யுமிடத்தில் நாமும் விசேடமாக இருப்போம் அந்தத்தலத்தை நினைத்தாரெல்லாருமோக்ஷமடைவர்” என்றருளிச் செய்தனர் உடனே அவருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து உமாதேவியார் தம்மை வணங்கிப் பக்கத்திலே நின்ற தேவர் முதலோர்களை நோக்கிச் சொல்லுவார்

“சங்கநாராயண வடிவந் தரிசிக்கும்பொருட்டு அரிய தவஞ் செய்தற்குத் தென்றிசைக்குச் சென்றுவருகேன் நீங்கள் அவரவரிருப்பிடத்துக்குப் போங்களென்று கட்டளையிட்டருளலும், தேவர் முதலியவர்கள் உமாதேவியாரை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாதவராய் அவரை வணங்கி, “அவ்விடத்து நாங்களுங் கூடவே வந்து உனக்கு அடிமை செய்து கொண்டிருப்போம்” மென்று

வேண்டிக்கொண்டனர். உமாதேவியாரும் அதற்கிசைந்து 'நீங்கள் புன்னைவனத்திலே வந்து விருக்ஷவடிவாயிருந்து தேனை யிருந்த தலாந்தபூவாலுங் கனியாலுஞ் சந்தோஷிப்பித்திருங்கள் தெய்வப் பெண்களே நீங்களெல்லாரும் ஆ (பசு) வடிவெடுத்து வந்திருந்து பால் கொடுத்து மகிழ்ச்சியைச் செய்யுங்கள் ஆனாகிய உங்களை யுடைய காரணத்தாலெனக்கு ஆவுடையாள் என்ற பெயரை யுலகெலாஞ் சொல்லவேண்டும் முனிவர்களே! நீங்கள் ஆதி சைவர் (பட்டமார்) ஆகி வந்திருந்து நம்மைப் பூசை செய்யுங்கள் தும்புரு நாரதராகிய நீங்கள் வந்து நல்ல இசைப்பாட்டுப் பாடுங்கள் அக்கினியே! நீ வந்து திருவிளக்கிடுக வாயுவே! நீ வந்து திருவலகிட்டுக்கொண்டிருக்க" என்று அவரவர்களுக்குரிய பணிவிடைகளைக் கற்பித்துச் சிவகணங்களிற் சிலரை நோக்கி "நீங்கள் மனித வடிவெடுத்து வந்து புட்பப் பணிவிடைசெய்யுங்கள்' என்றும், மற்றவரை "நீங்கள் வந்து நம்முடைய ஸ்ரீ பாததரிசனஞ் செய்து கொண்டிருங்கள் என்றும், அரம்பை புருவசி முதலிய நீங்கள் மானிடப் பெண்கள் வடிவெடுத்து நம் முன்னே நடனஞ்செய்திருங்கள் இப்பொழுதே புறப்படும் எல்லாரும் காசி, கோகர்ணம், மதுரையைத் தரிசித்துக்கொண்டு புன்னைவனத்தில் வந்து சேருங்கள் பிருதுவி முதலிய பஞ்சபூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும் ஆன்மாவுமாகிய அட்டமூர்த்திகளாகிய சிவலிங்கங்கள் பூலோகத்திலே பலவா யவனன்மே சத்திகளும் வேறாக அனந்தமுள்ளன சிவமும் சத்தியும் வேறுபட்டகாரணத்தால் வணங்குவார்க்கெய்தும் பலன்களும் வேறுவேறாகும் புன்னைவனத்திலே யெல்லா அம்மி சங்கரும் பிரிவுபடாமல் ஒன்றாக நம்முடைய தலைவராகிய சிவபிரானெழுந்தருளியிருப்பர்' என்றுஞ்சொல்லி விட்டுச் சர்வலோக மாதாவாகிய உமாதேவியார் தாமிரபருணி நதிக்கு வடதிசையிலுள்ள புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளி வந்திருந்து தோழிப்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்க ஆயிரவருடந்தவஞ் செய்திருந்தனர்.

திருக்கயிலாசபதியாகிய சிவபிரான், உமாதேவி தவத்திலே திருமேனியிளைத்து விட்டனளென்று நினைந்தோ, பிரிந்திருந்து வ ஆசையகிகப்பட்டோ புன்னைவனத்திலெழுந்தருளி வந்து சங்கரநாராயணராகிய திருவுருவங்கொண்டு காட்சி கொடுத்தனர்,

அக்காட்சியையும் உமாதேவியார் கண்கள் களிகூரத் தரிசித்து, அமுதத் துளிபோன்ற வார்த்தைகளாலே பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து நிற்க, சிவபிரான் தவக்கோலத்துடனின்ற உமாதேவியாரை நோக்கி 'யுனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாய் கொடுப்போம்' என்றருளிச் செய்தனர். உமாதேவியார் சுவாமீ! இந்தத் திருக்கோலத்தை மறைத்து உம்முடைய திருவுருக் கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், சிவபிரான் சிவலிங்க வடிவமாகி அவ்வுமாதேவியாருடன் புன்னை வனத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

"அந்த இடத்தில் நீங்கள் அரியதவஞ்செய்து உமாதேவியார் தரிசித்த சங்கரநாராயண வடிவக்காட்சியைக் கண்டால் உங்கள் மனமயக்கம் நீங்கு' மென்று சங்கபதுமராகிய நாகர்களுக்குத் தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் சொல்லினார். நாகராசர்களாகிய சங்கபதுமர் அவ்விடத்திலுள்ளது புன்னைவனமென்று கேட்க வியாழபகவான் சொல்லுவார்: வேணுவனமாகிய திருநெல்வேலிக்கு மேற்கு, சண்பகவனமாகிய திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கு, கரிவனமாகிய கரிவலம்வந்த நல்லூர் (கருவைநல்லூர்) க்குத்தெற்காகப் புன்னைவனக் க்ஷேத்திரமுள்ளது, அதன் பெருமை சொல்லும் பகுப்புடையதன்று. அந்தத்தலத்தில் வீற்றிருக்குங் கோமதியம்மை சந்நிதிக்குமுன்னே தேவர்களசெய்த சுனையொன்றுள்ளது, அதிலே தீர்த்தமாடி நீங்கள் தவஞ்செய்வீராயின் சிவபிரான் தானுந் திருமாலுமொன்றாகிய திருக்கோலத்தைக் காட்டுவார். அங்கே போ' மென்று கூறினார். அதுகேட்டுச் சங்கபதுமர் புறப்பட்டு விண்ணுலகமு மண்ணுலகமுந் துதிக்கும் புன்னைவனத்திலேவந்து கோமதியம்மை சந்நிதியிலிருக்குந் தேவர்களாற்செய்யப்பட்ட சுனையில் தீர்த்தமாடிச் சிவபிரான்றிருவடியையும் விஷ்ணுமூர்த்தி திருவடியையு நினைந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனம் சங்கன் பதுமனென்னு மிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சமீபத்திலே பயாநதபல தவங்களைச் செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில் மேகவண்ணனாகிய விஷ்ணுவினிடத்திலே யாதிசேடன் எழுந்து "சுவாமீ! சிவபிரானுடனொன்றாயிருக்கும் உம்முடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே பதுமன் அரிய தவஞ்செய்கின்றான்" என்னலும், ஆதிசேடனை நோக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்லுவார்: "உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்க

ரும்பிரமனும் காப்பவனாகிய நானும் சிவபிரானுக்கு வேறாவோமோ? தேவர்களென்று சொல்லப்படுவோ ரெல்லாருஞ் சிவபிரான் அமிசமாவார். தமது இடப்பக்கத்திலே யிருக்கிற என்னுடைய வடிவத்தை அச்சிவபிரானே காண்பிப்பர்' என்றனர். வாசுகியெழுந்து தன்னுடைய தலைவராகிய பரமேசன் பாதாரவிந்தத்தை வணங்கித் துதித்துப் "பாற்கடலிலே நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுவுடனொன்றுபடுக்கும் உம்முடைய திருவுருவைக்காணும் பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே சங்கன் தவம்புரிகின்றான்' எனத்தெரியப்படுத்தினன். அந்தவார்த்தையைத் திருவுளத்துட்கொண்டு சிவபெருமான் வெள்ளியங்கிரி பூமியிலே நடந்தாற்போலும் தருமரிஷபத்தின் மேலெழுந்தருளி அகத்தியமுனிவர் வசிக்குந் தென்றிசைக்குத் திலகமாக விளங்கும் புன்னைவனத்தில் மாணிக்கமலையைச் சேர்ந்த நீலமலையென்று சொல்லப் பேருடனே சங்கபதுமர்க்கு முன்னேவந்து வலப்பக்கத்தில் கங்கையைத்தரித்த சடாமகுடமும் நாககுண்டலமும், சந்திரகிரணம் போன்ற விபூதியும் மழுவாயுதமும் சர்ப்பாபரணமும் கொன்றைமாலையும் புலித்தோலும் சர்ப்பாகிய வீரக்கழலும், மற்றொருபக்கத்தில் இரத்நகிரீடமும் மகரகுண்டலமும் இரத்நகிரீடத்தின் நீல மணியினொளிபோன்ற கஸ்தூரிப் பொட்டும் சக்கராயுதமும் பொற்பூணூலும் துளவமாலையும் பீதாம்பரமும் பொன்னாலாகிய வீரக்கழலும், பிரகாசிக்கநின்று காட்சி கொடுத்தனர்.

இங்ஙனங் காட்சி கொடுத்த சங்கரநாராயண வடிவத்தைத் தரிசித்து மனமுருகித் தாழ்ந்து வணங்கிப் பரமானந்தமுண்டாகச் மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்களால் ஆனந்த நீர்த்துளிபெருகச் சங்கபதுமர் பலதரம் தோத்திரஞ்செய்தனர். அதன்பின் 'கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணு உம்முடைய அமிசமென்று அறியும் புத்திகூர்மையில்லாமல் நீங்களிருவரும் வேறென்றெண்ணும் அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்ததென்னையோ? கங்கையைத் தரித்த கருணையங்கடலாகிய கடவுளே' யென்று பதுமன் கூறுதலும், அதுகேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து சங்கபதுமரிருவரையு நோக்கி "உங்களுக்கு வேண்டிய வரமெதுவாயினுங் கொடுப்போம் கேளுங்கள்" என்று சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் கட்டளையிட, சங்கபதும ரிருவரும் அவரை வணங்கிச் 'சுவாமி! பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்

லாரும் உம்முடைய அபிஷேகமென்னும் உண்ணாசி யெந்தக்காலத்து
மெங்களுக்கு விருத்தியாகவேண்டும் உம்முடைய திருவடிகளை
யருச்சனைசெய்து தோத்திரஞ்செய்து நாங்க ளெப்பொழுது முமை
யிடத்திலே யிருக்கவேண்டும் இந்தப்பூலோகத்தில் பாவத்தைச்
சம்பாதிக்குங் கொடியவரும் ஒருதரம் இந்தக்கணையிலேதீர்த்தமாடி
யும்முடைய திருவடிகளை வணங்குவாரேல் அவர்கள் மோக்ஷம
டையவேண்டும் நீரும் இந்தப் புன்னைமரநிழலிலிருந்து உலகத்தார்
விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, அவ்வா
றே கொடுத்தருளிச் சங்கபதுமருக்கன்றி மற்றொருவருக்குந் தெரி
யாமல் மறைந்து புன்னைமரநிழலில் சங்கரநாராயணராகிய பெரு
மான் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

எட்டாவது
உக்கிரன்வழிபடுசருக்கம்.

என்றலு முனிவர் வாழ்த்தி யிமையவ ருருத்தி ரும்
மன்றலம் புன்னை நீழன் மறைந்துறை யண்ண லென்றி
கின்றவ ருரைத்தி யென்ன நெஞ்சகங் குழைந்து கூற
நன்றென மகிழ்ந்து சூதன் மீளவு நவில லுற்றான் (௧)

மலையமா மலையிற் சாந்தும் வயிரமும் வாரிப் பாயு
மலைகுலாம் பொருநை யாற்றி னகன்கரை மண்ணார் மேவுஞ்
சிலைத்துவா தசத்தி னெட்டேட் டென்னவ *னரவா யிலைமயி
னிலைதலா மங்கலன் மாரியி னெண்டிசை புரக்குங் கோவே ( )

மற்கிளர் குவவுத் திண்டோண் மாறுகொண் டெழுந்து
சீற, பொற்கிரி திரிகத்தச் செருஞ்செற பொருந்தவெம்
புலிகள் போக்கி, விறகொடி தடிந்தோ னும்பர் வின்னுனு
விழ்ந் திருந்த தானை, கொற்றவைகா வல்லன் மூன்றாங் குமரி
யர் தானைறபி னுனே (௩)

செருமுகத் தேற்ற தெவ்வர் செம்மலர் கலம் போழ்ந்து
சொரிபசுங் குருதி மாந்திச் சுலைகிடந் கணமொய்ப்ப பிலகி

* அரவாயிலை - அரம்போலும் வாயினையுடைய இலை. வாய் - விளிம்பு.

பெரியமீழ திலகத்து வேலோ னிருநில வரைபயின் மன்னா
குருமணி மவுலி தேய்க்குவ குரைகழற் கானி னானே (௪)

மழைக்கருங் கடைக ளெல்லா மண்டுமிழ்த கோடு மூழி
யுழக்கலி னுடைந்த வைபோத்த ராற்றிருந்தெழுந்த தாரான்
பழுத்தமு தொழுகு தீஞ்சொற் பயினுரா வலவ ராயந்த
கொழித்தநீ தமிழ்ப்பாட்ட கேன்னுன கூடலம் பதியி னானே ()

முடியிலா வலகின மன்னர் முடிததமும் பெருந்தா ளாற
படிதினை சுவறநீ லைய பணிமுகி லேருடரின விகுக்க
கடிமலர் முருகு விம்மு கறபக நிழல வேலதின
கடாவிரிபசுமபொனமோலிதொடி யின்றருகளசெய்தானே ()

மோட்டிள முகைபிற ரோனற முருகுகொப்பளித்து மனற
ரோட்டுமென கமல வாவித நாறு தொரு மெழுந்து துள்ளிப
பாட்டிள வனைடு மூசப பாசிவாயக கழுதி னற்றிச
சேட்டுராகைப்ல்தன்பாயுரு செங்கதிர்நாட்டுமைவேந்தே. (௭)

காதடு வெருநி வேக்க கடாக்களி பாச மணிர்
கேதிறல் விலைக்க லாறுமா பெருணுத்தா மகளிர் பேனம்
பாதொடு பானவ கலங்கை பனிமதிக் கவிகை நீழ
லாதுநீ ஞாலங் காக்கு முகசீர னென்னுங்கோவே (௮)

பாடலவண் டாரத்து மூசப பசுநிளக் கேத லாறாம
தோடலர் கடம்பு நீழற் கூடிகை யொருபா லாக்க
கூடலம் பதிவா ழீசன் குரைகழ லிலங்கு நோன்றா
ளுடொழுந்து சென்று சூடு மொகமணி முடியி னானே. (௯)

ஆபல வொருநாட டெண்ணி ரேலேகட்ன் முகட்டுறந்தோனறிப
பாயிருட பிழம்பு சீக்கும பலகதிரப பரிதி யனன
சேயொளி மவுலி தாங்கித் திருமணிக் குழையிலவீச
மாயிரு ஞாலம விழநகு மணிகினா வமையமின்ன. (௧௦)

அதிரதிரைக கடலிற பட்ட வலமபெகாளி யாரந் தோடும
பொதிபினிற பிறங்க வாரம் பொலிவுற மலங்கல் மார்பிற

றனைமலர்ப பாரி சாதந் தணணிழ லுறைபும வேந்தின
அதிர்மணி பரந தாஙகிக கனைகழல விக்கி னுனை (கக)

ஆழ்கடல வரைபயிற வெள்ள ருவார பகலம போழ்ந்த
போழினுற் படுவா ேடசசிப பொருதிறற் கூறறு மஞ்ச
யூழிவங் கனலிற சீறி புநமே எ வுரதி யாகத
மேழுபா காரிகல வீயானை பெருந்தகமேற சேர்வுறி றனை ()

விண்ணுற நிவந்த கோடு மேருமால வரையிற நீடு
மணணில்லுந் சிறவு வாயந்த வட்டமை பதாகை போக்கத
தாணிலாக கவரிக கற்றை யிருபுடை பொழாது காழக்
கணணகன ஞாலங் காக்குங கடவுள வெண குடைநீ ழற்ற ()

ராயதிரைக கடலிற பட்ட பானிறப பதுமயச சஙகந
பொயபா விசுமபி னுெறி திசைமுகங கிழிப வாரப
பபுபா குமபிக குனற மிசைததவழ கமஞ்சூற கொணடல
வாயதிறந தாரபப தெனன மணைகளை முழுமு விமம (கச)

ருமலிச கூட்ட ராவி னைநதலைக கிடந்த ஞாலக
நிகலபொறு வாகி நமபேக லெழுநதன போனு மென்று
பகலவா பசுமபொற றேரிற பாயபரி செருநி யோட
அகவிரு விசுமபிற றுவ மலைகுனைப புரவி சூழ (கரு)

படாசிறை பரிந்து வெஙற பழுமபகை தீர வெணடி
யிடாவெகுழ மவுணாச செறற வெநதிறற குலிச வேநதா
கடாமுடி அரவி யாக்கத தொடிபெறி கொறற வேகநிக
கடவுளா யடைந்த போலுந் தறுகணமாவியானை செலவ ()

வாரிடாக கறறை நத்து மிசைவிகொளிப பரிதி பொறறே நா
விரைகரு கிளை மாலை வெநதழ லாறறு மமேர
கருவிலா மைந்த கெணடிகதிரின நிலவு காணற
குருமணி பொறிக ளாமிகுச்செயாளி றடங்கொள குழ ()

வாளமழ மழுவ கீத்தி மறபழுக தயாகது விலகு
தோளினா திருவில் விசும் பொதுகழ வாால யாத்த

சாரினா முருத்து விழமு சுணமலாத தொடையா மாரபா
கோளரி யேறு மானுவ கொலைக்கொழி லினாரு சுறற (க௮)

அரிமானிக குனறரு சோநத மரகத வனலி யெயகது
மருாசரச ஞாலத தீயற வசையுற கணாரி பாகம
பிரிவில னினிது வாழும பிறைககொழுந தனிநத பெருமான
மறைமல ரனைய பொறறுா வணஙகுவா னெனறி னானே (க௯)

புனனுனு புலவர் வேலோா பூதஙக வபிரகணும புனனாக
காணறுள காலி வெலைல ராாநதுழிந துரகட சிறறக
தணணாவா கனிா வியாளா யாடலவெண கோடு பாயநது
பயாாகக குழிபப நீல வரையென வீழநத தனறே (௨௦)

கொலைமதத தறுக ணியானை கோடுமண குழிபப வீழநத
நிலைாமமற றெனகொ லெனறு மானவு னினைககுங காலை
மலைமகள சாபந தனனுறறு புலைபபு மணிககி ரீப
னலைகடன ஞாலந காககு மரசாமுன னெயதி னானே (௨௧)

வாாகழ லினைகது கோனமுனா வநதுமுன னிறைஞசி நிறபக
கூரிலை யலஙகல வெஙகே பூற கொறறவன குறிததுநோககி
யாரைநீ யெனனை யேலாடு மாயவலாநத திருததியீஙகுச
சோநது புலைப னெனறே செபபுவான றொடஙகி னானே ( )

கொறறவா விஙகு நககு கொயமலாக காவொன றுணடானை
மறறத னிடையே தோனறி வாழுற தினஙது தினறு
புறறினை யெறித லோடு பொறிவரி நாகந தனவா
யிறறிட வெனனுள் தோனறிற றதனாற றமுனைப பாாயாரே ( )

கானுறு பிரததுமுநதுகொணனைறறக கடிமலாககணனணியானானல
வெநதொழிற றரவு மாதவ வேனனுமென றுரைத்த லோடு
மானிலை யலஙகல வேலா ஞகதது காடடு கெனறு
வானுறை கறி இய வொளவாள வயவரோடேகி னானே (௨௪)

போயவா முருகு விழமு புனனைடம பொருமபா நீழற
சேயபா புறறின பாஙகாச செலவிஙக யொனறு கணடா

ஞாயபே ருவகை வெள்ள மலையுவட் டெடுத்துப் பொங்கத்
தூயவா ளரவந் தொட்ட கன்னியின் ராட்ச செனறுன (உ௫)

கேணெறிக் கருப்பும வண்டு செவ்வழி பாட விண்டு
கானுலாம் பசுந்தேன மல்குங சாலியஞ் சுனைநீ ராட
பீனவே ழயர்த்த வண்ணல் மேவி ன னின்ற காலை
வானிடையெழுந்தோர்தெய்வமலரயனிட்டுமொழி:த்தனமேற

கொங்குலா மலர்நா யேத்தக் கூட்டலம பதியி ஞூநம
பொங்கிய வுவாகை யோடு போந்து வருகத நோக்கி
யங்கயற கண்ணி யோடு மாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
விங்கெழுந் தருளி நிரு னிருகீபம புரக்குங் கோவே ()

கோலவளை யுமையா ளோடு கூடுசெயிற றரவ வேந்தர்
மேலைநா ளனபு மூறறி மெய்ததவம புரிந் லாலே ●
மாலொரு பாதி யாகி வயங்கிட வடிவு விண்டோ
யாலமா கடவுர கோட்டிட யருளிய தலமு மீதால (உஅ)

இனனின தெனறால காழ பிலவன முருகு விம்மு
புன்னையமபொதும்பரெனபை புகலவிபபொதுமபாவமு
மினனகீர சடையி னனை விதிமுறை யருசசி யெனகூர
சொன்னவைகேட்டவோர்பெயிழுந்தனனசடாசெபபூஜை ()

தனைமலாக குவளை பூந்த தனைசுனைப புனலின மூழ்கி
மதிதவழ பசுமபொற் கோட்டு மலைபசசெசநு சாந்து மனறம
புதுநறுப போது மோந்திப புன்னையம பொதுமபர வாழுந
கொதியழற குல வேந்தை குழகனை வழிபட டானே (௩0)

மறபக மலர்நத தினமோனை மனனவன மகிழ்சசி கூர்ந்து
சிறபுனற நுறைபோ யுளளந் தெளிவுறு தசசாக கூவிப
பொற்பிதிரவிழுந்ததனபூம புனைனயமபொதுமபரலவாவ
கறபக நாடு நாணக கடிகெ ராககி னனை (௩௧)

வானக நிருவி நீண்ட மணிமதில பரவை யேயந்த
நீனிறக கொணட மூழ நிவந்தமண்ட படிக கோங்கு

கூனிளந் திங்கட் சேயத்துக் கோபுரந் திகழ்ந்த தோரணந்
தேனுலாங்கொன்றையார்க்குச் சினகரம்புதுக்கினானே (௧௨)

ஒண்ணிறப்பசும்பொன்னாழி பொலிபசுந்திண்மதிற்கு லாலே
கண்ணிறப்பொலியுந்திண்டேர் காண்டகுமியற்றலசெய்து
தெண்ணிலா வேணியார்க்குச் சித்திரைத் திங்கட் டன்னில்
விண்ணவர் மருளச் செய்த விழாவினை நடத்தினானே (௧௩)

மஞ்சுலாங் கடாப்பிணிமுக மணியிட்டுப் பிறையவன் போற்று
விஞ்சிசூழ் மதுரை மூதூர் விட்களோன் கூழை வாழ்ந்தை
செஞ்சடா மவுலி யண்ணல் சேவடிக் கமலம் போற்றி
வெஞ்சின வடிவேல் வேந்தன் வியன்கா மேவினானே (௧௪)

கிடம்பொழி பரவு போற்ற விறுசால கூழை வாழ்
மடந்தையோர் பாகன் பொற்றாள் வைகலும் வந்து போற்றி
படங்கலச் செறுக்கும் வேலா னப்பருவ காலம் வையகி
யுடம்பொடு மழிவிலாத வுப்பாகதி யெய்தினானே (௧௫)

பொருப்பினா கன்னி சாபம் பொருந்தலாற் புனலாறுசி
மருந்தனார் கீர்த்தி புனைவார் தந்தை மணிக்கிம்பன்
விரைத்துணர்த் தழீஇயோனோர் வெளிவெற்படைந்தான் பின்ன
ரொருத்திப் பாகனை வழிபட் டியாகதி யெய்தினானே (௧௬)

உக்கிரன் வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௧௬௯

உக்கிரன் வழிபடு சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

(சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் புன்னைவனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர்) என்று சூதமுனிவர் கூற நைமிசாரணிய முனிவர் அவரைத் துதித்து, "அவ்வெம்பெருமான் பின்னர் வெளிப்பட்டிருந்த சரித்திரஞ் சொல்லியருளுக" என்று கேட்க மனமுருகி மகிழ்ந்து சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர் —

"பொதியமலையிற் சந்தனக்கட்டைகளையும் வயிரங்களையும் வாரிக்கொண்டு செல்லும் தாமிரபருணி நதிக்கரையிலிருக்கிற

மனோஹரிவ விளங்கும் மலைபோலும் வலிய தோள்களையுடைய பாண்டியன் வேப்பமாலையைத் தரித்துத் தன் புயவலியால் எட்டுத் திக்குகளையும் காக்கும் அரசன், தன்னுடைய புயங்களுடன் பகைத்து நின்ற மகமேருமலையைச் செண்டாலடித்து, அதிலே தன்னுடைய மீனக்கொடியைப் பொறித்தவன், சோழனுடைய புலிக்கொடியைக் காட்டிலே துரத்தியவன், சேரனுடைய விற்கொடியைப் புறத்துத் தள்ளினவன், தேவருலகு மேழு பிறவியிருந்தாலொத்த கொற்கை நகரத்துக் கதிபதி, கன்னியாகுமரித் துறையையுடையவன், யுத்தகளத்திலெதிர்த்த பகைவர் மார்பைப் பிளந்து, இரத்த முதலியவற்றையுண்டு பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தையுடையவன், நிலவுலகிலுள்ள அரசர்களுடைய கிரீடங்களிலே உரோஞ்சும் வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடையவன், இளமபெண்களுடைய கொங்கைகளாகிய கொம்புகளைப் பொருது கலக்கலால் அரும்புவிரிந்து பசிய தேனொழுகும் பூமாலை புனைந்தவன், முதிராத இந்திரபாணிய சொற்களைப் பயிலு நாவினாலே யாராய்ந்து தமிழைக் கொள்ளைகொண்டொன்று மதுரைமாநகரத்தையுடையவன், பூலோகத்தரசர் மகுடத்தினை நழுவபிருந்த தன பாதங்களால் கடக்கிறவாறு செய்தவன், மேகத்தைத் தளையிட்டவன் தேவேந்திரனது பிரகாசம்பொருந்திய பொற்கிரீடத்தை வளையெறிந்து பொடியாக்கினவன், தாமரைத் தடாகங்களின் துறைதோறும் வாளைமீன்கள் எழுந்து துள்ளிக் கமுகமரத்தினுச்சியிலே தாவும் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைவன், கடுத்ததியை முறிக்கின்ற கோபத்தையும் மதத்தையும் பொருந்திய யானைகளையுடைய தன்னுடன் யுத்தஞ்செய்ய மாட்டாமற் பயந்து நாங்கள் பெண்களென்று சொல்லி, அவர்கள் கைகளிலே * பந்தும் பாவையுங் கொடுத்து (அவரைப் பேடிகளாக்கி) சந்திரவட்டக்குடைநீழலில், உலகத்தை இரக்ஷிக்கும் உக்கிரனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயருடையவன்,

இவன் வண்கோ முழுக்கி மொய்ப்பத் தென்றற்காற்று வீசும மலர்கள் விரிந்த தடம்பவனத்தில் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க

* பந்தும் பாவையுங் கொடுத்தல் பண்டைக்காலத்தார் வழக்கு. அஃதாவது — தோற்ற பகைவர் வயவருக்கு இவ்வாறு கையிற் பந்தும் பாவையுங் கொடுத்து விளையாடச் சொல்லிப் பகைத்து விட்டுவிடுதல். இதற்கு ... பந்தும் பாவையும் ... வாய்ப்பிடிக்க ... (திருவிளையாடற் புராணத்தில் "... பந்தும் பாவையுங் ... ") என்பதனாலுமறிக.

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INST. MA

க. மதுரைமாநகரத்தில் வாழுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருவடித் தாமரைகளைத் தினந்தோறும் பேணுந் தன்மையுள்ள உக்கிரபாண்டியன் ஒருநாள் நவரத்தின கிரீடந்தரித்து இரத்தினக்குண்டலங்கள் ஒளிவீசவும், பெரிய பூமண்டலத்தில் விளையாத மாணிக்கங்கள் பதித்த வாகுவலயம் பிரகாசிக்கவும், முத்தாரமுஞ் சந்தனமும் பொலிவு பெற்ற மார்பிலே தேவேந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட இரத்தினப்பதக்கத்தைத் தரித்து வீரக்கழலணிந்து, கடல்சூழ்ந்த இடத்திற் பகைவர் மலைபோன்ற மார்பைப் பிளந்த பிளப்பால் (அப்பிளப்பில்) வந்து மொய்க்கும் வண்டுகளை விரட்டிப், போர்செய்யும் வலிய யமனும் பயப்படக் காலாக்கினிபோற் கோபித்து முழங்கும் எழுமுகில்போன்ற பட்டத்தியானைமேலேறி உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மகாமேருமலையில் எழுதப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மீனக்கொடி புயர்ந்து விளங்கவும், குளிர்ந்த சாமரங்கள் இருபுறமும் எழுந்து வீசவும், இடமகன்ற பூமியைத்தன் கிரணத்தாலே காக்குஞ் சந்திரவட்டக்குடை நிழலைச் செய்யவும், ஆகாயமுந் திசைகளுங் கேட்கும்படி பிளந்த வாயையுடைய வெற்றிச்சங்கு முழங்கவும், ஆலிகொண்ட மேகங்கள் ஒலித்தாற்போல மணிகளை, முழவம் என்னும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், பூலோகத்திற் சஞ்சரிக்கமாட்டாமல் நம்மேல் யுத்தத்துக்கு வந்தனவோவென்று சூரியன் குதிரைகள் பயந்துபோக ஆகாயத்திலே தாவுங் குதிரைகள் சூழ்ந்துவரவும், விரிந்த சிறகுகளை யறுத்து வென்ற பழம்பகையைக் கெடுக்க விரும்பி, வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன் இரதமிட்ட பொடிபட வினையெறிந்த வெற்றியை யுகமிரண்டதிலேகண்டு பெரிய மலைகளெல்லாம் வந்தனபோல அருஞ்சரமையுடைய யானைகள் நடந்துவரவும், கிரணக்கூட்டத்தைவீசுஞ் சூரியனுடைய தேரில் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைகளின் கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போல மேகங்களைக் கிழித்துச்சென்று பிரகாசஞ்செய்யும் மணிகள் பதித்த கொடிகளையுடையவும், தலையலங்காரத்தையுடைய தேர்கள் சூழ்ந்துவரவும், யுத்தக் கட்டிலக்கிடந்து உயர்ந்து பருத்த புயங்களையுடையராய் முழங்கும்படி வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவராய வெற்றிமாலையணிந்தவராய ஆண்சிங்கம்போன்ற காலாட்கள் (சுத்தவீரர்) சூழ்ந்துவரவும், இந்திரமலையைச்சுற்றிய பச்சை மரகதவல்லிக்கொடிபோலும் மீனாட்சியம்மையைப் பிரியாத சோமசுந்தரக் கடவுளைத் துதிக்கும்பொருட்டு மதுரைமாநகரத்தை நீங்கிப் புறப்பட்டான்

இங்ஙனம் புறப்பட்டுப் புன்னைவனத்தையும் வேலாயுதத்தை யேந்திய உக்கிரபாண்டியன் புதிய வர்சனையைச் செய்யும் புன்னை வனத்தின் பக்கத்தில் வந்த இடத்தில் பட்டத்தியானை கொம்பினாலே குத்தி மண்குழிப்பறியக் கீழே வீழ்ந்தது, அதுகண்டு உக்கிர னிதுபாதுகாரணமென்று நினைக்கும்போது உமாதேவி சாபத்தினாலே புலையனாகிய மணிக்கிரீபனென்பவன் அவன் முன் னேவந்து வணங்கிநிற்ப, அரசன் அவனைப்பார்த்து நீயாரென்று வினவினன் மணிக்கிரீபன் "அடியேன்புலையன் என்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவான் "மகாராஜாவே இவ்விடத்திலேயொரு புன்னைவனமிருக்கிறது அதிலே ஆகாயத்தையளாவி வளர்ந்தபுற்று ஒன்றுள்ளது, அதை வெட்டினேன் வெட்டப்பட்டு ஒருபாம்பு வாலற்றுவெளியே தோன்றிற்று, அதன் வலிமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? அந்தப்பாம்பு கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபிரானுடையதாக இருக்கவேண்டும்" என்றனன் உடனே அரசன் "அந்த இடத்தைக் காட்டுக" என்று வாளாயுதத்தையேந்திய வீரர் சூழ மணிக்கிரீபனுடன் போய்ப்புன்னைவனத்தின் சோலை நிழலில் விளங்கிய அந்த புற்றின் பக்கத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கண்டு பெரியமகிழ்ச்சியடைந்து பெருக்கெடுப்பவந்து ஒளிபொருந்தியசாத்திரத்தினாலே தோண்டப்பட்ட நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்தற்கு நினைத்தபோது, அவ்வரசன் கேட்கும்படி ஆகாயத்திலேயொரு தெய்வவாக்குண்டாய் "அரசனே தூய மலர்களாலருச்சித்துப் பூசைசெய்ய மதுராநகரத் தாருக்கு நீ நினைத்தாற்போலச் செல்லும் வருத்தத்தைப் பார்த்து மீனாட்சி யம்மையுடன் திருவாலவாயாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோம சுந்தரக்கடவுள் இவ்விடத்தில் சிவலிங்கமாகியிருக்கின்றார் அரச னே! உமாதேவியாரும் சங்கபதுமரிருவரும் பூருவகாலத்தில் அனே கநாள் அருந்தவஞ்செய்ததனாலே சங்கரநாராயண வுருவத்தைச் சிவ பிரான் காட்டியருளிய தலமும் இதுவே தென்றற்காற்றுக் சஞ்சரிக் கும் பிருந்தவனமாகையாற் புன்னைவனமென்று சொல்லுவர் இந்தவனத் திலே தக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானை விதிப்படி பூசைசெய்" யென்று கூறியது.

அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அரசன் நாகசுனையிலே தீர்த்த மாடிப் பொதிய மல்லிச்சந்தனமும் அன்றலர்ந்த மலர்களுங்கொண் டு மேற்கூறிய சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசைசெய்து மகிழ்ச்சி மிகுந் து சிற்பசாத்திரத்திற் றேர்ந்த தச்சர்களை வரவழைத்துப் புன்

லையங்காடெல்லாங் கடுங்காரிம நாணமடையக் காலுல்பொருந்திய நாட்டாக்கச் செய்து, ஆகாயத்தையூடுருவிச்செல்லு மழகிய திருமதில்களும் சிறுண்ட மேகங்கள் வந்துபடியு மண்டபங்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய கோபுரமும் விளங்கித் தோன்றச் சிவாலயங்கட்டுவித்து, ஒள்ளிய கிரந்தங்கிய பரியபொன்னாலாகிய சக்கரங்களின் கிரணம் வியாபித்துப் பிரகாசித்தலாலே (ஆரதகிலெ சென்றும்) கண்ணுக்குப் புலப்படுத் திணையிய தோ அழகாகச்செய்து சித்திரைமாதத்தில் தேவரும் வணங்கத் திருவிழாவு நடாத்தி, அதன்மேல் விட்டதங்கிய சங்கபத்மா முதலிய சாபங்கள் நண்ங்கப்பெருமை நிருந்த *கூழையென்னும் புன்னைவனத்திலே தங்கும அசிகிலிங்கப் பெருமானைத் தினந்தோறும் வந்துபூசித்து அளவற்ற காலமிருந்து தேகத்துடனேயுயர்ந்த மோக்ஷத்தை யடைந்தனன் பார்வதிதேவி சாபத்தாற் புலியுருவெய்ப் புன்னைவனத்தில் வசித்திருந்த மணிக்கிரீபனுங் கபிலாசபதவி யடைந்தனன் அதன்பின் தக்கணையென்பவள் அவ்விடத்தில் வசித்து உயர்ந்த மோக்ஷமடைந்தனள்."

ஒன்பதாவது
தக்கணைதவம்புரிசருக்கம்.

என்னாலு முனிவ ரெல்லா மீறிலா வுவகை பூத்து
முனிவ னான முழுதுணர் தோற்ற முனிவனை விரும்பி நோக்கி
யண்ணலே விடு பெற்ற தக்கணை யுற்றவா றென்னத
தொன்னெறிப் புண்ணியந்தருந்தன் சொல்லதுன்னாரொட்கிருனே

வேறு

மதுகுறுந் திவலை பருகுவான் விழுந்து மழலையஞ் சுரும்பராட்டப்பரப், பொதியவிழ் கமலப் பொய்கைசூழ் பிரமபுரத்தினின் முடிவிலா வேத, விதியினில் விண்டு சருபனென் றுளனோ வேதிய னக்கினி றனக்குத், தசைமலர்க் கூந்தற் றக்கணை யென்றோர் தனையையுண் டனனென்றே தருவான் (௧)

(* கூழை இப்பெயர் மணிக்கிரீபனால் வைக்கப்பட்ட புன்னைவனம் அதன்மேல் மருவிக்கும் புறத்தே ... புன்னைவனத்துக்கு விரது, பனை அதிர் நுந்தூர் ...)

புகழ்ந் தனேயார் வடிவுங்கெட்டு நெறியிற் புட்கரச் சின்ம
மென்ன வேறு, மெய்த்தவர் மறையோர் விருப்புறப் புத்தாவ
ன விரும்புறு காசிராட்கும், ஏகிய யேகி பெய்பவனா
று டந்தக்க னடியிணை தொழுது, மெத்தகவே திஞறு வந்
கொள வேரென வினைக்கென வினைத்தன வனவே (௩)

சொகலறு மந்த மன்றுவன நராத்த னாவாபதி
செர்ணடைய கனிலாப், புரிலேசினை முறையாற புதல்வியை
வேத முறையினிற் கடிமணம் புணர்வித், கலவிப கமலை
காரிதன நாகலோக நருபெற்ற புகலாரின் மையின், விசை
லறம்புரிதி பென்றவன் றுசைத்தன னிலவிடை யிருக்கினவ
னறகான (௪)

அங்கவன் மகிழ்கூர தங்களும் மேனி மன்னவனக்கு நா
புதல்வ வராகத், திகழ்சொன்ன திருந்த மாண்டவன் சொ
னறு செப்பதும் பிருங்கலைக் கோர்கள், பொங்குவெம் மூலை
யா ளினமையிற லைசாடிய பெருநதுறைக் கடிமணம் புணர்ந்த,
சொங்கலர் தாரோ னிளமையில் விறகலே கூறெனக் கூறவா
னாருகன் (௫)

முறைபிறப் பகன்ற நகரி லேந்தைகள் முகிழ்முலைக் கக
கினை பெண்பாலு, சொற்புகை கனிந்த குருமாற றனது குடி
யிட்டது மொழிக் கனிவியக், கற்புடை மனைபால் காதல
கூர்ந் திருப்பக் கனிகையாப் புணர்ந்தி வினையாற், பொ
பினிற பொலிந்த பெண்மிழப் படைந்து *நகைமையா
பொருந்தினா னவே 1 (௬)

வானவ னொருவா றேனிழுந் தீனுமுயலுருக் காதுப
பாயப்பவு மாயத னேவ லுயிர்செகுத் திடலுந் தேவிபாற்
துறந்தகசா பதகர்று, கானுலா மவனற சந்திய கிரகதி
கதிரின வனமூலைக் கயறகட, டைனா கொலிக சூழைனவி
யோ டினபங் திளைத்திடு காலையி லிறந்தான (௭)

* கைமை - காயகனிறகக மகளிர்ழந்தல

கைமையுற றுருகூர் தக்கனை, தடங்கண் கனூழந்தனள்
புலம்புறு காலை, மெய்மையுறு றெரிந்த காலப மெனனுறும்
விழுந்கவ னவயின மேவி, யிமைமபே யாறு லெழுபிறப
படைபுல கைகமேரீ யிரங்கவெலா மேறக, மமமாகேய கவிர
து புணணிய ரதிக னரமோன மாகனொடு போனூர (௮)

தெளிபுன னதிகள பறபல தோயநதுந தெளிநதில
ருளமா தனிறை, றரிபுலி றவபூஞ சநதனச சாரற றட
வரைக குறமுனி புரளவ, சனிகொள வுறைபுந தெனநிசை
யெழுநது கடிமலா முருகுகொப பனிநது, மனிமால புனலே
வதைதினி லடைநதா னகனறது மாதகமுக களைமேற (௯)

மனவிந் னக,நறந தா மமயா னிர மனிமிடற றிறை
வனவாழ பதியி, னிாமலா புரனை வாநதினுட கினைமொ
ன றிலமேகன மெனனனிபா னரவச, சனை பினிா படிநது வற
கலை புமிதததுா மெனன னிறறனி துவைசு, விளை மிருள
கடிபுமஞ செழுநதனா நதுமெயக தவமபுரிந தனனமனமே...

மறறவா கனனிா மழுவனா ரோாநதி மதிநதன மன
னுமோா மிறபமி, னுறறமேதா குழுவி யாகமற றேழாம
மிறபமினி லேவெழு புதலவா, பெறறமி னிவகு வநதுயா
னோவிய மிறகுலகன றைடுமின ஆருனா, சொறறு
லை தேசா வவபழி யசுலை மு தமைசின வெனிதழ டைவாள

எனனனு முனிவா ருதகா சோதகி யிறிவா ளாமுழு
துனைாதகோாய, மினனென றடைநது துனைவிடைக கனிவாய
மெலவிய வீருநதாம புநதுக, நுனவிய பாவத தீநதிய கா
கிக தொடாநதுத கூறுமா மெனனை, கனனிகுறிலலாச சூக
டா முனிவ னதநிறுநுா சாறுநனா கடைமநதனன. (௧௨)

முதநதிமை விளைநதல் கருமமே யொறு மு முதனா
ரூமமே யெனறு, மிகுநத முலக முளைாககுமற றனமுளிய
நடைவல விளைமிறுற மெனிபுநு, சிநதமல தனுள ஞோமமைந

தெய்வதச் செல்வர் முத்திகந் திடுமென, றுபதேசத்தார வுடை
பொருளைப்பரர் செவ்வண்ணி லுண்மைத்தாற் றெளிவுற றங்கதே (௧௩)

கருநெறி பயின்ற குழுவினோர்க் குள்ளங் கனிவுறு காத
லாற் சேவல், புரிவதே வித்தக் கருமமாந் தனைப் புரிந்திடப்
பெறாவிலா ளதனால், வரிபதேசா வீடு பெறுவதற் குரிய னல்ல
னாயழுந்தினன் பின்னரப், பிரசாதனா மலர்ப்பூம் புண்ணியம்
பொருமபாச சோதலா துயர்கதி பெறுவான் (௧௪)

என்றலு முனிவ ராகலர் பெற்ற வண்ணவீ யிசைத்
திடுவென நியப்ப, நன்றெனச் சூத னருந்தவத் தோர்க ளனைத்
மூகரோகருப் பிறவி, பொன்றிலா குழவியாகமற் றே
றுமம் பிறப்பினி லோரெழு புதல்வர், மனறவ குழவர் வீர
றுபாப் புன்னை வனத்திலந் தடைந்தனன் மன்னோ (௧௫)

அந்தண னீசர் குரைகழல் வணங்கி மாதவம் புரிந்தன்
னிருப்ப, விந்துவார் சடிலத் திறையவன் வெளிப்பட் டென்
கொள் வேண்டிய தென்னத், தந்திட வேண்டு மீனனுத்தால்
துலக மென்றனன் றந்தா னென்னனச், சிந்தரி னேடுக்கட் டே
மொழி மடவாள் சேய்பார் கபிலனென் றடைந்தான் (௧௬)

தக்கணை தவப்புரி சருக்க முற்றிற்று

ஆக செய்யுள்-௬௮௬

தக்கணைதவப்புரி சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சூதருக்கு வந்த முனிவர்கலாரும் மகிழ்ச்சியடைந்து பஞ்ச சாத்திரக்க ளல்லாவற்றையுந் தேர்ந்த சூதமுனிவரைப் பார்த்து "மேலே சொல்லிய தக்கணை யென்பவன் மோக்ஷமடைந்த தன்மையைச் சொல்லியருளுக" என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றனர்:—

“ஐயனே கேளும் தேனுண்ணும்பொருட்டுக் கைக்கள் பசிக்கெல்ல இதழுவிரியுக் தாமரைத்தடாகஞ் சூழ்ந்த பிரம்புரத்தில் அளவிலவர் த வேதவிதிப்படி நடக்கினற் விணசேருமென்னும் பிராமண னொருவனிருந்தான், அவனுக்குத் தக்கனையென்னும் ஒருபுத்திரி தேவப்பெண்ணென்று சொல்லத்தக்கவளா யிருந்தனள்; புதிய தேவர்மீர்தம் பெண்டீர் அழகுடைய அவளை விசாரித்தறிந்து மன முருகிப் புஷ்கரசர்மனென்னும் பிராமணன புத்திரனுகிய சத்தி யகீர்த்தி யென்பவன், தன்னுடைய பதியாகிய காசிக்ஷேத்திரத் தைவிட்டு நீங்கிப் பிரம்புரத்தில் வந்து விணசேருமனை பார்த்துக்கே வணங்கினும்; அவன் இவனை நோக்கி “நீரெவ்விடத்திலிருந்து வந் தீர்? உம்முடைய பெயர் யாது” என்று கேட்கச் சத்தியகீர்த்தியும் வந்தவற்றைத்தெரிந்து கூறினன் அவ்வயினைத்தறகு கேட்டு, அவ னுக்கு விணசேருமன் தன்புதல்வியாகிய தக்கனையை வேதசாஸ் திரவிதிப்படி விவாகஞ் செய்வித்துத் தனக்குப் புத்திரனில்லாமை யால் “இங்கேயிருந்து இல்லறஞ் செய்வீராக” என்று சொல்லியிருந்தி னவ்வாறு சின்னாட்சென்றபின இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கினன

அதன்மேல் தக்கனையுடன புதிய போகங்களைச் சத்தியகீர்த் தி பொருந்தாகா மனுபவித்துப் பின்னர் உயிர்துறந்தனன்” என் றுசொல்லிய சூதமுனிவரை மற்றைரிருஷிகள் நோக்கித் தக்க னை யிளமைப்பருவத்திலே விதவையாகும்படி அவள் நாயகனுகிய சத்தியகீர்த்தி யிறந்ததற்குக் காரணமென்ன” வென்றுகேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்:

பூர்வ ஜன்மத்திலே தக்கனையென்பவள் கீர்த்தியன்னட்க்க வி த்தவமுள்ள விதுவர் வக இருந்து தன்னுடைய கற்புடைமையை விட் காமத்தால் வருந்தி விருப்பக் கனிக்கையன்ர கணவனுக்கொ துருந்த நினைவினைலே பெண் சயமெடுத்து வாலிபத்திலே வித வையாயினள் வினனுலகத்திலன்ற தேவரொருவன் நன்மனைவி யுடன் தானும் மூப்புருஙகொண்டு காமம் அனுபவித்திருக்கிற போது மாமிசத்தை விரும்பி அத்தேவனுமினாக கொலைசெய்த லும் அத்தேவன் இவ்விட்ட சாபத்தினாலே சத்தியகீர்த்தி தக்கனையோடு கொஞ்சகாலம் போகமநுபவித்து ரத்தம் வீணய் யிலே இறந்துவிட்டனன் விதவையாகியிருந்த தக்கனை யழுது புலம்பு காலத்தில் உணவுமதாலுண்ணாத காலபமுனிவர் அவளி

டுத்துக்குவந்து "வேதனையுற்றிய மாதே இந்தப்பிறப்பு முடமன்று
இன்னும் ஏழுபிறப்பு அடைவாய் இதற்கு வருத்தமடையாதே"
யென்று சொல்லிச் சென்றனர்.

அதன்பின் தக்கன்மயக்கம் நீங்கிப் புண்ணியதீர்த்தங்களாடு
ம்பொருட்டுச் சென்று அநேக நதிகளிலே தீர்த்தமாடியும் மனந்தெளியாத
வனாய் அகத்தியமுனிவர் மனமகிழும் பொதிகைமலைச் சாரின்
தென்றிசையிலிருக்கும் புன்னைவனத்தையடைந்தனன், அப்பொழு
தே மனத்தின்றுன்பம் நீங்கியது தன் மனத்திருளைப் போக்கிய
காரணத்தால் இந்தப் புன்னைவனத்துக்கு நிகரொன்றுமில்லையென்
று நினைத்து நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து மரவுரியுடுத்து விபூ
திதரித்துப் பஞ்சாக்ஷர செபஞ்செய்து தவஞ்செய்திருந்தனன், அவ
னுடைய சாபத்தின் கடைநாள் எழுந்தருளி "தக்கனே
நீயினி யெவ்வெவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைபெற்று ஏழா
வது பிறப்பி லேழு புத்திரரைப் பெற்றபின் இவ்விடத்துக்குவந்து
உயர்ந்த கயிலாசபதவி யடைவாய்" யென்றருளிச் செய்தனர் அது
கேட்டு அவ்விடத்தை விட்டுத் தக்கனுயிர் துறந்தனர்" என
சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய முனிவர் 'தக்கனே யரிய தவத்தைச்
செய்தும் பாவம் நீங்காமலவனைத் தொடர்ந்த காரணஞ் சொல்லிய
ருளுக' என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்.

'முத்தியைத்தருவது கருமமென்றும் ஞானமென்றுங் கூறுவ
ர், அப்படியன்று சற்கருமத்தால் மனத்தெளிவுண்டாகும் அத்தெ
ளிவினால் ஞானங்கிடைக்கும் அந்த ஞானம் மோக்ஷத்தைக் கொடு
க்கும் உண்மையாகிய சாத்திரக் கருத்துமிதுவே கற்புடைப் பெ
ண்களாகிய நங்கள் கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதுவே சற்கருமம்
அந்தக் கருமத்தைச் செய்யாதவளாதலினாலே தக்கன் மோக்ஷம்
பெறுதற்குரிய னல்லனாகி வருந்தினவனாய் மேலே கூறிய ஏழாவ
து பிறப்பிலே யேழு புத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னர் புன்னைவன
த்தையடைந்து சங்கரேசர் திருவடிகளை வணங்கித் தவஞ்செய்து
கொண்டிருந்து அவ்வெம்பெருமான் திருவருளாலே திருக்கயிலாச
பதவி யடைந்தனன்.

பத்தாவது.

வீரசேனன்பிணிதீர்ந்தசருக்கம்.

என்ன முனிவர் மகிழ்ந்துகேட் டினையவா வினவுற் றப்பாற்
பிரசமும் புனைந்த வண்டு வீற்றினமும் புகல்வா பெரிய
மாதவத்தோர் சொன்ன தன்மை மனங்கொண்டு சூதமா
கேள்விச் சூதமுனி பின்னி னருள்செறு கடியிலேவல வேந்
தன கதையொன் றுரைசெய்வான் (க)

வெண்டிரை துயிற்றுந் தீராமுதத்தம் விளங்கு மரகதத்
தரவணைமேல் வண்ணங் கரிய முகில்காட்ட வாயு முகமும்
கருணைபொழி கண்ணுங் கமல மலர்காட்டு கண்ணன் றுயி
லுறு காவேரித் தண்ணந் துறைவன் புனலுடன் றமிழ்கே
ழு நாட்டைக் காவலனே (உ)

ஒளிரும் வடிவாள் விதிர்த்திடும்போ ரூழ்க்கு மருவா
ருரம்போழ்ந்து குளிரும் பரணித் திரைவிப்பக் குருதிப்
பெருக்கா றெடுத்தோட்டப் பிளிறு முரசக் குறைப்பணைக் கைப்
பிறைவெண் கோட்டுப் பாவடிய களிறு தொலைத்து மூவெ
யிலொழுங் கனிந்த மெறிந்த கதிர்வேலான் (ங)

திரைசெய் கடற்பார் பொதுநீக்கித் திகட்ட களிக்க
தணிவிற்றுறு மாசாக் கரசன் மனுநூனெறியி னடலேவலக
னாங்கா குனரசெய் வரிவண்டொருகோடி கொழுந்து நாவு
கூடன்னுலும் விரைசெ யலங்கற் றடமார்பன் வீரசே
னனுமவேந்தன் (ச)

அமரேவ டெழுந்த திணிகட்கோ ளப்ப ரொரு
ளரையிருளிற் றபிய ஞாலமெழுந்தாங் கார்தன்மை தெருவ
காலைபிறு புமிய பின்னி யதிர்ந்துகமழ் குலவான் பொழிப
வித்தாவித்திர வுமிழ்ந்து கைவேலவன் மறைபோ னொருவன்
மனைவாய்ச் சென்றடைந்தான் (ரு)

வேட்டு முத்தி நெறியினர்க்கு மெய்ஞ்ஞான மணற்போன்
றென்புலத்தோரத் கூட்டக் கொணர்ந்த திகழ்களிவாய் யுடற்று

பரியாற் றருமென்னக், கேட்ட பொழுதின் வேந்தனெக
கிளர்ந்த வுரையா லறிந்ததலத், தோடு மலர்த்தா ரடல்
வேந்தன் றயக்கத்தக *கோயில் சென்றடைந்தான் (௬)

சடாவேற் கானை வலக்கொண்டு தொழுது நெஞ்சார் தனை
யொன்று, வடமீன் புகழு மருங்கறபின் மதானை நோக்கின
மணிமுறுவற, படவா ளரவப் பைத்தலைய பரவை யல்குற
பணைமென்றோட, கொடிநேர் மருங்கி னவனநேறி குறித்
தோர் மாற்றங் கூறுவார் (௭)

மன்னர் மகுட நிரைபுழுது வயங்கு கழற்கா லகனுலகா,
வென்னை களங்க முற்றனைகொ லெழுதா மறையி னுறை
போய, பொன்னங் கமலத் தாமரைபா பொருளை யெண்ணி
கொல பிழைபுரியா, மின்னி னதுவேல வேந்தர் தமை வெது
ணடு கொலைசெய் தனைகொலலோ (௮)

அருளபாரந் திருக்குங் கொலகுடிக ளலமுற நிரங்க
வாரிவிருப, பொருளைவேட டனைகொல புராணங்களில் பொ
ழுது பொயமமை யிதுவென்ன, மருளா விகழ்நது கூறினை
கொல் மதிசேர் சடையா னடிபரவு, மிருடா மனத்தா
தமக்கினன விழைத்தி கொல்லோ வெனபபுகன்றார் (௯)

மருவா ரலங்கற் றடமாரபன மடந்தை மதிவாண் முக
நோக்கி, நிரைவால வளைக்கை யணங்கனையாய் நெருங் கிரவு
மறைநெறியா, பொருநான மறையோன றனபுலகதோரக
கூட்டமதொனறநத நிங்களிடைத், கருவா யென்ன வெழுந
கபசி தணிப்பான வாங்கி யருந்தினனால் (௧௦)

மனைகா த்திப்ப பூந்தொடைய மாலை மதிய மணிசூடும
பணையார் மரவு முடிந்தசடைய பரமன முதலா கடவுளாக
குணவா மதனை யறிந்திருந்து முனைட வந்தெ னுளருகிக
தகவா வுடலாக்குற்றேன் றவிர்க்குந்திறனுங் காணேனால்

கறைசேர் மிடற்றுன் கடவுள் கொண்டு முந்தி மலாக
கடவுள, மறையோ ரிவாதம பொருளாகவாரந்து தயங்க

* கோயில் - அரண்மனை,

வஞ்ச ரொருநூறு, பிறவி வினைவான ஞமலிபாயப் பிறந்த
பின்னர் காகத்தி, லுறுபடா ரென்ன வருந்துமைந்தர் தேனு
டாத தாளை விறல்வேய்ந்தே (கஉ)

தேவி கோர மனக்கினைந்த தெருளுறுங் கனிவென செய
றுமெனக, காவி ரெழிக்கண் ணீர்வாரக் கலங்கி யயர்வாக
தனளிருப்ப, வாயும் பரிமான தேர்க கினனி வருக வென்று
திருவமைச்சாக, கூவி புறந பிணிதீர்ப்பான குறிப்பி னவ
ரோ டாய்ந்தனளால் (கங)

ஆய்ந்து ... கோமானென்ன றனையும் புதல்வன
றனையருளாற, பாந்தண் முடிமேற கிடந்தகடற பரவை யுல
கம் பரிந்திடுமென்ப, பூந்தண் மாலை முடியிலைசெய புலவு கம
ழுவ கூரிலைவேல், வேந்த னுற்ற வுண்மதத்தை தீர்ப்பா னென்னி
யெழுந்தனனால் (கச)

செய்வா ரொழுக மழுறதின் கொடியோன றலைக்கண
பமபணிதது, வெவ்வாய வடிவேற றிறலினளி மீட்டும் விரி
பூந் துளவாழகை, பெய்வான முகிலேபோன மணிமேனி யுமிற
மூக தானைகக கமலமலர், கைவா யாளிற ருயிலகினற
வாந்த புரத்தெசன றடைந்தானால் (கரு)

மீதக்கு புனிந் தீரபடிந்த விரைசேர் பஞ்சமெபாற றுணா
றாளி, வாங்கு கடலசூழ மண்ணளந்த மாய னடி கதா மறை
யினறனுசி, யாங்குத் தனதுன மந்தரோ புகலா மையினுன
மீளினறுன, தேறகொ ளரும்பு கடிமுத்திற றிகழும
பானை வணங்கோந்தான் (கசு)

வாரந்து பஞ்சதே னுறறிருநது வழிபு துறந்தண மலர
வலந்தி, வீரந்த பனிகளிற மெரிகின்ற மெய்தீரச கனைப
விளைடமுழகு, யூரந்த விடதா விருணடமிட றணணல
வடிதா மறையினறனுசித, தோறந்த தோளின கிவசனம
துறையும் பிலஞ்சென றடைந்தான் (கஎ)

---

* பிறழ் - விளங்க

கஅ எய்துதா திருப்புயான முறைநெகிழவ வினைத்தாரூ கமல
மடந்தைபதி, யமைந்தோய புனைவனத்தியுலப்பு வருந்தமொழிமா
ழிய வேண்டுமெனப், பெய்யதீர கேளிந்த துறைபோய வந்த
ஞான புலவுசுமழு, செய்தோய வடிவே லகளாகக னெஞ்சக
களிப்ப வுரைசெய்தான (கஅ)

உரைத்த வேடு முள்ளுருகி யுடலுஞ் சிலிர்த்த திற
லாழி, தரித்தோன றலைமுன வழிபட்டுத் தவத்தாற றுறைந்
து மூவெயிலன, றெரித்தோராக கனபுற றஞ்செழுத்தி
ரியல்பு மாற்றி னிருமா, விரித்து நவில வேண்டுமென
மெய்யநான மறையோ னுரைசெய்தான (க௯)

தேறு புனலவார சடைக்கரந்த தேவ னைந்து மஞ்செழுத்
தின, வீறு தெரிந்து நாறுண்டு விரித்து மொழித்தற கரிதா
மா, ஞான கமலத் தவனமுதலோ ரினைனு மறியார நானறி
கனு, கூறுந் தனமை யுடையேன கொல குவவுத் திணிதோட
கோவேகே (௨0)

இன்ன தாய வஞ்செழுத்தின றனமை கனைமா பித்தல
கதிற, றென்னன பொருப்பின வீற்றிருக்குந் தென்னு தமி
ழ்மா முனிவாக்கு, முன்னம பகாந்தான புரிசடையோன
முனியுந் திகைத் தொற்றுமவந்து, பொன்னங் துணைத்தா ளிறை
வனடி போற்றி வழிபட்டேகுவனால (௨க)

பரிதி வெயிலாற பாயிருளபோம பானமை யெனனப
புனைபேரன, புரியும வினைவல விருளெல்லாம புறந்தக திரிய
வாருகத்தினைத, தெரியுந் தமிழமா முனியெனக்குத தெரிய
வுரைத்தான றிறலவேந்தே, யரிய தவமா றினனினக்கின
றெத்து லறையப பட்டதால (௨௨)

கறவைப் பாலைக் கடற்றாயினும கனையென முதலாக
கடவுளரு, ணறுந்தனை சொனமறை மாலைபுனை நம்பன றிருந்த
த்துகைமையா, லறிந்தோர பரவு மந்திரக்க ளனைத்தி னுளளு

THE K[illegible] SASTRI RESEARCH [illegible] MADRAS

மஞசெழுததே, சிறநத நீககு மெனனெனறருஞ செபபுந தெ
யவ சானமறையே (உ௩)

முருகு கமழும பஙகேறுற முகைவிணை டொழுகு
நறுஙகொனறை, யரவு புனையும புரிசடிலத தணணல திருவா
மஞசெழுததினை, வருணமானகுந தோறறினவான மககட
கதியின வருததிகதும, பாவநதகைய வஞசெழுததி ன பா
னமை யறியா விலஙகாமால (உ௪)

எணணின மறையின றெரிவாய வெழுததுந சறிபா
சிருதகடலசூழ, மணணி னடகருஞ சவமாகு மவனைக கா
ணின மறையோரா, விணணி னிருநாசீத தெழுஙகதிரை
வெயய கனலி தனைபபகைக, கணணிற காண வேணடு
மிழை காணு ம பதிதருவானே (உ௫)

அறததின வழியே யனலவெளவி யனைதது மாறறி
யொருநாற, பிறபபு மேலாம வேதியனாய பிறநதாரக கண
டிப பெறாவாகா, நறைபபூங கடுககைமாலைபுனை நமப னடிக
தா மறைககனபுரு, சிறபபி னுபாநத வஞசெழுததாந தெரி
யக கேடகுஞ சிநதையுமே (உ௬)

புலையனெனினுஞசெநநாவின புராவநாயமடபபோனுனு
மலாதாா வேணி யணணலெழுத தநசமறிநதான முனிவனு
மலாபூமகமலததொடைபுனையுமறையோனெனினுமறியாதா
னுவசிறபபிலபனமெனவேயுராககுமடவுணா மறையே

காசிபிரயா கைகாளத திகாஞசி கையி சாரணிய
முாசின மதிகாய முதுகுனறனு சிததாசசரிய மாறைககாடு
வீச தெனறு றவழுமலையனு குமப கோணம வேளாவா
மூசியரிக வொருகோடி மெயயகருவ கடமப வனததிலே

எனனும தலததி லைநதெழுதவத யிரைந தாணடு
நிஇனறபலன, புனனை வனததி னெருநாயமை பொருநதிய
புகலிற பெறலாமாற பனனும பழனை மறையவருஞ

பகரற் பாற்றோ வுளமுருகி, யன்ன வனத்தி லெழுந்தருளு
மமர்ந்து சிலவோ ருறைபேற (௨௯)

வழுத்துஞ் சகைய விநதலத்தின் மறைநூற் றுறை
போய குரவனுமை, யெழுந்தருளு கலைபாற் கேட்டறிந்தோ
ரியாண்டுஞ் சென்று தொழுதிடுமா, குழைக்கும் கடுக்கைப்
பொலிதுணருஞ் சூரிவேணி யுடைக் பசுங்கொழுந்தை,
சுழிக்கும் புனற்செஞ் சடாமௌலித் தொலைவிலா கயிலை
யடைவாரோ (௩௦)

மருச் சுவழு நறும்புன்னை வனத்தே ரிகழ்த தலத்தி
னவா, நுளுசும பொழுது மழவிடை மேற் றவாவா புமையி
னொடுகோனறி, நருசு பொருந்த மணிபிடற்று ரமப னவா
தரு செவிபிலெழுத, கருசும புகலவ ருயக்வாபே றனைப்பற
பாற்றோ வடவேவேலை (௩௧)

அலர்பூந் தினைய புன்னைவன மடைந்து மென்ன மனங்
குழைந்து, புலரி யெழுந்தோ ரடியிடுமும் புரிந்த வினைவல்
விருளகல, விலகு பசும்பொன் கொழுந்துமணி யெறிந்து
முழங்கு திரைக்கங்கை, மலிபூம் புனல்சூழ் வடகாசி வைகும்
பெரும்பே றடைவாரே (௩௨)

பிரிவின மழலை யரிபாந்து மிதிப்பக் கொாக்கு பிறங்கின
ரின, கனறு வழிபு நறும்புன்னைக் காவு சூழ்ந்த விருகலத்தி,
னுாளது குழைந்தோர் பிடியேனும் வழிபாக குதவி னெறி
வயிரத், கெளரு நறவர் திசைதிசைபாய செழும்பொற் கயிலை
சென்றடைவார் (௩௩)

என்ன மறைபோ ரியம்புதலும் பெறிசீக தரங்கக்
கருங்கடலனார், மன்னன வணங்கி யினியக்க முனிபின் வீறு
விரித்தெனக்குப், பன்ன வேண்டு மெனப்பகரப் பவரச
செவ்வாயப படாகிறைப, வன்ன முப்பாகத மனைநகிற்பல னினை
யோர்ன கூறத் தொடங்கினுரு (௩௪)

ஆறாறு கரித்தா மூவிலைவேலவ னாவுரைக்கினிமென றாற நந்தமரா, போற்றியருளவா பெம்மைக்கொண்ட பொன்னனை காலத்தாலொழுது, மாற்றற கரிய வெந்துயரி னக்கோரப் படையை மனத்துள்ளார், வேறாக கொடிமீ துயர்த்ததனி யிறைதனை முகிழா திருந்தனரல (௩௫)

சுழிக்குமரவமபுனறக்கைக்குடியபவள்சசடைமுதலவன
விழிக்குகமமலாககண்ணீர்விழுந்தத்லத்தின்னிடைநின்று
தழைத்தத நுண்ணியணிபானதன்மையபான்மறுமுகத்தினை
வழுத்தறகரிய பதகமணிபெண்ணுறுகடலசூழ்வையகமே (௩௬)

போற்றகரியவெண்ணிறத்தபொன்னனைமெய்த்தகளிநிறமுந
தோற்றத் திகழவ் சுருதிறக்க வாய அச்சுவர் தருமணிகா
சாற்று மறையோர் முதலான சாதி நான்கு மாமெனபா
கூற்ற மடாந்து கொல்லபுரிபுலி குருதி காலுங்கூர்வேலோய ()

ஒற்றை முகத்த மணிபணிபி னுடனாழ் வினைக்கார் றேறு றறுமயிர், செற்ற பாவந் திருமுக மிரண்டிற சிறந்த மணி யணிபி, னற்ற தாகும பசுவினுயி ரட்ட வினைமும் முகத்த மணி, முற்ற வணியின மகளிருயிர் முடித்த பாவந் தொலை நதிடு மால (௩௮)

பொருந்தி நானகு முகத்தமணி பூணி னுறுபாக தொன றவினை, யிரிந்து சாயு மைந்துமுக மிலங்கு மணிகள் விழைந் தணிபி, னருந்தா தத்தை யருந்தாவினை யகலு மாறு முகத்தம ணி, தெரிந்து புனையி லரக்கனைச் செகுத்த பாவந் தீரத் திடுமால (௩௯)

எழு முகஞ்சேர்ந் திலங்குமணி யிலங்க வணியிற் பிராத குரிய, மாழை கவர்ந்த வினையகலு மெட்டு முகத்த மணியி னியிற, குழுவ குரவற கொழுகத்தினை தொலையு முகமொன பதிகொழுவ, கேழ்கொ செய்ய மணிபணியிற் கேடில செல்வம பெறுவீமால, (௪௦)

சோலைப் பதத்து முகத்தருணிதொத்த புரியற்ற பேரினிடா, வாரா திருடம் பதிவெஞ்சுருப வயாகு முகந்த மணிபணிய, சோர்ப பொருள்களனைத்தினப் பெரு வேள்விப பலனுடா, மீரா றுப வகைமணி யணிவார் முத்தி யெய்துவரால ()

இவர் முப வகைமணிகளிற் புட்பிடு பிறையவனும், வெவ்வேறெனப்பா தறியக்கர கிரிவெண்மணியுமடப் பகைகொ முந்து, மேலவர் தெருக்கீழ் நிலத்துடனே முழுது மணிபோ வணிந்தவனோடு, செவ்வான மதியம் கிடந்தசைந்த தேவா பிறைவனுதுமால (சஉ)

வேறு

ஏறு கூறனு மிருநில மனைத்தவ னிக்கறருளி
நூறு சொற்றனை நீற்றுத் தன்மையை நவின்று
நின்று மவலவினைக் கடுத்த சித்திரத் தகருவென்னத் தொழுதுய
கொண்மை வேணியாக கணபுறு மறையவன் கூறும் (சங)

கூற்ற டாந்துயர் கழுவினுன கோயிலிலெண்ணீறும்
போற்றும் வேதிசெயந்தனை யிட்டாங்கழுனீறும்
தோற்ற மேவிய மறையவன் றுறந்துசெல் காலை
பாறு மோமவெண்ணீறு மற்றனவாகத் மாதும் (சச)

தெரிந்த வேதியா நாடொறுஞ் செய்கடன் வழாமற்
புரிந்த வோமவெண்ணீறவாக கலந்து பொருந்தா
விரிந்த சாதிகளெவற்றிற்கும் வெவ்வழலஞ்ச
மருந்தி ஞானதிரு நீற்றினை யணியலா மன்றே (சரு)

தங்கியின்றிரு பணிந்திடற் றமைத்தவரங் கதிர்க
ளிலகு வெண்மதி சேர்த்த நெற்றியி னணியி
னிலங்கு கண்மணி பொருந்திடு மெய்த்திறகழுந் தணிபின
மலர்ந்து மொண்கதிர் மணிசிற மேட்டந்திடு மாதே (சசு)

சுந்த ரத்தடந் தோளினிற் றுலங்கிற் றணிபிற
செங்கை முறகொலை மழுவொடு கனமான குலவு

மூர்க்க மீதினி லானிகழ்த்திடு முட்டுமலெனு சினந்து
வெகுண்டு நறபுவி யதனூடே யேகினமே (சஎ)

வேறு

கலையி னுகளிற நடமாரபி னுந்தித நடத்தின மூமூருதா
ளின, மலையி னுயர்ந்த திணிதோளின மணிகான டத்தின மூ
னைகதனி, விலகு சுழுந்திற சுவாயிசைசயிற பஞ்சப பிரம
மெடுத்தோதி, நிலவு பொழிபும வெணணீறு நெறியி னணி
தல மேவாமோல (சஅ)

இறைவனீறு புனையாமல் வாழ்ந்த வீணர்கள் பயனுறுதவா,
நெறியினா வெண்ணீறணிந்துகதிர் நிலவு புரிவாய் முழுமுதலை,
முறைபினியறிவழிபடடான முத்திபெறுவர்கெளிதாகுவ,
கறைசோர் பீடறருள் பூசையின் றியல்புஞ் சிறிதுகட டுரைப்
பாம (சகூ)

பிறவிக் கடற்கோர் புணையாகும் பெம்மான் பூசை யாற
கதனை, நெறியிற புரியா வாகனைகளை நிலையென் றிருக்கும
கொடியோரை, முறையிற திகிரி தனையுருட்டி முனீ ருலகப பி
னிகளிக்கு, மிறைபண சினவிக் கானபோக்கா திருக்கிற பாவ
மெயதுவரே (ரு0)

மணணிர மணவிற நிலைதனனிற படிக முகவா மாமணியி
னானனும பஞ்ச லோகத்தி னிழைத்த வியக நனனகரின
விணணினுயருந்தடவரையின விரைசோகாவிறபோரறறின
றணணந்துறையின வழிபடுவா ரழியா முத்தி நெறிசாாவார.

திருந்து தலங்கா ளுபாத்தியிசை செமபொனியயப
பொருப்பினறு, முருந்தின முறுவற கொடிபாகன பூசை
முறையிற புரியாமற, புரிந்த வினைகள் பயனபட்ட பொருள்
யெழுந்த பகீர, வருந்த முணவு நாயூனை யாமெனதுரை
க்கு மருமறையே (ருஉ)

சீர்சால கமலப பொருட்டடிருந்து தெனனீருலகம
படைப்ப துவு, மோசார பசுமபொற றருவினிழ லிருந்து

வான மணிப்பதுவுங், கார்மேகச் செமனித்த திருமார்பு புக்க
மின்னதுங் காப்பதுவும், வார்சேர் முலையாள் பாகனொருவனை
வழிபட் டவர்தம் பெருமாலை. (௫௩)

என்று மறையோ ரியம்புதலு மிலைவே லரசர் முடிபு
னைந்து, ஞன்று கழறகால் விறல்வேந்தன் அடாவெண் மதிய
முடிக்கபிரா, னென்றி யிறைவ னிலெனவ பரிகதா னதிர
தாரகலன் றுணைத்தகனை, மன்றற கமர மலர்பரவி வணங்கிக்
கேட்டா னருளசெழுதே (௫௪)

எழுத்தைந் தசவாறன செலிப்படுவு மெய்க்குஞ் சடா
முடி னிருளோபோற, றழைத்த வினைகோய தணிதொழி
யத் தனிப்பா வுபாசன கடாக்ஷிக, குழைத்த தனிப்பூவ
கொன்றைப னிகுழகன கமல மலப்பாதம், வழுத்தித
தொழுதா னிறபவனு மழிவி றிபாதது லெப்பட்டான

வெளிவுந் தெயத பிறையோன் விழுந்து தொழுது
போனபச், களிவின முற்கி தனிமுதலே கருணைக கடலே
மெய்ஞ்ஞான, வொளியி னொளியே யருட்பாகத தெழுந்து
முக்கட கொழுகனியே, தெளியு மமுதே யெனவொன்று
சிந்தை யுருகிப் பரவினனால் (௫௬)

பரவு மன்னா முகநோக்கி விண்டுத்த தெவனே பகர
வெனன், மரபின் வாக்கோ ரியானருளை மலாதாட கமல
ராயமுடி, னிர்போற குடுமி பவளவிளவார் வெயாகலை
னைனு மெனககற, விரைசெய கடுக்கை மாலையின் விமலன
வழுங்கி யைறுதனைநூல். (௫௭)

பொன்னை குடுமி பெயிலுதத நகிற போயகதன
புதலவனெ, முன்னம் போல வகனாறல் முழுதும் புரந்தி
யெனப்ப னிதநே, பன்னுவா மருளுறு நேசவியாசவெ கான
பெரிய தவமாற்றி, மன்னர் மன்னா மணிமிடற்றோன
மலாத்தாட் கமல மலர்சோந்தான (௫௮)

வீரசேனன பிணிதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் – ௪௪௩.

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

நைமிசாரணிய ருஷிகள் மகிழ்ச்சியடைந்து "புன்னைவனத்தின் பெருமையினையு மருள்செய்ய வேண்டு மென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் மின்போல் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய வீரசேன் அரசன்கதையைச் சொல்லுவாராயினர் —

வெளியசங்குகளாற் கொட்டப்பட்ட முத்துக்கள்விளங்கும் காவிரியாற்றின் மத்தியிலுள்ள சீரங்கத்தில் சர்ப்ப சயனத்தில் நிறம் கரியமேகத்தைக்காட்டவும், வாயும் முகமும் கண்களும் தாமரை மலரைக்காட்டவும் விஷ்ணுபிரான் நித்திரைசெய்கின்ற சோழதேசத்திலே தமிழ்நிறைந்திருந்த உறந்தை (உறையூர்) க்கு அரசனாகியார் மாறுபாடின்றி இரத்தவெள்ளம் பெருகியோட யானைப்படைகளைக்கொன்று பொன் வெள்ளி இரும்பாலாகிய கோட்டைகள் சூழ்ந்த கலிங்கதேசத்தை வென்றவன், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வுலகத்தைத் தனக்கே சொந்தமாக்கிச் சக்கிரவட்டத்தை நிழலில் வைத்துக்காக்கும் இராசாதிராசன் மனுநீங்கன் அபயன் அகளங்கன் வீரசேனனென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பண்டைத்தவன், அவ னொருநாள் நடுராத்திரியிலெழுந்து தனியனாகச்சென்று நகர்காவல் செய்துகொண்டிருக்கும்போது பெருமழை பொழிய நனைந்து ஒரு பிராமணன்வீட்டிற்சென்று பசிவருத்தத்தினாலே அவன் கிராமத்துக்காகக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்த மதுரமான பழத்தைக் கேட்டனன். பிராமணன், வார்த்தையினாலே யிவன் இராசாவென்றறிந்து உடனே கொண்டுவந்துகொடுக்க அரசன் அதனை உண்டு பசிதீர்ந்த பின் அரண்மனைக்குச்சென்றனன்.

இங்ஙனம் வீரசேனமகாராசன் வரலை அவன் மனைவியாகிய பட்டத்தரசி கண்டு வணங்கிச் 'சீலக்கரகிதாரன் பிரபுவே! யும்மைப் பார்க்கும்போது சிங்கமுற்றவாபோலத் தோற்றுகின்றீர் தாமரை மாலையணியப்பட்ட பிராமணர்பொருளை யபகரித்தீரோ? பரதாரிகனாகிய இராசாக்களைக் கொலைசெய்தீரோ? உம்முடைய கருணையை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பழைய குடித்தனக்காரர்கள் இருந்த நியாயமில்லாமல் அவாக்கு ர பொருளைப் பறித்தல்செய்தீரோ? புராணங்களை படிக்குமிடத்திலே கதைகளைப் பொய்யென்று புகன்றீரோ? சிவனடியார்களுக்குத்தீங்குசெய்தீரோ' வென்று வினவ வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வீரசே

ன் மனைவியைநோக்கித் தெய்வப்பெண்போன்ற மாதே! நேற்றிரவில் சிராத்தத்தில் விசுவதேவர் முதலியோருண்பதற்காக வைத்திருந்த பழமென்றறிந்தும், அதை யொருபிராமணனிடத்திற் கேட்டுவாங்கிப்புசித்தேன். அந்தத் தோஷத்தாலே சரீரநிக்கமடைந்தேன். இதைத்தவிர்க்கு மார்க்கமொன்று தெரிந்திலது. சிவதிரவியம் விஷ்ணுதிரவியம் பிராமணதிரவியமாகிய இவைகளைக் கவர்ந்து அநுபவித்தவர்கள் நூறு சன்மம் நாயாகப்பிறந்து பின்னர் நரகத்தையடைவார் என்று சொல்லினன். அதுகேட்டு இராசபத்தினி மனநொந்து கலக்கமுற்றுக் கண்ணீரொழுகும்படி யினியென்செய்வோமென்று சோர்ந்து நிற்க அரசன் மந்திரிமார்களை வரவழைத்துத் தனக்குவந்த வியாதியைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, அவர்களுடன் ஆராய்ச்சி செய்து கிருபாசிகாமணியென்னுந் தன் புத்திரனுக்கு மகுடந்தரித்து, 'இந்த வுலகத்தை யிரட்சிப்பாய்' என்று சொல்லிவிட்டு வெளிப்புறப்பட்டு அநேக விஷ்ணுக்ஷேத்திரங்களிற் சென்று வணங்கி அப்பால் திருவனந்தபுரமென்னும் மலையாளத்துக்குப் போய்த் தீர்த்தமாடி அனந்தசயனத்திலே நித்திரை செய்யும் பத்மநாபசுவாமியை யருச்சனைசெய்து கும்பிட்டு அவ்விடத்துந் தன்னுடைய மயக்கமாகிய நிக்கவியாதி நீங்காமையினாலே யவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிப் பூவருமபுகா முதலையைப்போலப் பிரகாசிக்கும் புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலவந்து பளிங்குபோலத் தெளிந்த சுத்தசலத்தையுடைய நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசனை வணங்கிக் கவலையற்றிருந்த சிவசன்மனென்னும் பிராமணருடைய கிருகத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

பின்னர் வீரசேனன் சிவசன்மருடைய திருவடிகளைத் துதித்து, 'இந்தப் புன்னைவனமான்மியஞ் சொல்லியருளவேண்டு' மென்று கேட்க, அவருஞ் சாயசமில்லாதவனாகிய வீரசேனன் மனமகிழும்படி சொல்லி முடித்ததும், அரசன் நெஞ்சநெக்குருகிச் 'சக்கரபாணியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை முதலிலே தரிசித்த தலத்திலே திரிபுரதகனாகிய சிவபிரானிடத்தி லன்புபொருந்திய அடியேன் இருதயத்திலுள்ள மயக்கம் நீங்கப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தி னியல்பைவிரித்துக்கூறியருளுக' வென்று கேட்க, நான்கு வேதங்களையு முணர்ந்த சிவசன்மர் சொல்லுவாராயினர்.

கங்கைதங்கிய சடையுடைய பரமேசுரனாலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் பெருமை நூறுவருடஞ்சொன்னாலுமுடியாது. பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலியோரின்னமும் அறியார். அதனை நானறிந்து சொல்லுந் தரமுடையேனோ? அரசனே! அத்தகைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தின் தன்மையைப் பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கு இந்தக் கஸ்தத்திலே சிவபிரானுபதேசித்தருளினார். அம்முனிவரும் மாதந்தோறும் மிகவே சங்கேசரை வணங்கி வழிபாடுசெய்து செல்லுவார். சூரியகிரணத்தாற் புறவிருளொழிதல்போலப் பூருவத்திலே தான்செய்த வினையெல்லாம் ஓட்டெடுப்ப அம்முனிவனரனைக்கும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரப் பொருளை யுபதேசித்தனர். அம்மந்திரத்தைப் புனக்குச் சொல்லுவதனால் அரிய தவஞ்செய்தவனாவனே. விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுக்குள் சிவபிரானே யுயர்ந்தோனாதல்போல, பெரியோர் துதிக்கு மந்திரங்களுக்குள் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமே யுயர்ந்ததாகும் என்று தெய்வத்தன்மையுள்ள நான்கு வேதங்களுஞ்சொல்லும். சிவபிரான திருவுருவாகிய ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் தன்மையறியாதவர் நான்கு வருணமுமுண்டாதற்கிடமாகிய உயர்ந்த மானிடப்பிறவியில் வந்து பிறந்தும் மிருகமாவர். வேதசாரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை யறியாதவர் நடைப்பிணமாவர். அப்பிணத்தைக் கண்டோர் அசுத்தப்பாவம் பிராமணரை, சூரியனை, அக்கினியைப், பசுவைப்பார்த்துப் போக்கல் வேண்டும். இவற்றைக் காணுதலின் இழிந்தோனாவான். சிவபிரான் திருவடித்தனையும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரப்பெருமை தெரியக்கேட்டு மனமும் தருமவழியே யாகமெல்லாஞ்செய்து நூறுசன்னம் பிராமணனுக்குப் பிறந்தார்க்கன்றி வேனையோர்க்குக் கிடைக்கமாட்டா.

புலையனானாலும் நாயமாமிசம் புசிப்பவனானாலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரந் தெரிந்தவன் முனிவனாவான். பிராமணனானாலும் அம்மந்திரந் தெரியாதவன் புலையனென்று நான்குவேதமுஞ் சொல்லும். காசிமுதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைப் பத்துவருடம் உச்சரித்தபலனை இந்தப் புண்ணியவனத்திலே யொருவருட முச்சரித்தாற்கிடைக்கும். இவ்வனத்தி லெந்நாளுமிருந்து அம்மந்திரஞ்செபஞ்செய்வோர் அடையும் பலனை நான்குவேதந்தெரிந்த பிரமனாலுஞ்சொல்லும் படியுடையதோ? இத்தலத்திலே குருவினிடத்திற் பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசங் கேட்டு

தெரிந்தவர் எந்த இடத்திற்போய் இறந்தாலும் கயிலாசபதவியுடையர். யாவரிந்தத் தலத்திலிறந்தாலும் உமாதேவியுடன் சிவபிரான் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, அவர் காதிலே பஞ்சாக்கரத்தையுபதேசிப்பர். அவருடைய பலன் சொல்லும்பகுப்புடையதன்று. புண்ணியவான்களுக்குப் போக்கென்று விடப்பட்ட காலத்தி லொரு அடி பெயர்த்துவைத்தாலும் காசிக்ஷேத்திரத்திலே தவமும் பயனடைவார்கள். இத்தலத்தில் ஒருபிடி சோறாவது தரித்திரருக்குக் கொடுத்தவர் திருக்கயிலாசமலையைச் சேருவார்' என்று சிவசன்மா சொன்னவுடனே வீரசேனராசன் அவரை வணங்கி ''இனிமேல் உருத்திராக்க மான்மியஞ் சொல்லவேண்டு'' மென்று கேட்கப் பிரமனுக்குச் சமமான சிவசன்மர் கூறுவார்.

'திரிபுரத்தசுரர் செய்யுந் துன்பஞ் சகிக்கமுடியவில்லையென்று தேவர்களெல்லாருஞ் சிவபிரான் திருவடிகளை வணங்கி முறையிடுதலும், அவ்வெம்பிரான் அகோராத்திர மந்திரத்தைச் சிந்தித்துத் திருக்கண்களிமையாமலிருந்தனர். அவர் திருக்கண்களினின்றுஞ் சிந்திய நீர்த்துளிகள் விழுந்த இடத்தினின்று முளைத்த மரத்திலுண்டாகிய மணிகளே உருத்திராக்கமணிகள். உருத்திரன் (சிவன்) அக்கத்தில் (கண்ணில்) உண்டான காரணம்பற்றி இப்பெயர் பெற்ற அம்மணிகள் வெண்ணிறமும் பொன்னிறமும் இவ்விரண்டுங்கலந்த நிறமும் கருநிறமுமுடையன. இந்நான்கு நிறமணிகளையு முறையே பிராம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரராகிய நான்குசாதிமணிகளென்பர். இவற்றுள் ஒருமுக மணியணிந்தால் புத்திரனைக்கொன்ற பாவமும், இரண்டுமுக மணியணிந்தால் பசுவைக்கொன்ற தோஷமும், மூன்றுமுக மணியணிந்தால் பெண்கொலையும், நான்குமுக மணி பூண்டால் முனிவரைக்கொன்ற பாவமும், ஐந்துமுக மணியணிந்தால் போசனத்துக்கு விலக்கப்பட்டவைகளைப் புசித்த தோஷமும், ஆறுமுக மணியணிந்தால் பிரமகத்தியும், ஏழுமுக மணிபூண்டால் பொன்களவு செய்த பாதகமும், எட்டுமுக மணிதரித்தால் குருவுக்குச் செய்த தீவினையும் நீங்கும். ஒன்பதுமுக மணிதரித்தால் கெடாத பெருஞ்செல்வங் கிடைக்கும். பத்துமுக மணிதரித்தால் பேயினாலே துன்பம் வரமாட்டாது. பதினொருமுக மணி தரித்தால் எல்லாப்பொருள்களையுங் கொடுக்கும் யாகபலனுண்டாகும். பன்னிரண்டுமுக மணிதரித்தால் மோக்ஷங் கிடைக்கும்.

இத்தகையவர் உருத்திராக்க மணிகளணியுமிடமும், அவர் நிற்குந் தெய்வமும் வெவ்வேறென்று சொல்லுவர் அறிவில்லாதவர். விபூதி பூசிய சரீரமெங்கும் உருத்திராக்க மணிகளணிவானெவனோ அவனே சிவபிரானாவான், என்று சொன்னவுடனே அரசன் வணங்கி விபூதிமான்மியத்தை யினியருள்செய்க என்று கேட்க முனிவர் கூறுவார் — சிவன் கோயில் விபூதியும் யாகத்திலுண்டாகிய விபூதியும் பிராமணன் அந்தியாகுங்காலத்திற் செய்யும் ஓமத்திலுண்டாகிய விபூதியும் எல்லோருந் தரித்துக்கொள்ளலாகும். பிராமணர் நித்தியாக்கினியிற் செய்த விபூதி அவரே தரித்துக்கொள்ளற்பாலது. சங்கராசாரி முதலிய ஆசாரியர்களெல்லாம் சிவன்கோயில் விபூதி தரித்துக்கொள்ளலாம். விபூதியைச் சிரசிலே தரித்தால் அதிலே சந்திரனையும் நெற்றியிலே தரித்தால் அதிலே நேத்திரத்தையும் கழுத்திலே யணிந்தால் அதிலே கரிய நிறத்தையும் கைகளிலேயணிந்தால் அவற்றிலே மழுவையும் மானையும் கொப்பூழிலே யணிந்தால் அதிலே புலித்தோலையும் பெறலாம் (எனவே சாரூபபதவி பெறுமென்பதாயிற்று) தலை, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள், புயங்கள், கண்டம், (கழுத்தின் முற்பாகம்) முன்கைகள், கழுத்து, பிடர் இவைகளில் பஞ்சப்பிரம்ம (கலாமந்திரம் ஐந்து) சொல்லி விபூதி முறைப்படி யணியவேண்டும். விபூதி தரியாமற் செய்யுங் கிரியைகள் பயன்படமாட்டா. விபூதியணிந்து சிவபிரானை வழிபாடுசெய்தால் இலேசாக மோக்ஷங் கிடைக்கும்.

இனிச் சிவபூசைவிதியமைப்புஞ் சிறிது சொல்லுவோம். சிவபூசையானது பிறவிக்கடலுக்கு ஒரு தோணியாகும். அப்பூசையைச் செய்யாமல் சரீரத்தை நிலையென்று நினைக்குந் தீயவரை அரசன் கட்டிறுக்கத் தூரத்திவிடாமலிருந்தால் அவன் பாவத்தை யடைவன். மண், மணல், கல், படிகம், இரத்தினம், பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் ஆகிய இவற்றி லொன்றாற் செய்யப்பட்ட இலிங்கங்களை நகரத்திலும் மலையிலும் சோலையிலும் நதித்துறையிலும் பூசைசெய்தவர் முத்திநெறியடைவார். சிவபூசை செய்யாதவர் செய்யுந் தொழில்கள் பயனடையமாட்டா. அவருடைய வுணவு மலமேயென்று வேதஞ்சொல்லும். உலகத்தைப் பிரமன் சிருட்டிப்பதும் விஷ்ணு காப்பதும் இந்திரன் தெய்வலோகத்தை யாளு

னும் சிவபூசை செய்தவ ரடையும் பதவிகளாகும், என்று முனிவர் சொல்ல அரசன் கேட்டுச் சிவபிரானையன்றித் தெய்வ மில்லையென் றுதெரிந்து முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் பஞ்சாக்ஷரவுபதேசம் பெற்றுத் தன்னுடைய தீவினையாகிய வியாதி சூரியனைக்கண்ட இருள்போலக் கெட்டொழியச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்ந்து சங்கரேசரைத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினன். உடனே சங்கரேசர் இடபாரூடராய் அவன்முன் னெழுந்தருளினார், அவரை அரசன் தரிசித்து மனமகிழ்ந்து வாயில்வந்தபடி அவருடைய குணங்களைத் துதித்து வந்தித்ததும் அவனைச் சங்கரேசர் நோக்கி 'வேண்டும் வரங்கேள்' என்றுகேட்க, அரசன் 'என் குலத்திலுதித்தோரெல்லாரும் சுவாமி! உம்முடைய திருவடிக்கன்பூண்டவராயிருந்து முடிவிலே கயிலாசபதவி பெறவேண்டும்' என்றனன். அவ்வாறே யருளிச்செய்து சங்கரேசர் புன்னைவனத்தின் மறைந்தருளினார். பின்னர் வீரசேனராசன் தன்பட்டணத்துக்குப்போய் முன்போல் அரசுசெய் யென்று தன் புத்திரனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மனைவியுடன் வனத்துக்குப் போய்த் தவஞ்செய்திருந்து திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தான்.

பதினோராவது

சயந்தன்வினைதீர்த்தசருக்கம்.

கேட்டலு முவகை வெள்ளங் கிளர்ந்தெழ முனிவ ரின்னம்
பாட்டளி வண்டு மூசிப் பசுந்தேற லொழுக
கூட்டுணும் புன்னை நீழற் குழகனார் காதை கேட்பான்
வேட்டன னென்னச் சூதன் மீளவும் விளம்ப லுற்றான் (௧)

புலத்தியன் புதல்வன் றேவி யரும்புபுன் மாலைக் காலை,
நலத்தகு கொழுநன் றானை நகைபிறை கலைத்தி யென்னக்,
கலத்தலி னாக்கக் குஞ்சி கண்ணனன் றூழ மருச், வலத்தொ
டும் பொருத்தினோ விராவண னுதித்தா னன்றே. (௨)

பூவுறை யவனை நோக்கி யருந்தவம் புரிந்த போதிற்
றேவரா றெசுக்க லாகாத் திண்டிறல் வரம்பெற் றேடு

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MADRAS 4

மூவுல காளுஞ் செல்வம் பெற்றான முறைநீதி னிவைகித
தாவருஞ் சிறப்பி னதுபிறந்தனன் றாங்க ளெல்லாம் ()

மூப்புறு மவர்க்கி னிரு மூன்றாக காட்டான்மையாக
கயிலையி லுறைபு முக்கட் கடவுடன் னேவல் பூண்டு
தீப்பிகண் புகலு றுங்கி பிறந்தனன் றாமங்கு செனுஞ்சூட்
டயிரெயிற் றரவப் பணிமணி பூதுயி லமைந்த வனால் (௪)

பூசல்வணை டார்தது சூரம பூந்தனி ரவ்வகை பாலே
வீசனைவர் இலையி ராம னெனப்பெயர் புலைந்து பாரின
மாசற விராவகு கோட்டி மதியென வருக்களிற (ரு
கோசிகன் வேள்வி காட்டார் கொண்டனன் வனத்திற் சென்

தாடகை மடிய நூறித் தவமுனி வேள்வி போற்றி
யாடகப் பசும்பொன் மாட மிதிலையி லடைந்து வில்லோடு
கோடியர் பசும்பொற் குன்ற மன்னவில் குழைப வாங்கி
வாடுறு மருங்குற் சீதை வளமுலை வேட்டா னன்றே (௬)

மையலந் கமிநல ஙியாயீன மறுங்கிரா கனைத கூறு
மெய்யுணர் விறுத்தல் வேண்டி வெருகிலே பிராமன் காளிம
செய்யபூவ கமல நீத்துத் திருவுரு மிதிலை வரக
வையனை மருவுருச் செவ்வாய் யனங்கொடி மேவி னான்

சித்திர கூடஞ் சேர்ந்து தெவ்வுந் துணப மாயோசை
நுதரி பாதத வணகட சனகி குறுகிற சென்னி
வைத்தனன் றாயி லுங்க காலை மறறவண முலையின மீது
கொத்தினை காகையாகிக் கொண்டு கொழித்தசயத் தெனபான

இலங்கை வெற்கட பேதை கெடுமா ழுழுந்து மாழ்கி
மலாடு செழுந்த திண்டோனை மன்னவன் றுயிலை நீக்கி
யவலலுற ஆ ரதத லோடு மனைமூ லம்பு கொள்ளக
தொலலுருவெடுத்துவிழுந்து கொழுந்தனனசயந்தனமனறோ

மழைநிற வண்ணல் பொறறு மரையடி யினைறனுகி யேத்திப
பிழைபதம் பொறுத்தி யெனறு வவனருள் புரியப் பெற்றுக்

தொழுதகு கற்பின் றேவி துணைமுலை தொட்ட வாற்றாற்
பழிபுணு காக்கைத் தன்மை நீங்கிலன் பரிவு கொண்டான் ()

மல்லலங் கங்கை சூழ்ந்த வளமலி காசி யாதித்
தொல்லைபம் பதிகள் சேர்ந்து தூயதீர்த் தங்கள் தோய்ந்தும்
புல்லிய காக்கைத் தன்மை போகல னாகி யுள்ளம்
மல்லலுற் றழுங்கி நாணி யகன்று விசும்பிற் போனான் (கக)

இன்றனிச் தருவி னீழ லிந்திர னவையி னெய்திக், கன்றிய மனத்தி னோடு கண்கணீர் வார வெள்கி, யின்றதன் புதல்வற் குற்ற தன்மையை நெஞ்சி லெண்ணி, யொன்றுங் கவல லென்று குறைசெய்வான் றொடங்கி னானே (கஉ)

சோகத்தின் காக்கைத் தன்மை தொலைவதற் காகக் குழவி வேய்ந்த, பாந்தளங் கற்றை வேணிப் பரமனை யன்றிக் கீரா, தேங்குவெண் கோட்டு வேழத் திருரி போர்த்த தேவன், பூந் துணர் முருகு விம்மு புன்னையங் காவொன் றுண்டால் (கங)

ஆகநீ யெய்தி முக்க ணண்ணலுங் களித்தி யென்ன
வீங்கிருட் பிழம்பு மேயும் விழுமணி யாரா நலகித்
தீங்கறச் சேறி யென்னச் செப்பலுங் குலிச வேந்தன்
பூங்கழல் வணங்கி யேகிப் புன்னையம் பொதும்பர் புக்கான்

மணிவெளித் தனைய வாவி மரிதிரைப் புனலின் மூழ்கி
பணிகிளா ராருஞ் சாத்தி யண்ணலை வழிபட் டேத்தித்
தணிவரும் காக்கைத் தன்மை தானகன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
பிணாவிரி தருவி னீழ லிந்திர னிருக்கை சேர்ந்தான் (கரு)

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - சஙிஅ

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

மேலே கூறிய சரித்திரங்கேட்ட நைமிசாரணிய ருஷிகள் மனமகிழ்ந்து 'இன்னும் புண்ணியமான கதை கேட்க ஆசையுற்றோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்:—

"புலத்தியமுனிவர் புத்திரனாகிய விச்சிரவசு தன் மனைவியாகிய கைகசியைச் சிறிய மாலைக்காலத்தில் ஆசைப்பட்டுக் காமமுகாசக்தி செய்து கலத்தலினாலே இராக்கதனாகிய ராவணன் பிறந்து பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சகல செல்வமும்பெற்று முனிவர் தவங்களையெல்லாங் கெடுத்தனன். அதைத்தெரிந்து தருமத்தைக் காக்கும்பொருட்டு விஷ்ணு திருக்கயிலாசபதி ஆணையினாலே தயரதன் புத்திரனாகத் திருவவதாரஞ் செய்து இராமனென்னும் பெயரைத் தரித்து வளருங்காலத்தில் அவரை விசுவாமித்திர முனிவர் தமது யாகத்தைக் காப்பதற்காக அழைத்துக்கொண்டு காட்டுக்குச் செல்லுதலும், அங்கே தாடகையாகிய இராக்ஷஸப் பாட்டியைக்கொன்று யாகத்தை முடித்து மிதிலைக்கரத்துக்குப் போய் மகாமேரு மலைபோன்ற வில்லை வளைத்துச் சீதாதேவியை விவாகஞ்செய்து, அயோத்திக்கு வந்து தந்தையாகிய தயரதன் சொற்படி மனைவியுடன் வனத்துக்குவந்து சித்திரகூடமென்னும் ஸ்தலத்தைச்சேர்ந்து சீதாதேவியின் தொடையிலே தலைவைத்து நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கிறதான. அப்பொழுது கொடிய பாதகனாகிய சயந்தன் (தேவேந்திரன் மகன்) காக்கை வடிவங்கொண்டு வந்து, அவள் தனத்திலே கொத்தினான், அதைச்சீதாதேவி ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லுதலும் அவன் ஒரு பாணத்தைக் காக்கைமேலே செலுத்தினான். சயந்தன் பழைய வடிவெடுத்து வந்து இராமனை வணங்கிப் 'பிழைபொறுத்தருள்' என்று அவனருளைப் பெற்றும் தான் செய்த பாதகத்தாற் காகத்தன்மை நீங்காமல் துன்பமுற்றுக் காசி முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிற்சென்று கங்கையாதி நதிகளிலே தீர்த்தமாடியுங் காகத்தன்மை போகாமல் வெட்கமுற்றுத் தேவலோகத்திற் சென்று இந்திரன் சபையிலே போய்க் கண்ணீர்சொரிந்து வெட்கத்துடன் வருந்தினான். அதை இந்திரன் கண்டு நிகழ்ந்ததையெல்லாந் தெரிந்து புத்திரனை நோக்கிப் 'பயப்படாதே உன் காகத்தன்மை சிவபிரானாலன்றி நீங்கமாட்

டார். அவ்வுலகத்திலேயொரு புண்ணியவான் இருக்கிறான். அவனிடத்தில் வெழுந்தருளியிருக்குஞ் சங்கரேசனுக்கு இந்த முத்தாரத்தைச் சாத்தி வழிபாடு செய்க" என்று கூற அவ்வாறே சயந்தன் புன்னைவனத்திலேவந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடித் தான் கொண்டுவந்த முத்தாரத்தைச் சங்கரலிங்கத்துக்குச் சாத்திப் பூசித்துக் காங்கைத்தன்மை நீங்கி மனமகிழ்ந்து தன் பிதாவினிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

பன்னிரண்டாவது

கானவன்வீடுபெற்றசருக்கம்.

ஞானநூல் முவகைப் பூத்த விருந்தவ முனிவரனும்
புன்னையம் பொதும்பர் வீறு புகலெனப் பரவ லோடும்
கொன்னுனைச் சூல மேந்துங் குழகனை வணங்கிச் சூதன்
பின்னுமோர் காதை தேர்ந்து பேசுவான் றொடங்கினானே (௧)

பலாசிலை புவகி னுலாம வந்தணத்தான் றனக்குத் தாழும்
புலைமகார் வயிறு வாய்க்கப் புகலவன் மறுருவர் வேலை
யிலைமுகப் பிழிக்குடைய வப்பாற் றகங்கரை மருங்கி னெய்தி
யெய்கவா வேட்டைத் தூண்ட விருக்கில மகழ்ந்திட் டானே (௨)

அகழ்ந்திநிலத்தி னுங்கோ ரருந்திக் குட்டுமன் றேறனற
மகிழ்தனைக் கொண்டுபோயத்தன் மரபினை மறைத்துஞால
மிகழ்ந்திட்டக் கருப்ப மை வெள்ள மியலபினை யொழிந்து காம
திகழ்ந்துள்ளக் கனிற வாநன் றெறிந்திடத் தொழுகினானே (௩)

பின்னவன் குலத்துட் டோன்றும் பின்னெயனு மதர்
வை கோமதி, கண்ணிமற்ற வெருந்தி தனைக் கடிமணம் புரிந்
தம மாதின், வண்ணவிரிதலை பூக்கப் புணர்முலைப் போகத்
தாயத்து, கண்ணித்திக்குப்பை யெல்லாங் காவினிலழித்திட்டானே

வழியனுயகு கொலைகள் செய்து மசபிரே நிகழப் படு
விடுதவிற் றபினர் வாழ்நாள் விறகத்து விறபான வேண்டிச்

சிறைப்பணி துடைந்து பாடத் தேவகமழ் கடுக்கை வேணிக்
கறைமிடற் றிறைபா லாழம் புணரியைக் காணற் புக்கான் ()

விலைப்பட்ட விச்சுறி யாமயோர் விட்டிருட் போதுவைகி, யலை
கடெழு பசியி னுறுமு காக்க வொழுத்த காலை, மலாசனத்
த தெய்வ மீ ருண்ண வருக்கழுங் காரந்து யாழுகித, தலைப்பு
வருந்தக் கனைறு நடக்கலை விழுந்திட் டானே (சு)

அளியுடை மனத்தாற் கண்டோர் ராங்கவ னுற்ற மம
மா, தெரிவுற முகத்திற் றெண்ணீர் தெளித்தனர் தெளிக்
கப் பெற்றுங், காரவுறு பசியி னுற்ற மூர்ச்சனை தவிரா தாகி,
விளக்க லறிவு சோரந்து மெய்யுயிர் நீங்கி னானே (எ)

ஒரிரா வையந லானு மொவிகெழு சுனையின் றெண்ணீர்
நீக்கல மமபர் ஈர்த் தெரித்திடப் படுக லானும், மேரிணற
விரிந்த புனை வனத்தின் விறந்த லானும், காசொட்ட நிவச
த கோட்டுக் கயிலைசெசன் றடைந்தா னம்மா னன்றே (அ)

ஞானவன வீடுபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் - ௬௬.

ஞானவன வீடுபெற்ற சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேற்கூறிய சரித்திரத்தைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து 'இன்னமும் புனிதனை ஈன க்ஷேத்திர மான்மியம் அருளிச்செய்க' என்று நைமிசாரணிய முனிவர் வணங்க, சூலபாணியாகிய சிவபிரானைக் கும்பிட்டுச் சூத முனிவர் மேலுமொரு சரித்திரங் கூறுவாராயினர்:—

“விசித்திர இடங்களையுடைய சிலக்ஷேத்திரத்தில் ருத்திர வருமந் தாரொருவனுக்குத் தாத்தசாதிய புலைச்சி வயிற்றிற் பிறந்த ஞானவனென்பவன் சமுத்திரசங்கமஞ் செய்யும் வைபவாற்றங் கரையின் மக்கடவத்து வலியிழக்கும் ஆசையால் பூமியைத் தோண்டுகின்ற தோண்டிய நிலத்தில் நிறைந்த திரவியமுடைய ஒரு குடம் வெளிப்

பட்டகனெடு சந்தோஷித்து கெடுத்துத் தன்வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் வைத்துத் தன் சாதியை மறைத்து, எலிபிடிக்குந் தொழிலையும் விட்டுக் காமமானது மனத்தை வருத்தப்படுத்தச் சகியாமல் முறைதப்பின செய்கையுடையவனாய்ப் பின்னர் அந்த குலத்திற் பிறந்த ஒரு பெண்ணை மணந்து அவளுடன் போக மநுபவித்துத் திரவியங்களெல்லாஞ் சிறிதுசிறிதாகச் செலவாகித் தரித்திரனாகிக் கொல்லுந்தொழில்செய்து தன்குலத்தோர்களுள் விற்றுவிற்றுக் காலங்கழிப்பானாய் புன்னையஞ்சோலைக்குவந்து விறகுவிலைப்படாமல் ஒருநாளிராத்திரிப்பொழுதி லங்கிருந்து பசியைச்சகியாது மறுநாட் சூரியோதயகாலத்தில் நாகசுனையில் சலம் சாப்பிட வருந்துங்கால் தன்னகம் மயங்கி வருத்தத்தாற் கரையிலே வீழ்ந்துகிடந்தனன். அப்போது அன்புடைய மனத்தினாலே கண்டவர்கள் அவன் மயக்கந் தீரும்பொருட்டு நாகசுனைத்தண்ணீரெடுத்து முகத்திலே தெளித்தனர், அங்ஙனந் தெளிக்கப்பட்டும் பசியினாலுற்ற ஆசையைத் தெளியாமல் அறிவுசோர்ந்து சரீரத்தைவிட்டிறந்தனன். ஒருநாளிரவு அங்கே சுத்திரத்திலே வசித்தலாலும் நாகசுனைநீர் தெளிக்கப்பட்டதனாலும் புன்னைவனத்திலே மரணமடைதலாலும் சானவன் கயிலாசபதவி யடைந்தனன்.

பதினமூன்றுவது

கன்மாடச்சருக்கம்.

ஒன்று கூற மறைமுனிவர் பூங்க குலத்திற் றோன்றிப்பு
யிர், கொன்றான பிரசந்த கொடுமையாவி குளிர்பூஞ் சுனைய
ன் தெளிப்ப, மன்றல் கமழு மலர்ப்புன்னை வனத்தி னெய்தி
யுள்ளானீ, பொன்றப் புரிந்த தவமென்னே புகலா யென்ன
முனிபுகலும் (௧)

திகழுமெண்ண முகத்த மகேசருட்டுதேவி யாறந்த நடன
கலையிறு, அகடா மறையின் றுறைபோய வாம தேவன்
முதலானோர், முகிணமென முடியார் னொருபாகன முனரி
மலர்த்தா ளிணைபோற்றி, ஈருமர் மலர்தூய்த் தவமாற்றி
னார்ஞ் முவகது வைகுவரால். (௨)

நின்றசெயா றறுநதடகைகளையிற நிகைகட சண்டையா வடிபர் வு, மரிய தவத்துச சிவர்ரத வெனன்னப புகலும் மந்தணைறகுத; தருமசிரனை பெணக்கறபாற றனழுக்கு மனையாா விரெறு திகதா, வெறுவ ஞாஞெ கன்பாட வெனலும் நாம முண்ட போனே (௪)

சாறறும் புதலவ னெறுஞானறு தக்னை யேவற வெறு ழிலபூணடு, போறறு மோம் கிறகிவெண்டு அருபன்ப கவர்நது போதுஙகா, லாறறி னிடையே யெதிர்பபட்ட வானவானை றகனே டாழ்ஙகருஞ், சேதறிற றாள் வாலைதுவுஞ் சேறறி லாழ்ந்து துஞசியதால (௫)

மைமதன் வெருவிச சவிம்முஙகி மனவர் பண்டந்த காலையிற, றமைந் நோக்கி வெனபுரிந்தாய தயங்கு மொளிநீ ர்க திருகினறுய, சிநதை வெருவல செயதவினை செப்பிற றீரகு பாதுனக்கு, முந்து துலகன் னேனப்பினைன் வவனுமபுரிந்த வினைமொழிந்தானே (௬)

கேட்டு வெருவித் தீரககுமெறி தனனுற சொத்த ஷரிசெனாறு, வேட்டு முதறி வெறிவனாக்கு மெயநாள மனற்யோர் வவயெநி, யிட்டும் பால முன்ரதிடனு மிருந்தமனற்யோர்க் களிலொருவனா; கோட்ட மிலலா வருநகுணத்தோனை முநிநதுக கூற அறறானே (௭)

பான் மிதுபோற கொடிதிலலைப பகாி லெவனறனி குலத தோன்றா, முமேலும் முன்றயின வெனைசெனி முழுகு மிகது மசைதறிநது, நீவி ரிவனே நீகதிமெயி னிகழுகக பாவ நிமயிடமது, மேலலசெய்யா திசனடி விரும்பிவழுத னுநதனமையினலே

என்று புதலவறு பயந்தோாபா லியமப வுள்ள மடுக்குறறு, லேறு புதலவா றனனோக்கி யெமெீரக காசி முதலபதி, செனறு தொழுதி யாவைாநகுச் சேர்ந்து வனங்கு நலவினையானை, மனறல கமழு மலாபபுனனே வனத்தி னெயதுப பெறுதியால (௮)

மொய்த்தூச் சுரும்பர் தொகுகோடி முரலும் புன்னைவனம் அடைந்து, துதி புரிய முன்செய்திருந்த மெட்ட வந்தனை முழக்கிப், பைத்த பாம்பு சடைக்கணிந்த பரமன் புகழ் பொற்கழலிணைகள், சித்த முருக வணங்கிலவினை தீர்ந்து கயிலை சென்றடைவாய் (௯)

வேறு

என்னை நிபந்திடினு மீசனுறை கின்ற
புன்னைவன மூதிகழு பொங்கரவ வாவி
தன்னுள் நினைந்துவிரி தண்புனல் படிந்தார்
முன்னைவினை தீர்ந்திறைவன் மூதுலகு சேர்வார் (௧௦)

பாணமுர லும்வண் டிளம் படர்ந்துநற வுண்ணு
நாண மலர்மணங்கமழு நாகந்தனை யாடி
நீணிலவு மைப்பிணி யினைந்தவரை யேனுங்
காணின்வெரு வுற்றகலுவர் காலபடர் மாதோ (௧௧)

பாயலைத வழுந்தபணி வாவியினை யாடித்
தூயினுமழுங்குபுன லாடுவினை யெல்லாம்
போயகல வெண்மதி புரிந்தவனி ருக்குந்
தேயுயர்மெ ருகயிலை சென்றடைவர் மன்றோ (௧௨)

தெய்வமறை மந்திர நவின்றுசிறை வண்டினங்
கொள்ளைமலி பூஞ்சுனை கருத்தொடு படிந்தோர்
தெவ்வழி யுடைத்துயர் சிறந்திடவு நீறு
மைவழி பிடற்றிறைவன் வாழுலகு சேர்வார் (௧௩)

மார்கழி கொடுங்கிமதி மூலநக்கத்தை யாடி
போரொரு பகற்பொழுதி னோரிடத் தைத்துணை
டார்முரு புன்னைவன மேவியமர் சிறப்பார்
நீங்கரிய வல்வினைக டொர்ந்துசிவ னூவார் (௧௪)

மாசிமகத் தாயிதழ் மலர்ச்சுனையின் மூழ்கி
நேசமுற வெள்ளிநெடு நீர்கட விழப்பித்து

நேசறுவ தாருமோக சென்புலத்தி னுறைவோ
ராசிபகர் செய்வாத மகவுகளி லிறந்தே (க௫)

கார்த்திகையிற் சாக்தருக ராறுகமழ் போது
பூத்தகசனை யாடிவளர் புனனிவளர் மேவி
யேத்தியிறை யோனடி யிறைஞ்சிலவினை யெல்லா
நீத்துவளர் பொற்றருகி னீழலுறை வாரே (க௬)

ஆவணியி னெங்கதிரின் வாரமதி னந்தண
வாவியிடை மூழ்கினவர் வல்வினை தொலைப்பார்
மேவுமக ரந்தனில் விரிந்தசனை யாடிற்
பாவமெனை யேனுமவர் பற்றுவிடு மன்றே (கஎ)

வெள்ளியுறு மாயிலிய நாளில்விரை நாறு
செங்குசனை யாடியிறை சேவடி வணங்கி
யுள்ளமகிழ் பாலடிசி லந்தணருக் கூட்டிற்
கள்ளொழுகு கொன்றைபுனை கடவுளுலகடைவார்

போதுமண நாறவளி பொங்கரவ வாவி
யாதிரையி லாடிலம ராக்கிறைவ னாவர்
சோதியினை வைகறுறு சூழ்கினவர் பேறு
ஞாதனல் தாரபுகல்வா நாங்கிலறு பாற்றோ (க௯)

வேறு

வரையு யிர்த்த பசுங்கொடி மாதவம்
புரியுங் காலையிற் பொன்னுலகத்துறை
யரம டந்தைய ராங்கதி யாவரை
யுரவு நீருருத் தாங்கி யுறைந்தனர் (உ0)

தூய வூரர்த கொட்டிடு காலையி
லாய பூஞ்சனை தோன்றிய தாங்கதனை
பாயப் புனற்கட படிந்தவர் பேறுகா
ணாய ஞானு முரைத்திட வல்லதோ (உக)

தோட லர்ந்த துளிநற வுண்டளி
பாடு பூஞ்சுனைத் தென்றிசைப் பாத்தலத்
தாடு பாய்ந்தி யுண்டதன் பாவமெலாம்
வீடு பூந்தரு வாயினா னிண்ணவர் (௨௨)

அன்ன னோடு மிசைத்த மறையவன்
பொன்னந் தாமரைச் சேவடி போற்றுபு
வன்ன வாவுபி செற்ற மறையவன்
றன்ன தீப்புன லாட நயந்தனன் (௨௩)

கங்கை யாதி கடலுள் சுத்தினிற
பொங்கு மாநதிப் பூப்புனல் சூழ்ந்தியுந்
தங்கு பாவந் தணந்தில னெய்தினன்
மங்குல் கண்படு புன்னை வனத்தினே (௨௪)

அரவ வாசுகி யாடி யரும்பசிழ்
கிரைசெய் கொண்டை மீண்ட விறைவனைப்
பரசி நெஞ்சினுட் பாவித்து வல்லிரா
விரியும் வண்ண மிருந்தனன் மூன்றுநாள் (௨௫)

சடையுந் திங்களுந் தாழும் புலியத
ளுடையு மங்கை யொளிருந் திறன்மழுப்
படையுந் தாங்கிப் பசுங்கொடி பங்கினன்
விடையின் மீது வெளிவந்து தோன்றினான் (௨௬)

கண்ணு நெஞ்சுங் களிக்கிடக் கண்டுதன்
ளுண்ணி றைந்த வுவகையின் மூழ்கலு
மண்ண றன்னுரு நல்கினன் ஞங்கது
நண்ணி போகதி நவிலுற் றனரோ (௨௭)

செய்த வம்பல செய்யினு முன்னுரு
வெய்து தருகரி தாமெவாக காயினும்
கொய்து ணாப்பொலங் கொண்டையங் காரிஞெய்
நெய்து ரானபெற னோற்றதென் வென்றுனா

என்ன லேடு பிறப்பு ளியம்புவார்
மானு மாதவ மாறறியெம வாரார்
முன்னாக கொட்ட சுரப்புன்ன முறறுந்தேவார்
தானனு வலவினை யாவுங் கொலை பாராய (உகூ)

யாங்கி நுபினும் பிரா வாந்திடட
யோகந்து மனபொடுறைய விரும்புவார்
நீங்க லாவினை யாவையு நீத்துாங்
நீங்கிலாவருரா சோவரு திணணமே (கூ0)

தாவி லந்தனா சாதி முகளிதை
ரியாவ ராயினு மேட்டிழு புனையய
காவி னெருசய கரிபுற வைகினா
மேய ருநதனி விட்டிப செயதுவா (கூக)

வேறு

மாயிரு ஞாலந் தனினு மறறும் பதியின மேவி
யாயிரம பிறப்பிற றீரா வருந்தவம புரியு நனனி
சேயுயா விசும்பு தோயும புனையக காவிற சோந
லேயுமத தலத்தி லாவி பிறத்தவர் செயதி டாதே (கூஉ)

பனிமுடி கிடக்கு ஞாலப் பரப்பின முறைப பவத்தி லக்க
டானிபகா வனித வியம மானிடர வயங்க மெய்யி
லணிகிலையெனிலுவகையார றெரிதகலானமாறறுநிலாயக்க
ஆனிவுறுமெயரா தற்றுத்தோனறாயுதித்தாயமானே (கூ௩)

கமமுடைய பதிக ளெல்லா நாடினா திரிந்த பேறறா
லைமுகி றவழும பூவினா மலாவான நனனி லெயதி
யமபலாச சனியிற றெனனீ ராடின பதறறு நீஙகி
யெமபுரு வெயதப் பெறறு மிருவினை தொலைநது மாதோ ()

வீரிருபபருதமலைமபொனவிமானமேறகொணடுவெளவி
பருவரை யடைதி யெனன வாஙகவ னுடைந்தா ஞாங

வெரிமணியிமைக்குருச்செருக்கு டிலங்குவாளெயிற்றுநாகம்
பாவிய சிவலிங்க கத்தி னுறைந்தனன் பகவன் மாதோ (ஙரு)

ஆடவன் றுனு முனைப் பிறப்பிலோ ராயனுகி
யேயுமோர் பொருட்கொ ளாமலீசனைப் பரவு கின்ற
தூயவாக கேவல கேட்ட தன்மையாற் சுரும்பு பாட
வாடவிரிமலர்ப்பூம்புன்னைவனத்தி னடைவந்தானமன்றோ (ஙசு)

அந்தகலை விறகு விறப்பா னடைத்துழிப் பசியின் மாழ்கித்
துந்தி யா ளரவந் தொட்ட கனைப்புன் றெரிக்கப் பெற்றுச்
செய்த்தோ ரீனைப்பா லாவி யிறந்திடப் பெற்ற பேற்றுன்
முந்தகலசகுலமோங்கு மூகலவணவாழ்கயிலைசோந்தான (ஙஎ)

அரி திலனுகி யோர்கா லவ்வழி யொன்று முண்ணு
துறைந்த வனழிவி லாத வியாகதி யெய்தப் பெற்று
னிறைந்தபே ரறிவா ளுடி னெஞ்சக திருக்கப் பெற்றுர்
பெறுமகதி யெம்ம னேரற் பேசலாந் தகைமைத் தன்றே

விரைப்புனற் கமலத் தண்ண னிகாதரு வியாதன் மேனு
ருரைத்தவா றுரைத்தேனின்ன நூலினையுரைப்போருரார்த்
தருத்தியாக கேட்டல் செய்வோ ரகவிரு விசும்பு கொட்ட
வரைசசிலைக் குழைக்த வீசன் மலரடிக கனப்ப ராவார் (ஙகூ)

கோட்டமில குணத்தா விந்நூல குழுவொடு நவிலல்
செய்வோர், கேட்டுளங் கனிவோர் னெஞ்சங் கெழுமுபே ரன்
பி னுலே,தீட்டுதல புரிவோர் தீட்டி யருச்சனை செய்யுநீரார்,
வேட்டன வேட்ட வெல்லாம விரைவினி லெய்து மாதோ ()

அளிப்பசுந் தேறல் மாந்தித் துதைந்தமெல லரும்பு
மூசிக, களிசசுரும பாறறும் புனனை வனத்துறை கடவு டொ
னனூர், லூர்த்திரில விருப்பாற் றீட்டி புணாவுசா லங்கணு ா
ரக, களிததலை ரசுவ மேதம புரிநதபே றடைவா மனறே (சக)

வினாவாக இறைவன் கூறு விமலனார் காதை கேட்டோர், தண்ணார் குழந்தை கூறும் தனைகளையோர்க் கருள் வேண்டும், மன்னான பசும்பொன் ஆய வலங்கொளி யாண்டு என்று, என்னென்று தவத்தோர் போற்றும் பிருந்தவனத்து நாதன் ஆனான் (சஉ)

மூவர் இனிது வாழி முத்தமிழ் வாழி தூய
தாவில் மறையோர் வாழி தையலர் வுடையார் பயன்
மேவிய இறைவன் காதை விருப்புடன் படிப்போர் கேட்போர்
பேரவரு திதிபெற்றோங்கி புகழ்பொலிந்து வாழி காவே ()

கன்மாடச்சருக்கம் முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் - ௫௦க

கன்மாடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்

மேலே சொல்லிய கதையைக் கேட்ட ருஷிகள் ‘ இழிந்த சாதியிற் பிறந்து மாமிசபோசனம் பண்ணிய பாவியாகிய கானவன் புன்னைவன் கேட்டு திவ்ய தேசையடைந்து மகிமைபெற்ற தன்மையாது சொல்லியருளும்' என்று கேட்கச் சூதமுனி சொல்லத் தொடங்கினார்.—

சேற்றூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள தேவியாற்றங்கரையில் வேதங்களைப் புணர்ந்த வாமதேவ முனிவராதியோர் சிவபிரான் திருவடியைத் தொழுது தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர், அம்முனிவருள் சிவபத்தி முதிர்ந்த சிவராதனென்னும் முனிவர் புத்திரனாகிய கன்மாடனென்பவன் ஒருநாள் பிதாவின் ஆஞ்ஞையின்மேலே யோமஞ்செய்தற்குச் சமித்து (விறகு) தருப்பையெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது ஆற்றினிடையே யெதிர்ப்பட்ட ஒரு பசுவை ஆழமாகிய சேற்றிலே தள்ளுதலும், உடனே அப்பசு மாண்டது. கன்மாடன் அதுகண்டு பயந்து வீட்டிற்கு வர அவன்பிதா அவனைப்பார்த்து ‘என்ன செய

தாய் சரீரம் பொலி விழுந்திருக்கின்றாய் பயப்படாதே உன்னைத்
சொன்னால் அது தீர்க்குமாறு பண்டைநூல்களாலே தெரிந்து சொ
ல்லுவேன்' என்னலும் கன்மாட்டனும் நடந்ததைச் சொல்லினன்,
அது கட்டுரை ... நான் பயந்து நானந்தேகத்தைக்கொண்டுணர்ந்த பிரா
மணர் ... பயப்பட்டு நது பசுக்கொலை செய்ததைச் சொல்லினன்
அதற்கு அரிய குணமுள்ள ஒருபெரியவர் சொல்லுவார், 'இது
பெரும் கொடியபாவமொன்றில்லை இந்தப்பாவமிவனுடைய
இருபத்தோராம் இருபத்தொருபேரை நரகத்திலே சேர்க்கும்
இவனை நரகத்தைச் சாதியிலே சேராமற் றள்ளிவிட்டால் நரகத்தைச் சேர
மாட்டாது நரகர் சிவபதவியுமடையாதவர்' என்று சொல்
லக் கன்மாட்டன் பிதா மாதாக்கள் அதுகேட்டு மனநொந்து கன்
மாட்டனைப்பார்த்து ஸ்ரீ காசிமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப்
போய்த் தரிசனஞ்செய் அத்தரிசனத்தின் பலனால் புண்ணியத்
தை யடைந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடி, அதன் பக்கத்திலுள்ள
சங்கரமூர்த்தியை வழிபட்டால் பசுக்கொலைப் பாவநீங்கிக் கயி
லாசத்திற் போயிருப்பாய் கங்கை முதலிய நதிகளில் மூழ்கி
லும் யாதுபயன் புண்ணியத்தின் அவ்விடமே விரயமும் நாகசுனையி
லே ஸ்நானஞ் செய்தவர் பழவினை நீங்கிச் சிவபதத்திலே சேருவர்

அதிலே தீர்த்தமாட நினைத்தவரைக் கண்டாலும் அவருக்கு யம
தூதர் பயந்தோடுவர் விளையாட்டுக்காவது நாகசுனையிலே மூழ்கின
வரும் தெய்வமந்திரஞ் சொல்லி உண்மையோடு மூழ்கினவராய் எந்
த இடத்திலே போயிறந்தவருஞ் சிவலோகத்தையடைவர் மார்கழி
மாதமுதல் மூன்று மாதம் நாகசுனையிலே மூழ்கி முறையே யோவ்
வொருநாளும் ஒவ்வொருபிடி யன்னங் குறைத்துச் சாப்பிட்டு விரத
மாகப் புண்ணியத்திலிருப்பவர் வினையெல்லா நீங்கச் சாரூபபதவி
பெறுவர் மாசிமகத்திலே நாகசுனைத் தீர்த்தமாடி அன்னிறைலே
பித்ரு தர்ப்பணஞ் செய்தால் அழுந்துண்டாருக்கென்று தென்புலத்தார்
வாசீர்வதிக்கப்பெறுவர் கார்த்திகை மாதத்தில் இலை (கீரை)
முதலிய வுணவுண்டு நாகசுனையிலேமூழ்கிப் புண்ணியவான்கள் தலைவனை
வணங்கி யிருப்பவரெல்லாம் நீக்கித் தேவேந்திரபதவி யடைவர் ஆவ
ணி ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடினவர் உலக
த்தீவினையகன்றிப்பர் தைமாதத்தில் மூழ்கினால் எல்லாப்பாவமும்
நீங்கும் வெள்ளிக்கிழமைவந்த ஆயில்யநட்சத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்

செயது சகஸ்ரசகோ வணஙகிப பாருஞ சோறும பிராமணரையு மன னஞசெயதால சிவலோகத்தை யடைவார திருவாதிரை நக்ஷத்தி ரத்திலே மூழகினால இரட்டிஞெயிருப்பார தினந்தோறு மூழ்கின வாயலன சிவபிரானனறி காருஞசொலலும பகுப்புடையதனறு

புனனைவனத்தில பாரவதிதேவி தவஞசெயயுங்காலத்தில தே யவப்பெணகள நீலவடிவமாகிய பிறப்பியாமலிருநதனா அககிலையு டைய காசசுனையில மூழகினவா பலனை விசதனுகாலு முறைகக முடியுமோ நாககுனைககுத தெனபககததிற பாதலத்துக செலகி னற நதியொனறுணடு, அதனை பககமெலலாம விருக்ஷவடிவாகித தேவாகளிருநதனா' என்று சொனனவுடனே தனனுடைய பிதா வின பாதஙகளைத துதிதது வணஙகிப பககுகொலைசெயத கனமா டனெனிய பிராமணன தீரத்தயாத்திரைபோயக கங்கையாதி நதிக ளிற தீரததமாடியும பாவநதீராமல புனனைவனததினகணவநது சோநது காசசுனையிலே மூழகிச சகலமலிவததைத துதிதது அஙகே யிருநதுவருகையில, அவவமையம பாரவதிதேவியாரோடு சிவபி ரான இடபவாகனததி லெழுநதருளி, அவனுககுச சாருப பதவி கொடுததனா அவவுருவததைக கனமாடன பெறறு, சுவாமி! அநேக தவஞசெயதாலும கிடைததறகரியதாம உமது திருவுருவம, அதை யெளிதி லடியேன பெறற தெனனகாரண மெனறு வினவி னன அவனுககுச சிவபிரான சொலலுவா பெரிய தவததைச செயது நமமுடைய சாபம தோனறுயசுனையிலே தீரததமாடி னோா வலிய வினைகளெலலாவறறையுங கெடுபபா எநதஇடத்தி லிருநதாலு மிநதப புனனைவனததிலிருகக ஆசைபபடுவா நமது திருவருளை யடைவா பிராமணா முதலிய எநதச சாதியாரா னாலும புனனைவனததிலிருநதால மோக்ஷததையடைவா

பூலோகத்திலே நமமுடைய பிரதலககளிலேயே யாயிரஞ சனனததில நீஙகாத தவஞசெயயுமபலன இபபுனனைவன க்ஷேத்தி ரததையடைநதவாகளுககிடைககும இக்ஷேத்திரததில மரணமடைவி கமாடடாது (மோக்ஷங்கிடைககுமெனபது கருதது) கனமாடனே நீ செனற பிறபபில உருத்திராக்ஷமணி விறறும வைசியன அம மணியை நீ யணியாவிடடாலும கையாறரெடுதது விறற புணணிய ததால பிராமணனாகிய சிவசாதனுககுப புததிரனாகப பிறநதாய நமமுடைய தவஙகளையெலலாநதேடித திரிகரணசுததியாய புனனை

ன்னைவனத்தைச் சேர்ந்து நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்தாய் ஆதலால் எமது சாரூபம் உனக்குக் கிடைத்தது இனி நீ பொன்விமானத்திலேறிக்கொண்டு போய்த் திருக்கயிலாசமலையைச் சேர்வாய்' என்றருளிச்செய்தனர் அவனும் அங்ஙனமே போய்ச்சேர்ந்தனன் சிவபிரானும் புன்னைவனத்திலிருக்கிற சங்கரலிங்கத்துள்ளே புகுந்தனர்

அந்தக் கண்மாடன் முன்னொரு பிறப்பிலே யிடையனாயிருந்து சிவனடியார்க்குச் சேவைசெய்துகொண்டிருந்ததனாலே புன்னைவனத்தில் பிறக்கும்பொருட்டு அந்த இடத்திற் பசியால் வாடி நாகசுனைத்தீர்த்தந் தெளிக்கப்பெற்றுத் தன்னுடலைவிட்டுப் பிரிந்து கயிலாசபதவி யடைந்தனன் அறியாதவனாகி யொருதினம் புன்னைவனத்தில் பட்டினியாயிருந்தவனே உயர்ந்த மோக்ஷம் பெறுவானென்றால் அறிவால் புன்னைவனத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கப்பெற்றவர் அடையும்பலன் நம்போலியர் பேசுந் தன்மையுடையதன்று தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவருக்கு நிகரான வேதவியாசமுனிவர் எனக்குப் பூருவகாலத்திற் சொன்னபடியே நைமிசாரணிய முனிவர்களே யுங்களுக்குச் சொல்லினேன்

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவரும் ஆசையாகக் கேட்பவரும் பொறாமைக்குணமில்லாமற் பிறருக்குப் போதிப்பவரும் கேட்டு மனமுருகுபவரும் அன்பினால் எழுதினவரும் எழுதிவைத்துப் பூசிப்பவரும் நினைத்த நினைத்த பலன்களையடைந்து சிவபிரான் திருவடிக்கன்புடையராவர் இப்புராணத்தை யெழுதி, அறிவான முதிர்ந்த பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்தவர் அசுவமேதஞ்செய்த பிரயோசனத்தைப் பெறுவர் வாராசை நாயகராகிய சங்கரேசர் சரிதமாகிய இப்புராணங்கேட்டோர் புராணிகர்க்குப் பொன்னும் வஸ்திரமும் கொடுக்கவேண்டும்' என்று பெரிய தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் அருளிச்செய்தனர் திரிலோகங்களும் வாழ்க நான்கு வேதங்களும் வாழ்க அவ்வேத பாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர் வாழ்க இப்புராணம் படிப்போரும் கேட்போரும் நீங்காத திரவியசம்பன்னராயிருந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற்புராண முற்றிற்று

பரிசோதனை பத்திரம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	26	வர	ஓ
5	25	கலவி	கல்வி
20	4	படுவது	யாடுவது
,,	18	தாடகம	தடாகம
21	2	காடு	ம
25	22	சொல	என்றுசொல
27	12	செயதகி	செயதனி
,,	20	பொருநது	பொருநதும
41	2	கொணாந	கொணாந
42	10	பணிபுந	பாணிபும
45	13	தலவ	தலைந
50	33	டமை	மைடய
57	4	வெபபாற	செபபாற
67	15	லெணணி	லெணணி
69	19	நதிகளுநா	நதிகளின
91	14	துபபு	துபபு
94	5	பனகரு	புனகரு
95	29	திருவரு	திருவரு
97	5	ஆறறி	ஊறறி
106	27	குறை	குறை
116	12	மனி	மணி